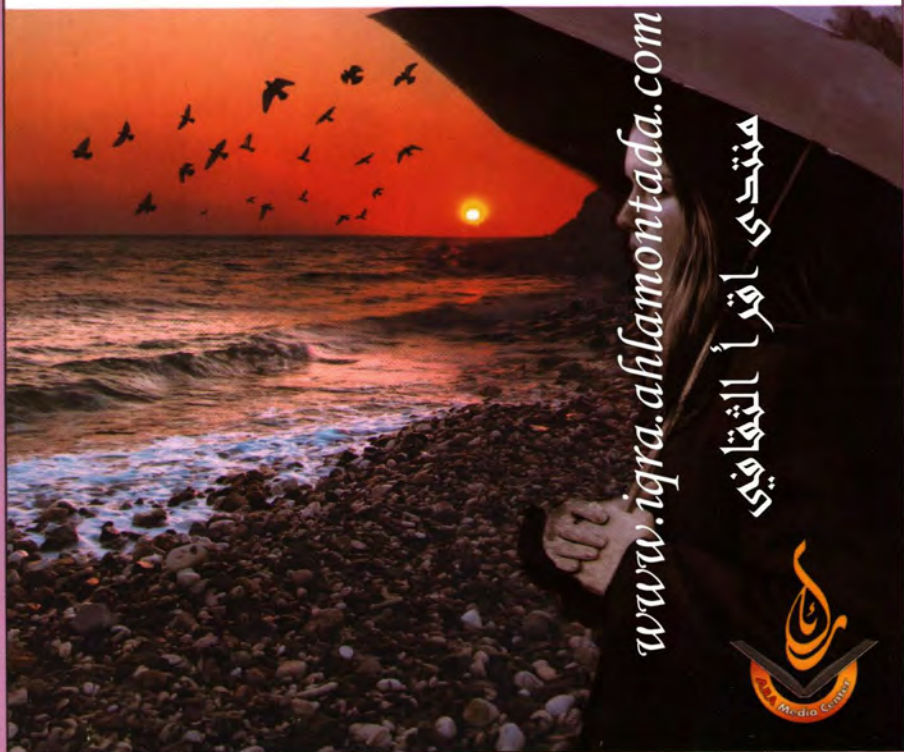

خالد ئېرتوغرول

سېڦدا

ئازادەكانى ژيانى لاوتىك

www.igra.afhamontada.com

مەندى اقراۇل ئىفائىي

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

سَيِّدَا

ئازارەکانی ژبانی لاویک

نووسەر : خاليد ئىرتوغروڭ
 وەرگىز : پىشېرەو ھىوا احمد
 داڭشتنەۋى: بەھرە محمدەلى
 نۆبەى چاپ : يەكەم

سىڭدا

ئازارمەكانى ژيانى
 لاۋىك

لە بەرپۆە بەرايەتى گشتى كىتبخانە گشتىيەكان
 ژمارە (۲۸۷۰) ى سالى ۲۰۱۲ ى پى دراۋە

www.ara-m.com
 ara.m@hotmail.com

ئاۋەندىڭ راڭمەندىڭ ئارا

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669

بىنكەى سەرەكى پلاۋىكرىنەۋەى بەرھەمەكلى ناۋەندى راڭمەندىڭ ئارا - سىلېمانى - شەقامى پىرەمىزىد

سېڦدا

ئازارەکانی ژبانی لاویک

نووسینی

خالد ئیرتوغرول

ومرگپراڻی

پیشرہو هیوا احمد

جایی یمکەم

۱۴۲۴ ک - ۲۰۱۳ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی نووسہر

ئەم کتیبە چیرۆکیکی راستە قینە یە . بەلام لەسەر داواى ئەو کەسانەى بەشیکن لە چیرۆکە کە ناوی خوازاو بەکارهێنراوە .

ئەم پووداوە کەم وینانەم راستەوخۆ لە زمانى شایەتچالێ پووداوەکانەووە وەرگرتووە و سەر لەنوێ دامپشتوونەتەووە ، بەبێ ئەوێ گۆرپانکاری تێدا بکەم .

ئەم کتیبە باسی ژيانى پێ دەرد و مەینەتى کچیکى عازەب دەکات کە شوێن خەیاڵ و ئارەزووەکانى کەوتووە .

زنجیرەى پووداوەکان هێندە کاریگەر و ئاواژەن لەکاتى خوێندنەوێاندا سەرسام دەبن و ناتوانن فرمیسکە کانتان پابگرن . لەوێش گرنگتر لە بەرامبەر ئەم هەموو راستییە سەرسوڕهێنەرانهى ژياندا هەست دەکەیت کاتى ئەوێە چاویک بەژيانى خۆتدا بخشینیتەووە ، بەتایبەتى کاتیک تیگەیشتى خۆشەویستی و عەشقى هەلە ، یان دەووبەرى خراپ چۆن مرقۇف لەناودەبەن .

ئەم بەرھەمە چیرۆکیکی پێ لە پەند و وانەى و دورە لە هەموو هەلبەستراویک ، پووداوەکان چۆن پوویاندا بیت ئاوا نووسراون . لەبەر ئەم هۆیەشە نابیت لەپووی ئەدەبییەووە وەک پۆمان و چیرۆک هەلبەسەنگیتریت .

ئامانچ لە نووسینی ئەم کتێبە یارمەتیدانی ئەو کەسانە یە کە لە نۆی
 داپووخانی مەعنە ویدان، بە تایبەتیش گەنجان، لە پێگەی پیشاندانی
 نمونەی زیندوو و پڕ پەند و خستنه پووی چاره سەر بۆ کێشه کان و،
 پووبه پوو کردنه وهی کەسه که له گەڵ پووی پاسته قینهی دروستبوونیدا.
 کتێبە که خوێندکارانی بنه پەتی و ئامادهیی کردووه ته ئامانچ. له بهر
 ئەوه هه ولدراوه که له نووسینیدا شیوازیکی ساده و په وان به کار بهێنریت
 و، له بری ئەوهی پۆمان یان چیرۆک بێت کۆمه له پووداوێکه له پاستیه کانی
 ژیان وه رگراون و په یامێکی شه بۆ ژیان.
 دنیاشین له گەڵ خوێندنه وهیدا، هه ول دهن هاو پیکانیشتان
 بیخویننه وه.
 ئەگەر ده تانه ویت خۆتان له ئاوینهی ژیاندا ببیننه وه، تکایه
 فرموی...

خالید ئیرتوغروڵ

تەلەفۇنىڭى پىر نەينى

پۇڭىكى يەك شەممە بوو. سەر مېزەكەم پىر بوو لە و نامە پىر مانايانەى
لە خوینەرەكانمەوہ بۆم دەھاتن و بەپاستى لە ناوياندا نوقم بوويووم، لەناو
دونىاي پىر نەينى و بە ئازارى ئو چىرۆكانەدا بە دەنگى تەلەفۇنىڭ بەئاگا
ھاتم. ئەوہى قسەى لەگەلدا كردم خاتوونىڭ بوو ھىندە بە جۆش و
خۇشەوہ قسەى لەگەلدا كردم ھەستم كرد خەرىكە دلى دەوہستىت.

بە دەنگىكى پچىر پچىر دەستى كرد بە قسەكردن:

- بېوورە، من تەلەفۇنم بۆ خالىد ئىرتوغرولۇ كىردىبوو.

منىش بۆ ئەوہى كەمىڭ بېتەوہ سەر خۆى وتم:

- كام خالىد ئىرتوغرولۇ؟

- خالىد ئىرتوغرولۇى نووسەر، ئەوہى پۇمانەكانى محمدى دوزجەيى و

ئايستىلى نووسىوہ.

- فەرموون من خالىد ئىرتوغرولۇم.

ھەر ئەوہندەم وت، بەدەنگىكى بەرز ھاوارى كىردو وتى:

- ئەوہ ئىوہن مامۇستا، بېوا بىكە ئىستا خەرىكە دلم دەوہستىت.

- بەلى ديارە، بەلام پىويست بەوہ ناكات، چونكە منىش مۇڭىكى

ئاسايىم، تاكە جياوازيما نەوہيە من نووسەرم و ئىوہ خوینەر.

پیش نه وهی باسی خۆی بکات هه ندىک پرسىارم لى کرد بۆ نه وهی بېته وه
سه ر خۆی، که هه ستم کرد خۆی کۆکردوه ته وه نه وکات وتم:
- ئیستا فه رموون، گویم لیقانه.

نه ویش به م شیوه یه ده سستی پێکرد:

- ئای خوا له تۆ پازى بیّت مامۆستا گيان، خه رىک بوو ده بورامه وه و
ده که وتم. باش بوو که مێک هاتمه وه سه ر خۆم.

ماوه یه کى که مه به به ره مه کانت ئاشنا بووم. به پراستی "نه و پیاوه ی
له دووی خۆی ده گه رپێت" و "محمدی دوزجیه یی" و "ئایسیل" نۆد کاریان
تێکردم. بپوا بکه به هۆی ئه وانه وه هیشتا له سه ر خۆم نیم.

له پاستیدا نمونه یی ئه و پووداوانه و بگه ره خراپتریش به سه ر خۆمدا
هاتوون. بۆیه کاتیک ده یانخوینمه وه کارم تیده که ن، هه ر ده لێی له و
کتێباندا باست له ژيانى من کردوه، له هه موو پسته یه کدا ژيانى خۆم
ده بینمه وه.

ئه و خانمه نه یوانى له وه زیاتر خۆی بگه رپێت و ده سستی کرد به گریان،
هه م ده گریا و هه م باسی ژيانى خۆی ده کرد، ئه و ده بیوت و منیش خه رىک
بوو جه رگم له ت ده بوو. ئای خوایه گيان ئه وه چ ژيانیک بوو! من توانای
گوێگرتنم نه بوو چ جای نه وه یی ئه و پووداوانه م به سه ردا بیّت! ته نانه ت
بیرکردنه وه ش له و پووداوانه ده یخستمه له رزین و، دونیای له به رچاوم
سه ره و ژێر ده کرد.

به رده وام بوو له قسه کردن و وتی:

- که کتیبه کانتم خوینده وه، بیرم که و ته وه هه ندیک په یامی گرنگم هه یه پتویسته به مرۆفه کان و به تاییه تی به گه نجه کانی بگه یه نم، بۆ ئه وه ی ئه وانیش سوود له ئه زموون و ژیا نی پر ئازارو مه ی نه تیم وه ریگرن.

پتویسته به سه رهاتی ژیا نی خۆمت بۆ باس بکه م و به نه ی نی نه مینیتته وه، تا چیت پرۆانه هه زاران که سی پاک نه که ونه هه مان داوه وه.

من به موعجیزه له دهستی ئه و سته مکارانه پرگارم بوو که بازرگانی به نامووسی خه لکه وه ده که ن، له وانه یه ئه وانه ی ده که ونه ئه و داوه وه هینده ی من به ختی پرگار بوونیان نه بیّت، ده مه ویت باسی هه موو ئه و داوانه بکه م که تییان که وتم، تا وه کو ئه گه ر که میکیش بیّت یارمه تی گه نجه کان بده م.

مامۆستا، پتویسته شتیک بکه م، من له ناو زه لکاوی ئه و تاوانه نه فره تیانه دا جوانیم له ده ست چوو. ده مه ویت بیّت به وانه یه ک بۆ ئه وانه ی ئاره زووی دنیا په تی خستوه ته ملیان و هه لئ خه له تاندوون، با که سی تر ئه و ئازارانه نه چیژیت.

ئه م خانمه به ئاه ی هه له کانی رابردوویه وه ده سووتا، به سه رهاتی ئه م خانمه که له نیتو ئازاردا ده تلایه وه زۆر کاری تیکردم. دوا یین جار وتی:

- مامۆستا، بۆ ئه وه ی هه موو ژیا نتمان بۆ باس بکه م بانگه یشتان ده که م، ناو نی شان ه که ت ده ده می، چاوه پیم به زووترین کات سه ردانمان بکه یت، تکایه چاوه پیتین.

بۆ نو سه ری که له م هه واله خو شتر ده بی چی بیّت؟ بی ئه وه ی کات به فیرێ بده م به پێ که وتم.

دواى يه کترناسينځکى کورت، ئه م خانمه به پړزه به جوانى خوى باجى
هه له کاني دابوو، ده ستي کرد به گټرپانه وهى به سهرهاتى خوى.

ئاي خوابه گيان نه م خوشکه مان چى کردووه، زنجيره پووداويک بوو
جه رگى له ت له ت ده کرد، وامده زانى من گوټگرټک نيم به لکو به شيکم له
پووداوه کان.

له به رامبه ر ئو پووداوانه ي (سيڅدا) خان باسى ده کردن وه ک سه مۆل
به ستيووم، هه موو نه وانه ش که گوټيان گرتيوو ناگايان له خويان نه مابوو،
ئو پووداوه پر پند و ترسناکانه په يامى زور گرنگيان به هه موو کومه ل
ده دا.

ئوه ي له سهر ئيمه يه نه م ياده وه رييه تالانه بخوينينه وه،
ده وروبه ريش هاننده ين بيخويننه وه، نه گه ر نا نه م به لايانه له نزيکترين
کاتدا له ده رگاي ئيمه ش ده دهن، کاتټک له و ماله ده رچووم هيشتا
فرميټسکه کانم وشک نه بوو يونه وه ...

له به رامبه ر نه م به سهرهاته دا من جه رگم ده سووتا و ناخم ده ه ژا و
دلَم پارچه پارچه ده بوو، به دلنبايييه وه ئيوه ش خوتان له نيو نه م
لا په پانه دا ون ده کن.

بەشى يەكەم

دەلئىن: "ھەرشتىك چۆن دەست پى بىكەت
ھەروا بەردەوام دەبىت" خوا بىمان پارىزىت!
ئەگەر ئەم وتەيە وابىت، مەن كەسىكەم پىش
ئەمەى دەستم پى كەربىت دۇراندوومە.
بەداخەوۋە وا دەردەكەوئىت ئەم وتەيە بۇ مەن
پاست دەرجووبىت..

که چاوم کرده وه یه کهم شتیک بینیم

گریانی دایکم بوو

هەر له دایک بووم پووبه پرووی مردن بوومه وه

هه موو ژيانێک چیرۆک و به سه رهاتى خۆى هه یه ، به لام ئه وه ی به سه ر
مندا هات نه چیرۆک ده یگرێته خۆى نه ئه فسانه .

نازانم چۆن ژيانێكى ئاوام بردۆته سه ر؟ چۆن توانیم له ناو ئه وه هه موو
نازاره دا به ساغى ده رچم؟ به پاسى كۆمه له پووداوێكن له سنوورى لۆژيک
ده رچوون و عه قل له ئاستياندا ده وه ستیته ...

كه سێك خوا نه یمرێنێت نامریت، له وانه یه خواى گه رره منى بۆ ئه وه
هیشته بێته وه بيمه ده رس بۆ ئه وانه ی دواى خۆم تا ئه وانیش نه كه ونه ناو
هه مان هه له وه .

ده رده سه ر بیه كانى ژيانم له له دایك بوونه وه ده ستیان پێكرد.

دایكى داماوام له بهر ئه وه ی باوكم زۆرى لێ دا بوو تووشى خوین
به ربوونێكى قورس بوو بوو بۆیه من به جهوت مانگی له دایك بووم.

قسه ی هه موو ده وری بهرم ئه مه بوو: "ئهم ئافره ته ، هه م خۆى هه م
مندا له كه ی ده مرن، ئاخى كۆ به رگه ی ئه وه هه موو خوین به ربوونه ده گریت؟

خۆ منداڵەكەش بە ناتەواوی لە دایك دەبێت، ئەویش دواى چەند پۆژێك دەهروات. "جا ئەو كاته كوا دكتور هەيه؟ با هەشبێت كەس نیهی بيبات بۆ لای دكتور..."

باوكم مەيخۆرێكى سەیر بوو، هەموو ژيانى ئەو بریتی بوو لە خواردنەوه و پارە پەيدا كردن بۆ خواردنەوه. كەسێك بوو نامادە بوو هەموو شتێك بكاتە قوربانى خواردنەوه، لەبەرئەوه هیچ گۆتى بەمن و دایكم نەدەدا.

ئەو بێوێژدانه، لەبەرئەوهى نەیتوانیبوو ئەو پارەیهى خێزانهكەى نانى پێ دەكرێت لێى بسەنێت، ئەو ئافەرتە داماوێ دابوو بەر شەق و زلله، ئەوه لەكاتێكدا كە سكهكەى حەوت مانگ بووه.

بۆیه هیچ قورس نیهی پێشبینی ئەوه بكرێت كە چى بەسەر منداڵێكى ناتەواوى وهك مندا دێت، لەكاتێكدا كچى باوكێكى ئاوا خراپ و دایكێكى ئاوا بەدەخت بم كە ناچاربووه بە چارەنووسی خۆى پازى بێت. ئەى ئاشكرا نیهی كە داوهكانى ژيان بۆ ئەو كەسانەیه كە بێكەس و بێسەرپەرشتن، ئەوانەى بەسەر منیشدا دەهاتن هەر لەبەر ئەمە بوو...

ئاه دایكه بێچارەكم، چەند پۆژ بەدەست خوین بەربوون و ئازارەوه نالاندوتە، باوكم كە دەهاتەوه هەر نەیدەوت: "ئەرى حالتان چۆنە؟". دراووسى خێرخوازهكانمان سەلامەت بن هەر ئەوان دەستى یارمەتییان بۆ درێژ دەكردين، بەتایبەتى پورە هاجەر...

دايكم وهك جهنازه وابوو

به پاستی خوی گوره پوره هاجه ری بۆ ئیتمه ناردبوو و، کردبوو به دروستی ئیتمه. ئەو نه بویه نازام حالمان چۆن ده بوو!

دایکم پزگاری بوو به لام چۆن پزگاریبوونیک؟ به درزیایی ژیاانی به دهست کهم خوینی و نه خۆشی گورچیلە و تهنگه نه فه سییه وه دهینالاند، هه موو ئەو نه خۆشیانهش یادگاری ئەو پۆزانەن. ئەگەر بێمه سهه باسی ژیاانی خۆیشم، ئەوا چەندین جار له گەڵ مەرگدا پووبه پووده بوومه وه، دایکم له ترسی مردنی من چەندین پۆژ فرمیسکی پشتووه.

داوی ئەوهی کهمیک پێگهیشتم دیمه نی ئەو خیزانهی له بهرچاوم بوو زۆر ترسناک بوو: باوکێکم هه بوو چەند پۆژ جارێک به سه ره خۆشی خۆی ده کرد به مالد. بۆیه ده لێم چەند پۆژ جارێک: چونکه زۆر جار هه ره له و جێیهی ده بخوارد وه ده مایه وه، که ده شهاته وه ماله وه قیامه تی به رپاده کرد. من و دایکمی ده خسته پیزه وه بۆ تییه لدان، داوی شتی مه حالی ده کرد، که نه مانده توانی بۆی بکهین، عه قلی له دهست ده داو ده بووه توپێک له ناگر، هه ره له بهر ئەوهش بوو هه زمان نه ده کرد بێته وه بۆ ماله وه. ده مانزانی ئەگەر بێته وه چی پوو ده دات، یان ئەوه بوو دایکمی ده دایه به ره شق و زله، یان منی ده کێشا به م دیوار و به و دیواردا، دواتریش بێبه زه بیانه جیی ده هیشتین.

له جیهانی مندا لێمدا ئەوهنده ده ترسام بیهوستان له خوا ده پارامه وه:
"خوایه گیان باوکم بمریته با پزگارمان بێت."

بیر بکه نه وه، کچنکی ته مه ن پینج سال که کاتی وایه سته بوونه به باوکه وه، نژای شه پ له باوکی بکات و بلایت: "خۆزگه بمردایه و پزگارمان بوايه."

دایکیشم خه ریک بوو له ناو نازاره کانییدا نغزۆده بوو، وهک ئه وهی نه خوښییه که ی خۆی به س نه بیئت، ئه و حاله ی باوکه له لایه ک و له لایه کی دیکه ی شه وه داواکارییه کانی براکه م ته واو نه ده بوو. ئای خوایه گیان، چۆن ده توانیئت ئه و باره قورسه هه لبرگیت! دایکی بیچاره م پۆژ به پۆژ ته ندروستی خراپتر ده بوو، سه رباری ئه وه ش بۆ ژیان تیده کۆشا.

ئای دایه گیان! تو چ پۆژانیکت به سه ربرد...

دایکی سته م دیدم که م خویئی و، نه بوونی دهرمان و، په نگه زهرده په ریوه که ی و، ته نگه نه فەسییه که ی ئه و هه سته ی بۆ دروست ده کردین که بلێین وا ده خنکیت. له بهر نازاری گورچيله شی حالی ته واو تیکچوو بوو.

دهرده واری و هه ناسه ساردی دایکه ته نیا ئه وانه نه بوو به لکو خه می پیداوایستی مالیشی له سه ریوو. له خانوویه کی کریدا بووین، پتویست بوو هه موو پۆژیک خواردن لیبنریت و پیداوایستییه کانی پۆژانه ش ناماده بکریّن.

ئهی پاره کوا؟

باوکه له جیبی ئه وه ی پاره ی نانیکمان بۆ په یدابکات، ئه وه ی له ده ستیشماندا بوو ده یبرد و ده پۆیش. دایکیشم که نه یده توانی پاره په یدا بکات، ده چوو له لای دراوسێکه مان ئاردی ده هینا ده یکرد به نان و سکی ئیمه ی پێ تیر ده کرد. له و سالانه دا هیه چ دهرامه تمان نه بوو، به لام ئه وه هه بوو دایکه دروومانی باش ده زانی، دراوسێکانیش له بهر یارمه تیدانی،

هەندىك شتى بچووكيان دەهيتناو پېتيان دەدوورى، بەلام دايكم ئەوهنده
حالى خراپ بوو كه نهیده توانی ئەوهش بكات.

ئەندامىكى دىكهى خىزانەكه مان، برا گەوره كه م بوو كه دوو سال له
من گەوره تر بوو. ئەو كه سىكى زۆر ژير بوو، پىگەيشتووييه كهى له ئاست
تەمەنيدا نه بوو، پوره هاجەريش زۆر خووشى دەويست.

هەموو جارێك دەيوت: "ئەم كۆپە پياوێكى زۆر گەورهى لى
دەردەچىت، بەلام ئەم كچه مەگەر بەس خودا بزانىت سەرى كى
دەخوات!"

رەپاردووى خىزانەگەم

باوكى دايكم له يوگسلافياوه هاتووه و له توركييا نيشتهجىبووه.
له چوار خوشك و برا دايكم بچووكترينيان بووه و خوشك و براكانى دىكهى
زوو مائىئاوييان له ژيان كردووه. بەپاستى مردنى هەريەكێكيان خۆى بۆ
خۆى تراژىدياىەك بووه. نەنكم و باپىرم له دواى ئەوانەوه وهفاتيان
كردووه. كهواته دايكم كۆتا كەسى ئەو پەچەلەكه بووه، هەرلەبەر ئەوه
بوو هيچ كەسى نهبووتا دەردى خۆى بۆ باس بكات و لاى بىمىنىتەوه.

باوكيشم خەلكى ئىزمىر بوو، بالابەرزو قۆز و قۆزەرد بوو، هەر
ئەوهيش بوو بوو به بەلا بەسەرييهوه، لەبەر ئەوه بوو خواردنەوه و ئافەرت
و قومار ژيانى بوون.

دايكم، كه زۆر توورپە دەبوو له باوكم پىى دەوت: "شىتى يۆنانى".
جا نازانم له توورپەبييدا واى دەوت يان شتىك هەبوو دەربارەى باوكم

دەيزانى. ئەو ەندە دەزەم ئەو كەسكى زۆر شەپزە و بېھەست و سۆز و بەزەبى بوو، ھىچ ترسى خوداى لەدەدا نەبوو.

لاى ئەو پىرۆزىيەكانى ەك ئايىن و بىرۈساو ەو پەوشت ھىچ مانايەكيان نەبوو، ھەستى بۆ داب و نەرىت و بەھاكان نەبوو، ئەو ەستبومىيە گومانەو ە رامبەر بە باوكم كە چۆن مەوۆ ئەو ەندە لە داب و نەرىتك دادەبەيت كە لەناو كۆمەلگادا ھەبوويت و پىو ەى گرى نەدرابيت و، بگاتە ئەو پادەيەى ئاوا بۆيۆدانانە لەگەل خىزانەكەيدا مامەلە بگات. ئەو دايكەم كە لە كچىنىدا زۆر جوان بوو، بەھۆى نەخۆشەكانىيەو ە چۆكى داداۋو ە پەنگى مردووى لىنىشتوۋو.

يارمەتییەكانى پوورە ھاجەر

ئەو ھەموو ناپەھەتى و ناخۆشى و بېچارەيەى لەمالى ئىمەدا بوو ئەگەر كەمىكىش بىت پوورە ھاجەر لەسەرى لا دەبردىن.

پوورە ھاجەر ەك فرىشتە وابوو، ەك ئەو ەى ئىمە مندالى ئەو بىن بالى بۆ كەردبووینەو ە دەبويست بىتە دەرمان بۆ دەردەكانمان. ئەو تاكە سەرجاۋەى ەو ەى دايكم و تاكە پشتىوان و جى پازى دايكم بوو. بەردەوام دلى دايكى دەدايەو ە، پىويستەكانمانى دابىن دەكرد و دەرمانى دەھىنا و دلى دەداينەو ە. جگە لەو ەى ھەموو مانگىك بەناۋى ئەو ەى لەملا و ئەولاول ھاتوۋو، بىك پارەى دەداينى.

لە يادەو ەرى ئەو پۆزانەدا قسەكانى پوورە ھاجەرم ھەر لەبىرە، كە دەھاتە مالىمان ئىمەى لە دەو ەى خۆى كۆدەكردەو ە و وانەى باو ەو ە قورئانى پى دەوتىن، باسى پىغەمبەرەكەمان ﷺ و پۆزى دوايى و

به نديايتي خواي گه وړه ي بڼو ده كړدين. نه وړنده چيرځكي ناييني خوځشي بڼو
 ده گټرپاينه وه همومومان هه زمان له گويگرتنې بوو. نويزو و په رستش
 له وړه و فيرېووين. هه موو نزاكاني پي له بهر كړدېووين، جگه له وړه ش
 كوپه زايه كي له ته مېني مندا هه بوو، كه ده هات نه وېشي ده هيتا، له گه ل نه و
 ياريم ده كړد، باشتري هاورپم بوو.

پوړه هاجر بهر ده وام (په يامي بيماران) ي بڼو دايكم ده خوځنده وه و
 هه ولي ده دا له بهر نه و ناپه حه تي و ناخوځيانه ي توو شي دايكم بوو بوو دلي
 بداته وه، وه ك گه وړه ي ماله كي لي هات بوو. جار به جار نه و چاودېري
 كار ه كانماني ده كړد، جا به دلنځيا ييه وه نه وه گه وړه ترين لوتفي خوا بوو
 به سر نيمه وه. نه گه ر نه و نه بووايه هه رگيز نه ده گه يشتينه نه م كاته،
 به تا ييه تي دايكم كه به بي نه و نه ده ژيا.

په نك و پووي پوړه هاجر وه دلي پاك و بېگه رد بوو. وه ك نه وه ي
 سوز و به زه ييه كي له دل و ده روونيدا په نكي دايي ته وه.

تاكه كه سيك كه باوكم شهرمي لي ده كړد نه و بوو، كه ده هاته وه
 ماله وه بيبي نيا ييه پوړه هاجر له وييه نه ده هاته ژوړه وه، يه كسر
 ده پوښت.

سالاني ته مېنمان له نيو ناخوځي و نه هامه تيه كي وادا به سر برد كه
 بهر گه گرتني زور نه ستم بوو. له گه ل براكه مدا له نيو بېچاره يي و نه بووني
 پيداويستيدا له سر خوځندن بهر ده وام بوووين. دايكې شم بڼو په يدا كړدني
 پاره ي ده رمان و خواردن و كرځي خانو هر نه مسر و نه وسه ري بوو.

ئىمە پىمان وايە گۈلەيەكى وئلى بەر كە وتورە و لە شونىڭ فېرپيان داو، ھەرلە بەر ئەو يە كە دواى ئەم ھەموو سالا ھىچ ھەوالىكمان لىي نىيە، لەوانە يە باوكم بە ھۆى ئەو ئىشە خراپانەو كە دەيكردن ئازارى بە زۆر كە س گە ياندېت و دوعاى خراپى زۆر لىكرابىت ھەر بۆيە لە و پىيە دا ھەوتا. ۋەك دەلئىن: "گۈزەى ئاۋ لە پىي كانىدا دەشكى" يا "چى بچىتتت ئەو دە دورىتەو".

پوورە ھاجەر ئىمەى كۆكر دەو

من لە دواين سالى قۇناغى ناوھندى دەمخوئىند، برا گەرەكەشم لە قۇناغى دووى ئامادەيى بوو. ئىتر كۆپرەگەرەى مالەكەمان براكەم بوو. ھەم كارى دەكرد و ھەم دەيخوئىند. ھەموو پىداوېستىيەكانمانى دابىن دەكرد، بۆ چاكبۈنەو دايكىشم زۆر بە پەرۋش بوو. زۆر ژىر و سەر پاست بوو. خاۋەنى كەسايەتتەيەكى باش بوو، دەيزانى چۆن ھەلسوكەوت دەكات.

بەدلىيايىشەو پوورە ھاجەر نەبووايە نەماندەزانى چى بگەين. خواى گەرە بۆ ھەتاھەتايە لە پوورە ھاجەر پازى بىت... ھەم دايك بوو بۆمان ھەم باوك، دايك بەدەم دوعاى خىرەو دەيوت: "لە خواى گەرە بەزىاد بىت، لەجىي باوكتان ئەمى بۆ ناردووين".

لەدواى مردنى باوكم ئەوھندە گۈزەرانمان خراپ بوو بوو كە نەدەمانتوانى كرئى خانوۋەكە بدەين نە پىداوېستىيەكانىشمان دەست بخەين. وامان لىھاتبوو بۆ پارچە نائىك لىمان قەوماوو. پوورە ھاجەرىش ئىمەى بردە ژىزەمىنى مالەكەى خۇيان. كە لە ژوورىك و چىشتخانەيەك

پښکها تېوو، به لّام له بهر خيّر کړئ لى وهر نه ده گرتين، له سه روو نه وه شه وه
هر چي هه يوايه له گه لى بهش ده کړدين.

نافره تيکى ده وله مهندي ته من په نجاسال بوو، هاله که يان سى قات
بوو. له قاتى يه که مدا خوئ و ميړده که ي (په حمى) ده ژيان، له قاتى
دووه مېش کهه که ي - خاتوو (نور) کچى ده ژيا - نه وېش کچيکى هه بوو
له ته مهنى مندا به ناوئ شهيدا، که باشتين هاوړئ من بوو.
له لايه که وه هه وله کاني براکه م و له لايه که وه يارمه تيه کاني پووره هاجه ر،
نيتړ ورده ورده خهريک بوو ده هاتينه وه سره خومان.

نه مه يان زور تر سناک بوو

به داخوه هه والمان له و به لايه نه بوو که چاوه پيمان بوو. قوتا بخانه ي
من و براکه وره که م يه که هه وشه يان هه بوو، به يان يان له گه لّ نه ودا به يه که وه
ده پويشتين و نيواران به يه که وه ده هاتينه وه. براکه م زور غيره ي له دلدا
بوو، له بهر نه وه ي خوئيشى زور هه زى له هاوړئ يه تي کچ و کوړ نه ده کړد،
نيتړ زور به وردى چاودئ يري ده کړدم. پئى نه ده دام بچووکترين هه لّ به کم.
زور سووډى له قسه کاني پووره هاجه ر وه رگرتېوو بزيه که نجىکى زور
ديندار ده رچووېوو. به پاستى من وه که نه و له نايينه وه نزىک نه بووم.
که وره ترين که يفى من له جل و بهرگ و خورپازانده وه دا بوو، چونکه
ده مويست خوم له بهر امبه ر ده ورو به ردا بسه لميتم. نه وه بووه هوى نه وه ي
زور زوو له گه لّ براکه مدا ده نگمان بيت. هه موو جاريک دايکم جياى
ده کړدينه وه و ده يوت: "کوړم نه م کهه هيشتا مندا له، زورى لى مه که. که

گه وړه بوو خوږی له قسه کانت تپده گات. " به م شپوه به هم منی ده پراست و هم هه ولی دده براکه م پازی بکات.

له پشوروی نیوه پواندا نه مانده توانی برپینه وه بڼ ماله وه، چونکه ماله که مان دوور بوو، بویه له فروشتگای قوتا بخانه که دا له گه ل براکه مدا به کترمان ده بیښی و له و خوار دنانه ی دایکم بوی ثاماده کړد بووین ده مان خوارد و خومان تیر ده کړد.

وه کو هه موو جار ېک چووم بڼ فروشتگا که و میړن ېک هه لېږاړدو چاوه پوانی براکه م ده کړد، خه ریک بوو پشوروی نیوه پوان ته واو ده بوو که چی هیشتا براکه م دیار نه بوو. چوومه دهره وه وتم: با پرسیار ېک له وانه بکه م که براکه م ده ناسن.

ماموستای زانستان منی بیښی، له بهر نه وه ی مالی له نر ېک مالمانه وه بوو هم براکه م و هم منی باش ده ناسی، بانگی کړدم و پرسى:

- براکه وړه که ت چی لیږات کچم، هیچ هه والتان لی هی هی؟

له و کاته دا وامزانی پیک ېک دای به سه رمد، ناخم خه ریک بوو گړی ده گرت.

- بڼ چی ماموستا براکه م چی لیږاتوه؟

ماموستاش که زانی هه والم له هیچ شت ېک نییه، به شپوه به کی زږد ساده وه لامی دامه وه:

- نا نا هیچی نییه. و ابرانم له پږدا سه ری گڼی خواردوه. ماموستاش وتویه تی با بته مه لای دکتور، له بهر نه وه تا نه خوشخانه چوون، مه ترسه نیستا دینه وه.

خه نجه رێکی وا دابووی له دلم که له هه موو هه ناسه یه کمدا ههستم به
 نازاره که ی ده کرد. عه قلم وه ستابوو، نه مده زانی چی بکه م. وه کو شیت
 به ده وری خۆمدا ده سووپامه وه. نه خۆشخانه زۆر دوریوو. نه ده متوانی به
 پێ بپۆم و نه پاره ی ته کسیشم پێ بوو، بۆیه تکام له مامۆستا که م کرد:
 - تکا ده که م مامۆستا، من ناتوانم لیتره ئاوا چاوه پێ بم، ده توانیت
 بمبهیت بۆ نه خۆشخانه؟

- ئه ی چۆن کچم، به دلنیا بیه وه ده تبه م. ئه که رچی شتێکی نییه نا
 بترسیت، به لام مادام هه زده که یت به چاوی خۆت ببینیت وه ره با بپۆین.

له وێدا له هۆش خۆم چوو بووم

بیرم نایهت چۆن گه یشتینه نه خۆشخانه. که چووینه نه خۆشخانه ی
 فریا که وتن چی ببینم باشه؟ ئه و مامۆستایه ی برا که می هێناوه بۆ
 نه خۆشخانه، له بهردهم ده رگای نه خۆشخانه که دا خه ریکه له خه فته دا
 ده مریت، هه ر ئه مبه ر و ئه و به ریت. هه ر که منی بینی، نه یتوانی هیچ
 بشاریته وه. خێرا باوه شی پێدا کردم.

- کچم، نه مانتوانی پزگاری بکه ین، ئه و کوپه فریشته ئاسایه مان گیانی
 سپارد، ئه و گه یشت به و خواجه ی که زۆری خۆشده و یست.
 وامزانی بلێسه یه کی ئاگر له سه رمه وه پزیشته و هه موو گیانی
 سوتاندم، هه ر له وێدا که وتم.

ئاخر چۆن به رگه ی ئه م نازاره بگرم؟ ئیت له مه به دواوه کێ دلم
 بداته وه؟ کێ دهستم بگریت؟ کێ وه کو چاوی خۆی بمپارێزیت؟
 کوپه گه وری ماله که مان له دهست دا. ئه و هه موو که سپیکمان بوو.

یەكەمجار باوكم، دواتر براگه وره كهم... ژيان چهنده بێبه زه یی بوو
بهرامبه زمان، چاره نووسمان چهند خراپ بوو... دواتر زانیمان براكهم هه
له منداڵیه وه دلی نه خوښ بووه و نه مان زانیوه. ئه و به لا خراپه بێته وه ی
هه والمان بداتی براكهمی به ره و مه رگ په لكیش كرد تا وای لی هاتبوو له
كاتی وانه دا كه وت و هه لنه ستایه وه.

ئه ی دایکم؟ به پاستی هه یچ كه س به رگه ی ئه و هاوار و داد و گریانیه ی
دایکمی نه ده گرت. ئه و تاكه ئومیدی خوی له ده ست دابوو، وه ك ئه وه
وابوو كه ماله كه دارمیت به سه ریدا و ئه و دیواره ی پالی پێوه داوه
بهروخت... چهن دین پۆژ و بگه ره چهن دین مانگ نه هاته وه سه ر خوی.
ئه گه ر پوره هاجه نه بوویه نه یده توانی بۆ یه ك پۆژیش هه ستیتته وه.

به‌شی دووهم

به‌رگه‌گرتنی نه‌و هه‌موو نازاره نه‌سته‌م بوو. ئیمه
نه‌ده‌ژیاين به‌لکو له‌ گيان دهرچووندا بووین. پیده‌چیت
به‌م ژیانه‌ بوتریت "دۆزه‌خی نه‌م جیهانه"
به‌ به‌رده‌وامی هاوارم له‌ خوا ده‌کرد:
"خوايه‌گیان! یان پرگارمان بکه‌ یان به‌مانمرینه‌!"

دایک و کچ به تهنیا مابووینه وه، تاکه دۆستمان پووره هاجهر بوو

میوانیکی نهفسوناوی

که تاکه ئومیدی خۆمان له دهستدا، دایک و کچیکی عازهب به تهنیا مابووینه وه. نه من و نه دایکم توانای گوزهراندنی ژيانیکی ئاوامان نه بوو. له و ژيانه ناهه مواره دا، بێ ئه وهی ئاگامان له ته له و به ربه سته کانی بهرده ممان بێت، دهفته ری ژيانمان پر ده کرده وه.

که چوومه قوناغی ئاماده یی خۆم به کچیکی عازهب دهزانی و هه موو شتیکم ده کرد بۆ ئه وهی لای ده وره بهر خۆم ده ریخه م. ئاگام له وه نه بوو که ئه وه له سوکه وتانه م پووبه پووی هه موو جوړه مه ترسییه کم ده که نه وه. گوايه له بهر نه وهی که بێبهش بووم له هه موو شتیك، ئیتر به و شیوه یه خۆم ده سه لماند. ئه و پێیه م بۆیه هه لێژاردبوو چونکه نه مده ویست له ناو هاو پێکاندا و به تایبهت ده وله مهنده کاندا هه ست به که می بکه م. به لام بێتاگا بووم له وهی ئه و پێگه هه له یه چه نندین به لا و وه یشومه ی تێدایه. بێگومان ژيانی سه ره پێیی پر ه له هه لێرو نشێو.

دایکم و پووره هاجه ریش که ده یانبینی له سەر پټیه کی هه له م، زوو
 زوو ئاگاداریان ده کردمه وه که پټکوپټک هه لسوکه وت بکه م و زیاتر
 ئاگاداری ده ور به رم بم، به لام من زۆر گرنگیم به و قسانه نه ده دا خه یاله
 په نگاله بیه کانی کچینی و حه زه کانم، هۆش و بیران بردبووم. ئه وه ش وای
 لی کردبووم هه له له دواى هه له دووباره بکه مه وه.

ناخ کاکه گیان ناخ! تۆ بمایتایه، ئه وه موو به لاو نا په حه تیان ه مان
 به سه ردا نه ده هات، تۆ بمایتایه ئه وه گورگانه ی ژیانیان تاریک کردم،
 نه یانده توانی ده ستم بۆ بیه ن. نه بوونی تۆ ئه وه موو خراپه و،
 نا په حه تییه ی هیتایه پێشمان.

من له ناو خه یال و حه زه کاندایه مسهر و ئه وسهرم ده کرد تا پۆژێکی
 یه کشه مه مه میوانیکی سه یر هاته مالمان.

تازه له خه وه سه تابه وم. ئه وه شه وه دایکم تا به یانی نالاندی، خه و
 نه چوو بووه چاوی. یه کټیک له ده رگای دا، که ده رگا که م کرده وه بینیم
 ئافره تیکی به ته مه نه. زۆر شیرین و نوورانیی بوو، وه ک ئه وه ی چاویه سستی
 لی کردیم یه کسه ر حه یرانی بووم.

- سه لامو عه له یك كچم، به یانیت باش
- عه له یك سه لام پووری فه رموو. که ئه مه م وت هاتمه دواوه.
- كچم زۆر تینوو مه، ده توانیت په ردا خټك ئاوم بده یتى؟
- به سه رچاو، ئه وه چ قسه یه که ئه ی چۆن ناتده می.

بۆ ماوه يەك وامزانی خزمەتکارێکم لە ژێر فەرمانی ئەودا، چونکە
 یەكسەر کاری تۆ کرد. یەكسەر بەرەو چێشتخانە پامکرد، کە خەریکی
 ئاوتی کردن بووم دایکم هاواری لێکردم:

- ئەو کێیە کچم؟

- ئافەرەتێکی بەتەمەنە، تینوویەتی داوای ئاو دەکات.

- بەم بەیانییە؟

- بە ئێ بەم بەیانییە.

بەپراستی منیش پێم سەیر بوو بەو بەیانیه کە سێکی ئاوا بیت.

دایکم هاواری لێ کردم:

- دەوی بیهێنە ژوورەو بە چۆی لە بەردەرگا پایدەگرت.

پەرداخە کە دەستم دانا و پێشتم ئەو ئافەرەتە بهێنمە ژوورەو کە
 سەرنجی بەرەو لای خۆی پاکێشا بوو.

- پووری، بۆ نایەیتە ژوورەو کە مێک بەسێیتەو، منیش ئاوە کە ت بۆ
 دەهێنم.

کە مێک سەیری کردم و وتی:

- با نەبە مایەی زەحمەت بۆتان.

- زەحمەتی چی پووری، فەرموون.

مالە کە مان تەنیا یەك ژووری هەبوو، بردمە ئەوی. سەلامی کرد و چوو

لای دایکم دانیش و بە دەنگێکی پڕ بە زەییەو بە دایکمی وت:

- خوا شیفات بدات خوشکی دواپۆژم.

دەنگی ئەوەندە زۆلال و شیرین بوو باس ناکرێت.

نیگاکانی چاوبهستی له مرۆف دهکرد

دهستی دایکمی گوشتی و دهستی هینا به سهر پشت و قۆلیدا و وتی:

- خوای گه و ره گه و ره ترين پاداشتی بۆ بهنده نهخۆشهکانی داناوه، بهتایبهتی نهوانه ی سوپاسگوزاری خودان و یاخی نابن و په رسته کانیان به جوانی نهجامده ده. جیی ئه و نهخۆشانه له بههه شتدا له لای راستی پێغه مبه ره وه یه ﷺ، ته نانه ت حۆرییهکانی بههه شتیش خۆزگه به وان دهخوازن. ئه وان له جیی ئه م دونیا دوو سی پۆژییه پر له نا په حه تی و ئاستهنگه موژده ی بههه شتی نه برپاوه یان پی دراوه. پیرۆزباییت لی ده که م کچم، تۆش یه کینکیت له وان. به پشتیوانی خودا منیش خوشکی دوا پۆژت ده بم.

وه که ئه وه ی ژیا نی دایکم بزانی ت قسه ی ده کرد. که قسه ی ده کرد وات ده زانی فریشته یه که و له بههه شته وه موژده ی هینا وه. ئه وهنده پاک و خاوی بۆ ئه وهنده بۆنیککی خۆشی لێ وه ده هات که هه مو ئه و بۆنانه ی من به کارم ده هینان هه یچ نه بوون له ئاستیدا.

ئاوه که م بۆ هینا:

- فه رمو و پووری ئاوه که ت بخۆ.

به زه رده خه نه یه که وه ئاوه که ی لی گرتم. پووی کرده قیبله، له سهر چۆک دانیشیت، (بسم الله) ی کردو به سی جار ئاوه که ی خوارده وه. دایکیشم به ته وای شه ی دای بوو بوو. دووباره له جیی خۆی دانیشیت و په ردا خه که ی دایه دهستم:

- وهك ئاو خاوين و خوشه ويست بيت، به پشتيوانى خدا وهك چۆن ئاو پىسى پادەماليت. ئاواش خواى گەوره گوناھەكانت پادەماليت. خواى گەوره كۆتاييت به خير بگيرى، خوا بتكانه به ندهيه كى شايسته به زاتى خوى.

دهتوت زۆر باش دهمانناسيت

كه دوعاى بۆ ده كردم ليم نزيك ده بووه وه، وهك بلى هوالى مه ترسيه كم ده داتى. باش ده يزانى له سهر پڻيه كى هه له م بۆيه ده يويست پيش وهخت به وته شيرينه كانى ئاگادارم بكانه وه.

له تووره كه كهى ده ستيدا سى سيوى دهره پنا. ههرسيكيانى خسته سهر ده ستى راستى. يه كيكيان سوور بوويو، يه كيكيان هيشتا پڻه گه يشتبو، ئه وى تريشيان خهريك بوو ده پزى، ده ستى بۆ من دريژ كرد و وتى:

- كاميانت ده ویت هه ليگره كچم.

له بهردهم ئه و پووداوه چاوه پوان نه كراوه دا كه وتبووه سه رسوپمانه وه. له و چيرۆكه ئه فسانه بيانه ده چوو كه خويندبوونه وه. ئه و ئافره ته دياربوو كه كه سيكى جياواز بوو. كاتيك زانى دوو له وهى چى بكه م، زۆرى لى كردم كه دانه يه كيان هه لگرم، له و لاشه وه دايكم ئاماژه ي بۆ كردم دانه يه كه هه لگرم، ئيتىر ده ستم بۆ سيوه سووره كه يان برد.

له ناو ده ستى ئه و دا دوو سيو مابووه وه كه يه كيكيان پڻه گه يشتبوو يه كيكيان خهريك بوو ده پزى. بۆيه وتى:

- ماشه لالا. ئەم خاتونەى كچمان كارە پاستەكەى كرد.

ئەو سۆھەى ھىشتا پىنەگەىشتو، لەو مەژفە ئىرادە لاوازە دەچىت كە بەبى ئەوھى پەودارەكان بە تەواى ھەلبەسەنگىن و، سوود لە ئەزمونى گەرەكان وەرېگن، بە ھەستەكانيان بېرىارى لەناكاو دەدەن. بېگومان ئەوانە پىوېستىيان بە پىگەىشتە.

ھەرچى سۆھە پزىوھەكەشە، لەو مەژفانە دەچىت كە نازانن بۆچى دەژىن، باوھە بەوھە ناكەن كە دواى مردن زىندو دەبنەو، ھەلەل و ھەرام و، ھەق و ناھەق نازانن و گۆى بە ناموس نادەن. ئەوانە بەرەوگەنىوى و بۆن كەردن پۆىشتو، بەو ھالەيانەوھە زىانيان بۆ خۆيان و دەورەبەرەكەيان ھەيە.

سۆھە سوور و پىگەىشتوھەكەش لەو مەژفە دەچىت كە بە خۆشەىستىيەكى پاستەقەنەوھە لەگەل خەزان و دۆست و ھاوړىيانىدا ھەلسوكەوت دەكات و، لەكاتى بېرىارداندا پرس بەكەسانى تىگەىشتو دەكات. وەك مەژفەكە كە خواى خۆى بناسىت و ھەول بەدات كە بېىت بە بەندەيەكى شاىستە. ئەم مەژفانە ھەم لە دونىاو دواپۆژدا دلخۆش دەبن ھەم دەبنە نمونەيەكى جوان بۆ دەورەبەر.

وا دەبىنم ئەم كچەشمان پى پىگەىشتووى ھەلبەزارد، بە پشتىوانى خوا ھەم سوودى بۆ خۆى و ھەم سوودى بۆ دايكىشى دەبىت، و خواىشى بىر ناچىت و ناكەوېتە ھەرامەوھە و، ژيانىك دەباتەسەر كۆتايىيەكەى بەھەشت بىت.

په پامی زور ناوازه‌ی ناراسته دمکردم

قسه‌کانی له‌میشکدا ده‌زنگانه‌وه، پوونکردنه‌وه‌کانی زور جوان و ناسک بوو، به‌بی نه‌وه‌ی بم شکینیت ناموزگاری ده‌کردم و ده‌یویست هه‌له‌کانم راست بکه‌مه‌وه. یه‌کسه‌ر گومانیک که‌وته دل‌مه‌وه، تو بلتی بیه‌ویت پیم بلت که‌کۆتاییه‌کی خراپم هه‌یه.

هه‌ستایه سه‌رپی و سوپاسی کردین و وتی:

- خوی گه‌وره بۆ هه‌تاهه‌تایه لیتان پازی بیت، له‌سه‌ر نازاره‌کان نارام بگرن و سوپاسی په‌روه‌ردگار بکه‌ن. خوی گه‌وره له‌گه‌ل نارامگران و سوپاسگوزاراندايه، ئه‌و دۆستی ته‌نهایانه‌و له‌گه‌ل بیتکه‌ساندايه. هه‌رکس پشت به‌و زاته ببه‌ستیت پتویستی به‌که‌س نییه.

دایکیشم وتی:

- تکایه دانیشتن ئیمه پتویستمان به‌م قسانه‌یه. ماله‌که‌مان له‌خزمه‌تدايه و کورپشمان نییه، که‌میکێ تر دابنیشتیایه...

هیچ وه‌لامی نه‌بوو. دایکیشم به‌رده‌وام بوو:

- له‌کۆپوه هاتویت و بۆ کوی ده‌چیت؟ تو کیت؟ خو هیشتا خوت نه‌ناساندوه.

هیچ لای نه‌کرده‌وه، ده‌توت هه‌ر گۆیشی له‌پرسیاره‌کان نه‌بووه،

ته‌نیا وتی:

- به‌خوام سپاردی هاوړتی دواړۆم. پاشان پۆشت.

من و دایکیشم به‌سه‌رسامی ماینه‌وه. ئه‌و ئافره‌ته‌کی بوو که وه‌ک

فریشته‌یه‌ک هات و بیده‌نگ به‌جی هیشتن، ده‌توت زانایه‌که قسه‌ده‌کات.

ئەو پۇرۇش لەگەل دايكىدا ھەر ئەو ھەمان لىككەدە دايەو، پوورە ھاجەرىش دەريارەى ئەو ئافەرەتە دەپوت:

— ئەمە شىتېك نىيە نەيزانين. ئەو بەندەيەك بوو لەو بەندە نەبىنراوانەى خوا. ئەگەر دەلئىت ئەم دونىايە لەناو ئەم ھەموو زولم و پىسى و گوناھەدا چۆن دەپوات بەپۆتە ئەوا بەھۆى ئەم مەرقە باشانەوہىە.

بۆچەند مانگېك لەژىر كاريگەرى قسەكانى ئەو خانمەدا مامەوہ. وەك نمونەكەى ئەو دەمويست بىمە سىپۆكى پىگەىشتوو، بەلام بارودۆخى قوتابخانە و، ھارپى سەرەپۆ، ئەو گەنجە نىيەت خراپانەى لە دەورم بوون زوونىيان گۆپەوہ، دووبارە كەتەمەوہ داوى ئەو پۇرۇش ترسناكانە.

پوورە نوور

لەو پۇرۇشەدا كە زىيانم بە تەواوہتى تىكچووبوو، بەئارەزوى خۆم لەگەل كوراندەدەگەپام، پوورە نوور ئامۇزگارى دەكردم. ئەو وەك خوشكى گەورەى ھەموو قوتابىيانى پۆلەكە وابوو، ھەر وەك ئاوەكەى نورانىى بوو.

پوورە نوور بەھۆى نەخۆشىيەوہ درەنگ چووبوو قوتابخانە. لەبەرئەوہ تەمەنى لە ئىمە گەورەتر بوو. ژىرىى و، سەنگىنى و، دىندارى و كۆششى وای لىكردبوو ھەموو پۆلەكە بە "پوورە نوور" بانگى بكەن. وەك مامۇستا پۆلەكەى بەپۆتە دەبرد. پۇرۇش بانگى كردم و دابىنىشاندم:

— سەيركە سىڤدا گيان خوشكەكەم! من حالى تۆ و خىزانەكەت دەزانم، خۆت دەزانىت يەككىت لەو كچانەى كە زۆرم خۆشەدەوئىت. دوو ھۆكار وام لى دەكات كە تۆم خۆشبوئىت و گرنگىەكى زىاترت پىبەدم. يەكەمىيان

منیش باوكم نىيە، منیش لەناو ئەو ئارپەحەتیا ئەدام، لەبەرئەو ئە تۆ تێدەگەم. دووھەمیش ئەو یە کە تۆ کچێکی زۆر پاك و بێ گوناھەیت. وا دەزانیت ھەموو کەس وەك تۆ نەتێ پاكە. بەرامبەر ھێچ کەسێك نەتێکی خراپەت نىيە. پارێزگاری لە خۆت ناکەیت. بەلام ئەم پۆزانە بەجۆرێك ھەلسوکەوت دەکەیت کە بەرەو ھەلدیتر دەبات، لەوانە یە خۆیشت بزانی. کەمێك لەم مەسەلە یەدا ئاگات لەخۆت بێت. قوتابخانە تەواو دەکەیت و لە تاقیکردنەوەی زانکودا نمرە یەکی باش دەھێنیت و دواتر دەبیتە خاوەن کارێکی باشیش. ھەم خۆت پزگارت دەبێت و ھەم دایکێشت خۆش دەکەیت.

نێتر تێگەشتە دە یەوێت بلیت چی، بۆ یە وەم:

– زۆر ھاوڕێی ترم ھەن ھەر بەو جۆرە ھەلسوکەوت دەکەن، پوورە نوور، تۆ ئەم پووداوانە تۆزێك گەرە دەکەیت.

– تۆ ناتوانیت وەك ئەو ھاوڕێیانەت بیت. ئەوان پێداویستی تەواویان لەبەردەستدا یە، دەورە یەریکی باشیان ھە یە، ھاوکاری یەکی گەرە لەخێزانەکانیانەو وەردەگرن. ئەوان ئەگەر سەرکەوتووش نەبن زۆر شتیان لەدەست دەرنەچێت، چونکە باری ئابوورییان خراپ نىيە. کارێك دەدۆزنەو، یان شوو یەکی باش دەکەن و دەتوانن دلخۆش بن لە ژیا نیا ندا. بەلام کەسانێکی وەك ئێمە کە لە خێزانێکی ھەژارەو ھاتووین، ئەگەر سەرکەوتوو نەبین یان تووشی ئارپەحەتی یەك ببین کێ یارمەتی مان دەدات؟ کێ دەستمان دەگرێت؟

كه سيك بكه وڤت، كهس خوى ناكات به خاوهنى

خوت باش ده زانيت كه سيك بكه وڤت ئيتړ كهس خوى ناكات به خاوهنى، ئيستا جوان و، شوخ و شه نگيت، سهرنجى هم مو كوپړك پاده كيشيت. نه وان گرنگى به به خته وه رى و ئاينده ي تو و خيزانه كه ت نادهن، به لكو ده يانه وڤت بو ناره زووه كاتيه كانيان به كار تبهږتن. نمونه به بو نه و داوانه ي له ده وروپه رتدا دانراون و نايان بښي. تكايه له مه تيښكه، زيان ت پى ده گه يه نن و زيان ت تاريك ده كن.

- نه خير من پښه نادم وا هه لسو كه وت بكن. پاشان كوا هم مو

هاورپيه تيبه كى كوپ و كچ خراپه. نه ي منيش مافى زيانم نښه؟

- به دلنځاييه وه هه ته، چه زكردن له زيان و، گه پان و به خته وه ريش مافى خوته. به لام كه ده لښت: "نه مافه ي خوم به مجوره به كار ده هښم" ده ترسم هم مو مافه كانى ترى زيان ت له ده ست بده يت.

بو خاترى خوا، تو له دلته وه باوه پت به هاورپيه تيبه كى پاك و خاوينى نيوان كچ و كوپ هه يه؟! كه دوو جبهانى جياوازن، چوڼ بو ماوه يه كى زور به پاك و خاوينى به يه كه وه ده ميننه وه؟ هم مو مان به يه كه وه ده رنه نجامه خراپه كانى نه مه ده بښين. سه يرى (فيگان) بكه... ده مارى ده ستى خوى برى و خهريك بوو خوى بكورښت... يان (بانو)... كه به جځيان هښت زيانى تاريك بوو. سه يرى (سيفگى) بكه... له مال پايكرد. هم مو نه مانه ده رنه نجامى نه و هاورپيه تيبه بيسود و بښپوره نښه كه له نيوان كچ و كوپدا هه يه!؟

تق خویندن ته واو بکه و کاریک بدۆزه ره وه. که وات کرد زۆر کهس له
دهرگات ده دات. ئه و کاته کیت ده ویت هه لیده بژئیریت. ئه وه شت
بیرنه چیت، که ویستت کاریک بکه یت یه که مجار پرس به دل و ویزدانی
خۆت بکه. ئه و پتی پاستت پیشان ده دات.

هه موو شتیک له گه ل دایکت باس بکه، پلان بق هه موو کاریک دابنی
پاشان بیکه. ئه گه رنا ئه م جوانیه ت سهرت ده خوات.

هه موو ئه وه ی ده یوت پاست بوو. هه یچ شتیک نه بوو که بۆی زیاد
بکه م. بگره له هه ندیک شویندا بق ئه وه ی دلی من نه شکینیت که می وت.

دوو یاره بق چه ند مانگیک هاتمه وه سه ر خۆم، به لام ئه و جیهانه
په نگاوپه نگه ی خرابووه به رده ستم، ئه و گرنگیه ی پیم ده درا، ئه و
که نجانه ی له ده ووبه رم ده سوپانه وه. دله پاک و پر له نیه ته چاکه که میان
دوو یاره تیک دایه وه.

دیاریبوو من ئاقل نه ده بووم، وه ک بلیتی بق ئه وه ی ئاقل بجم و
پاستیه کان بزانه پتویست بوو سه رم بکیشم به به ردیکدا. ئه و خه ونه
خه ریک بوو به ره و هه لیدیر ده یبردم. ئه وه بوو ئه و پۆزه پر ئازارانه
سه ره تایان ده رکه وتبوو.

ئه و حه زه وه کو کریمیک چوو بووه سه رمه وه. ده مویت بچه ناو ئه و
جیهانه ئه فسووناوییه وه. ئه و جیهانه ی پایده کیشام زۆر جوان و
په نگاوپه نگ بوو.

خواردنه وه، جگه ره، راپواردن، ده مه ته قیی نیوان هاو پتیان...
ناویانگ ده رکردن، بوونه هه وال له پۆژنامه کاندایه.

که وتنه سەر زمانی هه موو که سێک...
ئەمانە هه مووی منیان مه ست کردبوو.
ئە ی باشه دەرئە نجامه کانی چی؟
به پاستی ئەوه ده بووه به لا به سه ره وه.

به‌شی سییه‌م

زۆر جوان و، شوخ و شەنگ بووم. له هه‌زاری و ته‌نیایی
بی‌زار بووم. دهمو‌یست هه‌ستم پێ‌که‌ن و گرن‌گیم
پێ‌ده‌ن. خه‌یالی زۆر جوانم هه‌بوو، له ئاسماندا دم‌فریم.
هه‌رحیم ده‌کرد نه‌مه‌ده‌و‌یست ئه‌و بازرگانانه ببینم که
بازرگان‌بیان به نامووسی خه‌لکه‌وه ده‌کرد.
به‌لام مه‌خابن هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌کردبوووه که ئه‌مه
پێ‌که بۆ ترازی‌دیایه‌کی وا خوش ده‌کات...

له پیناو خه یاله گانی هه رزه ییمدا هیچ نه مایه وه نه یکه مه قوربانی

دهمویست ناوبانگ دهر بکه م و له هه ژاری پرزگارم ببیت
ناخ له دهست نه و پووداوانه... خۆزگه پوویان نه دایه. خۆزگه نه و
پووداوانه م نه بینایه و له ناو یاده وه ریه کاندا شتی له و جۆره نه بوایه.
نیت هرزه یی ئاویه... خه یالی سه یرو سه مه ره، بیرۆکه ی شیرین و
جوان، جیهانیکی ئالووالا... له و سالانه دا هیچ شتیکی نییه ئاره زوی
نه که یه.

له پۆلی سییه می ئاماده یی بووم. هه موو هاو پیکانم خۆشه ویستیان
هه بوو. هه ندیک کوپیش گرنگیان به من ده دا. زۆر پیم خۆشبوو ئاوا
گرنگیم پێده ن. زۆر هه زم ده کرد پووی خۆشم پێده ن، دهمویست
ده ورو به رم به بایه خه وه سه یرم بکه ن. بیکه سی و به ش خوراوی مندالیم
وای لی کرد بووم پوو له بیرۆکه یه کی وا بکه م زۆر دلخۆش ده بووم که پووی
خۆشیان پێده دام. وامده زانی ئوه یه که مجاره به مرۆم داده نیت، به لام له
ته مه نیکدا نه بووم که هه ست به راستی بکه م. له راستیدا نه و پۆژانه ی
ویرانیان ده کرم نزیک بوون.

که له پۆلی سیتی ئاماده یی بووم. گهنجیکم ناسی. به قسه ی خوی عاشقم بوو، ده بیوت که بازگانیکی زور ده وله مهنده و هاوسه ره که ی تازه وه فاتی کردوهو، به دوا ی کچی کدا ده گه پیت که له خیزانیکی به پره وشت بیت. ههروه ها ده بیوت نه گه شووی پیبکه م هه م ئاگای له دایکم ده بیت و هه م له هه ژاریش پرزگارمان ده کات. منیش له بهر ناینده ی دایکم و به خته وه ری خۆم هه زمه کرد. زوو زوو به کترمان ده بیینی، تا ده هات زیاتر له به کتر نزیک ده بووینه وه.

به پیتی نه وه ی پیتی وتم بنه ماله که ی کچیکی هه ژاری وه ک منیان نه ده ویست. ههروه ها نهیده توانی دلی ماله وه شیان بشکیتیت. چونکه نه و که سیکی ناسراو و به شه ره ف بوو. که نه م بۆ دایکم باس کرد به توو په بییه وه هاته وه به پوومدا: "شتی وا نه که ییت ها... هه رگیز هه وللی شتیکی ئاوا شیتانه نه ده ییت. هیشتا مندالیت، جاری تۆ خویندن ته واو بکه. له ناینده دا که سانی چاکتر دینه داوات.

کی متمانه به وجۆره که سانه ده کات. خوانه کات له وانه یه ده ستت بپریت. توخوا به هه له یه کی واوه مه یه ره وه به رده مم، چونکه نه وکاته من ناتوانم بزیم."

نه دایکم و نه پووره هاجه ر پازی نه بوون به وکاره. نه وان به و نه زموونه ی هه یان بوو نه وه یان ده بیینی که پووی ده دا، به لام من نه وه نده کویر بوو یووم یه ک هه نگاو پیش خۆم نه ده بیینی. چ به لایه ک له مه گه وده تره بۆ کچیکی هه رزه ؟

له و پۆژانه شدا هه والێكم له ناو پۆژنامهیه كدا خوێندهوه كه به تهواوی
نه قلی تێك دام، هه والێكه به م شێوهیه بوو:

"دای ئه وهی له مال پاریکرد، ناویانگی پهیدا کرد. ئه و كچه جوانه ی
له بریاره زۆره ملیكانی دایك و باوكی بێزار بوو بوو، به هۆی یارمهتی
بازرگانیكه وه به ناویانگ بوو. له ئیستاشدا داوا دهكریت له چهند فیلمیكدا
پۆل ببینیت، ههروهها دهلیت: تاكه ئامانج ئه وهیه خۆم بسهلمینم بۆ
ئهوانه ی به بچووكم دادهنن."

ئو هه والێ وه هه وره برووسكه دای له سه رم. كه م تا زۆر منیش
هه مان حاله تی ئوم هه بوو. ئه گه رچی من دایك و باوكیكم نه بوو كه زۆر
لی بكن، به لام به هۆی هه زاری و كه م ده رامه تیه وه كه س گرنگی
پینه ده دام. به مروفیان نه ده زانیم. پتیوست بوو ئه و كۆت و به نده بشكینم
و له و حاله پزگارم بێت. ئه و كاته هه م خۆم ده سه لماند و، هه م دایكیشم
له هه زاری پزگار ده كرد.

دایكم له سه رچی و به نه خووشی به جی هیشت و له مال پامکرد
له و پۆژهدا هه له ترین بریاری ژیانم دا. به داخه وه نه مده زانی ئه وه
كاره ساتیكی وا دروست ده كات كه وه ئه وه وایه به دهستی خۆم فه رمانی
له سیداره دانی خۆم ئیمزا كر دیت. له كۆتاییدا له گه ل (هاكان) ی
خۆشه وستمدا بریارماندا. هه لپین و جیهانیکی تازه بۆ خۆمان دروست
بكهین.

بۆ به یانی وه كه ئه وه ی هیچ پوری نه دابیت هه ستام، خۆم پازانده وه،
جانتاكه م هه لگرت و له مال ده رچووم. دایکی نه خویشم له جیگادا هه ر

نرکه نرکی بوو. بۆ دوايین جار سهیری دایکم کرد. نه وهنده نازاری هه بوو که له دهم و چاویدا به ناسانی درده که وت. که نهوم به و حاله وه بیینی دلم پریوو.

ههستم کرد نه و کاره ی دهیکه هه له یه. ناگرێک له ناخمدا هه لگیرسا. زۆر سهخت بوو دایکم له و حاله دا به جی بهیلم؟ دهنگیک له ناخمدا هاواری دهکرد و پیی دهوتم که نه پۆم.

نایا ده بوايه په شیمان ببه مه وه؟ ... نه خیر جارێکی تر نه وه له م بۆ نه ده پره خسا. له دلی خۆمدا ده موت هه م پوره هاجه ر ناگای له دایکم ده بیت. هه م خۆیشم که کاره کانم به ته وای پیکهسته وه دیم و دایکیشم ده به م.

بیته وه ی گوێ به و دهنگی ناخم بدهم پۆیشتم. به لام حاله زۆر خراپ بوو بوو. که مێک به ملولادا هاتم. وام ده زانی دایکم له دوامه وه هاوارم لیده کات و ده لیت: "کچم توخوا مه پۆ و به ته نیا جیم مه هیله!" که چوومه کۆلانه که (هاکان) پێشوازی لی کردم و وتی:

- چی بوو خۆشه ویستم. دایکت کێشه یه کی دروست کرد؟

- نه خیر، بێناگاداری نه و هاتم، به لام به رگه ی دوری نه و ناگرم.

له ویدا دانیشتم و دهستم کرد به گریان.

- تو خۆیشته ده زانیت به چی نا په حه تیت؟ خۆ ئیمه دایکت به ته نیا به جێناهیلتین. مانگی هه نگوینیمان نه و په پی ده پۆز بۆ مانگیکی پی ده چیت. دوا یی دینه وه مانیکی جوان ده کپین، دایکیشته ده هیئینه لای خۆمان. دوا ی نه وه هه موو پۆزیکمان به خۆشی ده به ینه سه ر. ده بیینی

ژیاننیکي شاهانه‌ی وه‌هات بۆ فراهه‌م ده‌که‌م که هه‌موو هاوپ‌یکانت
نیره‌ییت پئی ببه‌ن.

خۆم کۆکرده‌وه و چوینه ناو ئۆتۆمبیل‌ه‌کی ها‌کانه‌وه. گوايه ئیتر
ده‌رده‌سه‌رییه‌کانم ته‌واو بوون و، هه‌موو بیچاره‌ییه‌کانم کۆتاییان هاتوه.
به‌خه‌یالی خۆم به‌ره‌و ناینده‌یه‌کی خۆش و پازاوه هه‌نگاوم ده‌نا.
ناخ! له‌ده‌ست خه‌یاله‌کانی هه‌رزه‌یی!...

کۆ ده‌زانیت چه‌ند که‌س بوونه‌ته قوریانی هه‌له‌ی له‌م جۆره.
هه‌زاران که‌س؟ یان ده‌یان هه‌زار که‌س. نازانم، چۆن به‌زمانیایه
له‌کاتی‌کدا منیش یه‌کێک بووم له‌وان.

به‌ره‌و ولاتی خه‌ونه‌کان

به‌ره‌و ولاتی خه‌ونه‌کان که‌وتینه‌پئی. ئه‌و ئۆتۆمبیل‌ه‌ی پێمان بوو بوو تا
بلیی پیشکه‌وتوو و جوان بوو. ده‌یوت:
- ئه‌مه‌م بۆ تۆ کپویه. ئه‌م شۆفییره‌شم له‌به‌ر تۆ گرتوه. له‌مه‌ودوا ئه‌مه
شۆفییری تایبه‌تی تویه.

ئو‌و گه‌نجه سه‌یاره‌که‌ی لی‌ ده‌خوپی سه‌ریکی پاوه‌شاند و وتی:

- له‌ژێر فه‌رمانی چه‌ناب‌تندام براژن.

به‌پاستی به‌شتی ئاوا پا‌نه‌هاتبووم. که‌س تا ئه‌و کاته ئاوا پووی
خۆشی به‌ من نه‌دابوو، که‌سیش ئاوا گرنگی پئی نه‌دابوو. ژیاننیک ده‌ستی
پێکرد که‌ خاوه‌نی شۆفییری تایبه‌ت به‌ خۆم و ئۆتۆمبیلی خۆم بووم...

دوا‌ی شه‌ش حه‌وت کاژێر گه‌یشتی‌نه ئه‌و ئۆتیل‌ه‌ی که‌ لی‌ی ده‌ماینه‌وه.
له‌پێگه‌ جل و پێلاوو جانتای نوێم کړی. له‌به‌رده‌مدا بازرگاننیک هه‌بوو که

وہکو ئاو پارہی لە مندا سەرف دەکرد گرایە منی وەك شیت خۆش دەوێت.
ئیتەر لە و حالەتەدا كێ گۆی دەداتە پارە؟

لە ھۆتیلێك بووین كە جوانی دەریا و دارستانی لەیەك كاتدا
كۆكردبوو. بۆ خۆمان پۆژانیکی خۆشمان بەسەردەبرد، ئێو ژوورەیی بۆ
ئێمە دانرابوو بەپاسستی زۆر سەرنجراکێش بوو. لەبەردەمیدا دەریا و
لەبەرانبەریشیدا دارستانیکی سەوز. سەیری ھەركویم دەکرد سەوزایی بوو.
ھاكان وتی:

— دە پۆژ لێرە دەبین. ھەموو شتێك دیتە بەردەستمان، بۆ دە پۆژ
بێئەوێ بیر لە ھیچ شتێك بکەینەو. بۆ خۆمان دەژین.

كە زانیم گەشتووینە كۆتایی پێگەكە پرسیم:

— ئەو مارە ناكرێن لە یەك؟

— كە گەڕاینەو بە پەسەمی لەیەكتر مارە دەكرێن. واز لە مارەکردنی
ئایینیش بھێنە. من باوەڕم بە شتی وا نییە. ھێندە بەسە مرۆڤ یەكێکی
خۆشبویەت. چ پێویست دەكات خەلکی تر ئاگادار بن؟ ئێمە دڵخۆش بووین
ئیتەر چ پێویست بە شایەت دەكات؟ شایەت ھەبێت یان نەبێت جیاوازی
نییە.

بێدەنگ بووم... لەو ولاتی خەونەدا سەرخۆش بووبووم. بیرم لە ھیچ
شتێك نەدەکردەو. لەو کاتەدا وتی:

— تۆ چەند سەعاتێك بنوو. من لە خوارەو ھەندێك پێداویستی دەکێم.
سەیرێکی دەورووبە ریش دەکەم بزانم کوێ ھەیە بگەڕێن. لە ماوێ دوو
سەعاتدا دێمەو.

هاکان چووہ دەرہوہ، بە لām کە چوو ههستم کرد به شیوه یه کی تر
سه یرم دهکات، وهك نه وهی پیم بلّیت: "خوات له گه لّ نهی کچه گێله که.
دواترین قوربانیم تۆ بوویت."

مانگی ههنگوینی و له ناو چوونی هه موو ئومیده کانم
جله کانم داکه ند، خۆم شت و پال کە وتم. زۆر هیلاک بووم. خیرا خه وم
لیکه وت. به دهنگی ته له فۆنه که به ناگا هاتم. هاکان بوو وتی:
- خۆشه ویستم. من وا دیمه سه ره وه. شتیکت ناوێت.
- نه خیر

- باشه ئه وا دیم، ده رگا که به کراوه یی به جێبهێتله.
هه ستام، ده رگا که م کرده وه و چاوه پێی هاکان بووم، به لām له نا کاو
که سیکی درنده ی ورگ زل خۆی کرد به ژووردا که هه ر نه مده ناسی. زۆر
سه رم سوپما به په له خۆم گۆ کرده وه و به شله ژانیکی زۆره وه وتم:
- تۆ کێیت؟

وهك نه وهی هیچ پووی نه دابیت خۆی هه لدا به سه ر قه نه فه که ی
به رامبه رم. منیش قیزاندم به سه ریدا:
- خیرا به ژ دهره وه. ئیستا هاکان دیته وه. که نه وهاته وه چی ده که یت.
زۆر خراپ دهستی کرد به پێکه نین و وتی:
- هاکان نایه ت جوانه که م. نه و تۆی بۆ من هیتا. ئیشی خۆی ته واو کرد،
پاره که ی وه رگرت و پۆیشت.

ئای خواجه گیان! چه ن دین بۆمب له ناو می شکمدا ته قینه وه. وامزانی
له شم بووه به هه زار پارچه وه. به رچاوم په ش بوو.

لەشویینی خۆمدا کهوتم و دەستم کرد بە هاوارکردن. بەدوای
پووناکیه کدا دهگه پام به لام دەستم نه ده کهوت.

لەو شوینەدا هه موو شتیکیان به شیوه یه ک داپشتبووه، کهس
نهیده توانی بگاته هاوارم.

ئیتەر له دنیا دا کچیک نه بوو به ناوی سیفدا... هه موو شتیکم له دهست
دابوو، ته نانه ت خۆیشم لی ونبوو بوو. جوانی و پاکیتییم پیس بوون و له گه ل
خه یاله کانمدا خرابوونه زیلدا نه وه.

وه ک شیریتی فیلمیک هه موو پارانه وه کانێ دایکم و پووره نوور و پووره
هاجر هاتنه وه یادم که چۆن لیم ده پارانه وه تا کو تووشی ئه م کاره پیسه
نهم. وام ده زانی ئه وه کو تایی ژیا نه م. وه کو کچیکی گه نچ هیچ شتیکی
ترم نه مابوو که له دهستی بدهم. ته نیا یه ک شتم له میشکدا بوو ئه ویش
ئه وه بوو، هه رچی زووتره بمرم و پزگارم بیت.

ده پۆز له وی مامه وه، نه مده زانی کی دیت و ده پوات. ئه و کچه ی لای
دایکه نه خۆشه که یه وه به پاکی هاته ده ره وه، ئیستا هه موو گیانی
هه لکیشراوه له تاوان.

ئو گورگه برسیانه ی ده ور به رم بیت ه وه ی به زه بیان پیمدا بیت ه وه
خه یال و هه ست و سۆزیا ن پارچه پارچه کردم. نذر هاوارم کرد، نذر
پارامه وه، به لام بۆ ته نیا جاریک دادی نه داو گوئیان لی نه گرتم و بۆ
ساتیکیش ویزدانیا ن نه جوولا.

حه زمه کرد بمرم

هه موو شتیکیان وا پیکهسبوو که نه مده توانی پابکه م. په نجه ره و ده رگاگان داخرا بوون. له ژوره که دا هیچ که ره سته یه کی وه که چه قو یان گوریسی لی نه بوو. ویستم هه وزی که رماوه که پر بکه م له ناو و له ویدا خوم بخنکینم، به لام نه متوانی...

به پاستی زور ترسناک بوو. هه زمه کرد بمرم، به لام نه مده توانی خوم بکوژم. نیوه سهیری حالی ئه م که بکه م بچی هات و توشی چی بوو.

خواه گیان چهنده به سۆیه! چهنده ترسناکه!

ده پوژ بوو دایکم نه بینیبوو. ده مزانی له و ده پوژدهی که هیندهی ده سال دریز بوو چهنده بیرى کردووم. به لام نیت نه مده توانی برومه وه بولای، نه مده توانی قسهی له گه لدا بکه م. به و حاله مه وه چون پووم بیت گویم له دهنگی بیت، تازه به هیچ شیوه یه که مافی نه وه نه بوو ده سستی لیبده م. ئای دایه گیان! بۆ ده بیت من وام لیبیت؟ بۆ ده بیت من ناوا به تو بکه م؟ ناخر نه خوشییه کانی خوت که م بوون، وا من ئه م نازاره شم بۆ زیاد کردیت؟

خوا من له ناویه ریژ! من نیت نافرته تیکی سوکم، له م کومه لگه یه دا جیم نابیته وه. پیویسته هه رچی زووتره بمرم. به لام ناتوانم خوم بکوژم... نیستا ده زانم که مردنیش هیندهی ژیان قورسه.

پامکرد

ئافره تىڭ خواردنى ددهيتار دهربرد. دياربوو كه زوريان ليكردبوو، كه دههات بيئه وهى يهك وشهش بليت دهرؤيشته دهره وه، بهلام جاريك زور لى پاپامه وه:

- نهگه ر مندالت ههيه بؤ خاترى نهوان گويم ليبيگره. منيان له دايكيكي نهخوش جياكرده وه. باوكم نيهه. ته نيا مردن من پاك دهكاته وه، تكايه چه قويهك، گوريسيڭ، شتيكم بؤ بهينه تا خوم بكوژم و پزگارم بيت له م پيسيهه. ليت دهرپارتمه وه يارمه تيم بده.

دلى پر بوو. زور به زهيه پيدا هاته وه، وتى:

- من ناتوانم يارمه تيت بدهم. چونكه كه ميڭ له ولاوه پياوه كانى ئاغا يه لمار وه ستاون.

نه مه ماناي ئه وه بوو ئه وه كه سهى منى بهو حاله گه ياند بوو و كردبوومى بهو جهسته بئگيانه، ئاغا يه لمارى له عهتتويه ! دوباره داوام لهو ئافره ته كرد:

- تو نه خشهى ئه م شوينه دهرانيت، پئيهكى دهرچوون پيشان بده. تكات لى ده كه م ليتره پزگارم بكه.

نازانم ناوى چى ليبنيت. پزگاربوون؟ پاكردن؟ يان زياتر چه قين له ناو ئه وه لكاهه دا؟

مالى ئه وه ئافره ته ئاوه دان بيت منى پزگار كرد. زور به نه سته م گه يشتمه وه شار، به لام بؤ كوئ ميؤم؟ بؤلاى كئ؟ له دهرگاي كئ بدهم؟ له ناوه راستى ئه وه شاردها بيئه وهى پارهيكي ئه وتوم پئ بيت. هه موو شتيكم

له ده ست چوو. ته نانه ت نه مده توانی بلّيم: "خوايه گيان يارمه تيم بده." به
چ پوهويه كه وه داوای يارمه تی له خوا بگم. وه كه ستيكي ناوا تاوانبار؟
يان وه منداليكي بيخير كه دايكي له سر جي به نه خوشي به جي
هيشتوه؟

نور بيچاره و برسي بووم، سه مونيكم كړي و پالم دايه وه به ديواري
پاركيكه وه، ميشكم نه و نه ده جه نال بوو به رپتي خرم نه ده بيني، ته واو
بيهيوا بووم.

بانگه وازه كه م بيني

له و پارچه پوژنامه يه دا كه پيچار بوو به سه مونه كه وه بانگه وازيك
نوسرابوو: "به داوای خزمه تكاريكي به توانا دا ده كه پيښ كه بتوانيت ټاگای
له نافرته تيكی پير بيت."

به نوميدى نه وه ي ببيت چاره يه ك بق درده كه م، ته له فونم كرد بق نه و
ژماره يه ي كه نوسرابوو. له راستيدا نافرته تيكی پير وه لامی دايه وه،
ناونيشانه كه ي خوی پيدام و داوای ليكردم كه بپوم تا چاوی پيم بگه ویت.
له لايه ك نوميدم هه بوو كه نه مه پييه كي پزگار بوون بيت، له لايه كي
ديكه وه له وه دهرترسام هه مان پووداوم به سر دا ببيت وه. له ناو نه و شاره دا
به برسي تي چيم بگردايه؟ هيچ نه بيت له وي جتيه ك بق مانه وه م دابین
ده كرد.

به هه زار بيركهي پيچه وانه وه ماله كم دوزيه وه، دهستم به
زهنگه كه دا نا، نافرته تيكی پير دهرگاكي كرده وه و به دهنگيكي پر
متمان وه وتی:

- وەرە كچم، وازانم تۆ ئو كەسەيت كە تەلەفۇنت كىردى.

- بەلى، من بوم.

بىردىمە ئۆردە.

- سەيركە كچم، زۆر كەس ئەم بانگەوازەى بىنىوہ و تەلەفۇنى بۆ كىردى. ئىمە كەسمان قىبۇل نە كىردى. چونكە ئىرە شىتتىكە بە شەرف و پىز ناسراوہ. ئوہى كە دىتە مالمان دە بىت پاستىگۇ و بەرەشت بىت. خۇ من دە بىنىت، بە تەنیا دە ئىم. دەست و قاجم دەلە زىت، كارى تۆ ھەر ئوہى ھارپىتەى من بىكەيت و لەنىكەوہ ئاگات لە ھالە بىت.

بەلى چارە بىوہ وە لام دایەوہ:

- من ئو كەسم تۆ بە دايدا دەگە پىت. ھەموو كارىكت بۆ دە كەم، تەنیا قىبۇلە بىكە.

- دەى مادام وایە پەلە مەكە. پىكەوہ زۆر قسە دەكەىن لەم بارەىوہ. تۆ جارى كەمىك پشوو بەدە. كاتمان زۆرە بۆ قسە كىردى.

لەسەرىكەك لە قەنەفەكان دانىشتم. مالەكە زۆر گەرە و جوان بوو، ھەرەھا زۆر بە جوانى پىك خرابوو. بە پاستى نەدە چوہ عەقلمەوہ كە ئەم ئافرەتە لەم مالە گەرەىدا بە تەنیا بىزى. كەتتوہومە گومانەوہ بە لام قسە كىردى ئو ئافرەتە كەمىك مەمانەى پى بەخشىبووم. پاش كەمىك بانگى كىردە چىشتخانەكە ووتى:

- با كەمىك نان بخۆين. دواتر دادەنىشىن و قسە دەكەىن.

که چوموه چیشتهخانه که بیینم زۆر سه رنجراکیشه. یه که مجارم بوو
شونینکی ئاوا بیینم. زۆر دلخۆش بووم که له جییه کی ئاوا دا کار بکه م.
به لام چ دلخۆشیه ک...

زۆر به دریزی باسی خۆم بۆ کرد. جا به شیوه یه ک باسم کرد که نه و
به دلی بیت. پێم وت که له شاریکی تروه هاتووم و نه و بانگه وازه م له پێی
هاوپییه که وه پێگه یشتوه، پێشم وت که دایکم نه خۆشه و خاوه نی
نه زمونیکی باشی چاودێرکردنی خه لکی پیرم هه یه. به لام سه رنجدا هیه
گوێ له من ناگریت و، گرنگی به و چیرۆکه پڕنازاری من نادات. وه ک
ئه وه ی بیه ویت کاتم پێوه بکوژیت. له کۆتاییدا وتی:

- باشه، تۆ وه رده گرم. مادام مالتان له شاریکی تره لیتره جییه کت
ده ده می. لیتره ده مینیت وه، هه ندیک جاریش من دالی نه و خزمانه م دینه
ئێره. بۆ ئه وه یان کیشه ت نه بیت. ئێمه خانه واده یه کی خاوه ن ئابرووین.

به لایه کی تر

زوو زوو باسی نامووس و په وشتی ده کرد. ئه وه ش منی خستبووه
گومانه وه. وه ک ئه وه ی له که یه کی به سه ره وه بیت و بیه ویت پاکی
بکاته وه. ژووړیکی نیشان دام. وتی:
- تۆ لیتره ده مینیت وه.

ئه وێ ژووړیک نه بوو! به لکو مالتیک بوو له ناو نه و ماله دا، هه ر له ناو
ژووړه که دا ته والیت و گه رماوی تیدا بوو. چیشتهخانه یه کی بچووک،
ته له فیزیۆنیک و سه لاجه یه کی تیدا بوو.

به پراستی سه رم سوپما بوو... پېم و ابوو كه نه خشه ی هه موو خانووه كه
ئاوايه. كه شه و هات چوومه ژووره كه ی خوم، هیشتا نه و سه رساميه م
له كۆل نه بوو بووه وه. هه مان پووداو پوويدايه وه. پياويك خوی كرد به
ژووردا. منیش لیم پرسى:

- تو كییت؟ چیت ده ویت؟

- مه ترسه، كه سیكى بیگانه نیم. خاوه نی ئەم ماله م.

- ئە ی باشه خاوه نی ئەم ماله ئە و ئافره ته پیره نییه؟ من هاتم تا ئاگام
له و بیت.

- به خیرییت... خوشیت هیناوه. بۆ شوینیکی پاست هاتوویت. ئەم ماله
خرمه تکاری لی نابړیت، یه کی دیت و نه وی تر ده پوات...

كه تیگه یشتم ئیتر چاره م نه ماوه. دهستم كرد به پارانه وه لی:

- من كچیكى بیکه سم، هیچ نه بی له بهر نه وه به زه بیتان پیمدا بیته وه،
وام پی مه كن.

به ده م هاوار كردنه وه كه وتم به سه ر قاچیدا. داوام لی كرد به زه یی
پیمدا بیته وه، به لام نه و هیچ گوئی نه دا به وه ی كه چی له ده رووندا هه یه.

ژۆر پارامه وه لی وتم:

- تو له خوا ناترسیت؟ مال و مندالت نییه؟ نازانیت ئەمانه هه موو
حیسابی خویان هه یه؟

من له کی ده پارامه وه!!! ئەگه ر نه و خوی بناسیایه کاری وه های
ده كرد؟ ژۆر به ناشیرینی وه لامی دامه وه:

- من باوه پم به خواو پۆژی دواپی و قه دهر و نهو جوره شتانه نییه !
 شتی وا نه سلی نییه . هه موو شتیك ئه م دنیا یه یه . ده خۆیت و،
 ده خۆیت هه و، پاده بویریت... تیده گهیت کچم !!! له م شتانه به ولاره
 په یوه ندی به منه وه نییه . نهو شتانه له میشتک فری بده . نه گهر که میك
 میشتک کار ده کات تا گه نچ و جوانی پابویره . له خوا و پۆژی دواپی و
 تاوان و نهو شتانه مه ترسه . نه گهر نه وهی تو ده یلئیت پاست بووایه ، خوا
 ده هات و تۆی پزگار ده کرد . دهی کی شتی وای بینیه ؟ کی له ویوه
 هه والیکی هیئاوه ؟ باسی چاره نووس و شتی واش مه که ! هه موو مرۆفیک
 خۆی چاره نووسی خۆی ده نووسی . نه گهر خوا دهینووسی بۆچی
 چاره نووسی خراپی بۆ تو نووسیوه و هی چاکیشی بۆ من داناوه ؟
 باوه پ بهو شتانه مه که ... نه گهر گوی بدهیته نهو شته پر و پووچانه ،
 ژیاوت لی تال ده بیته . خۆشی لی نابینیت ... نه گهر نهو شتانه له میشتک
 بسپرته وه نهوا به ئاره زووی خۆت پاده بویریت ...
 تیکه یشتیت ؟ !!
 ناگایشت له خۆت بیته لیره چون هه لسوکه وت ده کهیت ...

خوا نه م ژیا نه ی من بیریت

منیان کرده نهو ژوره وه و ده رگایان لیداخستم ، من به نیازی نه وه
 چوو بووم که بیه خزمه تکار و خزمه تی نهو ئافره ته پیره بکه م ، که چی
 نهو هشیان پی په و نه بینیم ...
 هه موو شه ویک میواندارییه کی پر تاوان ساز ده کرا و نه کته ری
 سه ره کیش من بووم . هه موو شه ویک ده بوومه کزیله ی هه و و ئاره زووی

يەككى دىكەو، ھەموو پۇڭىڭ پارچە يەككى تر لە گيانم دەپچرا. تا دەھات
زىاتر لەناو دەچووم. خوا زىيانىكى ئاوا بېرىت...

گوايە ئەگەر بېيتە كۆيلەي ئارەزوو كەنى خەلكى ئەو ئازادىيە!
خوایە گيان! ئەو چ پابواردنىك بوو؟ ئازەلىش ئەو قىبول ناكات.

دەرگاگەم لەسەر داخرايوو، نەمدەتوانى بېرۆمە دەرەو... ئەو
دەھات كلىلى پى بوو دەرگاگەي دەكرەو و ئەو دەرپۇشت
دەرگاگەي دادەخستەو. نەمدەزانى چەند پۇرە لەویم. كاتم بە تەواوى لى
تېكچوويو. شەو و پۇرەم لەيەكتەر بۇ جىيانە دەرگاگەي. تەناتە دلتىايىش
نەبووم لەوئەي كە ئايا زىندووم يان نا. جارى وا ھەبوو مېشكەم دەووستا،
خۆيشم لەبىر دەچووەو. ئاگام لەو نەبوو كى دىت و كى دەپوات. ئىتر
ھىچ شىتەك بۇ مەن گەنگى نەبوو. لەناو ئەو دونىايەي خۆمدا وەك
جەستەيەككى بى گيان بىز بوويووم. تاكە شىتەك كە دەھاتە گویم ئەو
دەنگەي دايكەم بوو كە دەيووت:

"كچەم لەكويت؟ ماويت؟ مردووييت؟ ھەوالىك بە مەن بدە. ئىتر
بەرگەي دووييت ناگرم، تەكايە وەرەو... زۆر بىرت دەكەم. تۆ تەنيا
وەرەو، مەن ئامادەم گەردنت ئازاد بکەم."

خوا مەن بکۆرئيت، كى ھەيە لە مەن بەد و تاوانبارتر؟ كەسىك ئەو
ھەموو ئازارە تووشى دايكى بکات، چۆن پىي دەوترىت مۆ؟

بە ھىل خۆم بووران دەو

دووبارە دەرگا دەرگاگەيەو كەسىكى بېغەر خۆي دەكرە بە ئووردا.
بېرۆكەيەك ھات بە مېشكەمدا... خۆم فېرئىدە سەر زەوى تا وابزانن

بور اوومەتەوہ. ئەوہى كە ھاتە ئورەوہ ھاوارى كىرد: "وہرن ئەم كچە مردوہ!" منىش ھەولكى زۆرم دا تا خۆم كۆنترۆل بكم. ئەو ئافرەتە پىرە و پىاويك خويان كىرد بەئوردا. سى كەس بە منەوہ خەرىك بوون. يەكىكيان لىدانى دلى گىرم و وتى:

- ماوہ، لەوانەيە بوورايىتەوہ، كەمىك كۆلۇنيا بەيىنن، پاش كەمىك دىتەوہ ھۆش خۆى.

ئافرەتەكە زۆر ترسا:

- باشە چى دەيىت ئەگەر نەيەتەوہ ھۆش خۆى؟ دووبارە لەگەل پۇلىسدا تىكدەگىرىيىنەوہ. با لەكۆلى خۇمانى بكةينەوہ، خۆ ھەرچۇنىك بىت ھەموو پۇرۇك يەكىك دىت.

پىاوەكەى تەنىشتى پرسى:

- چۇن لەكۆلى خۇمانى بكةينەوہ.

- بىبەن سوارى سەيارەيەكى بكن. لەپىگادا ھاتەوہ ھۆش خۆى، بىگەرپىننەوہ. نەھاتەوہ ھۆش خۆى، لەدەرەوہى شار لەجىيەكدا فرىى بدەن.

- ئەى ئەگەر ھاتەوہ ھۆش خۆى و، لەلاى پۇلىس شكاتى لىكردين؟

- بىبەن بەردىك بكيىش بە سەرىدا و بىكوژن.

پاست بوو خۆم بووراندىبووہوہ، بەلام كە گويم لەوہ بوو ئەوان دەيانەووت پىم بكن زۆر ترسام، دواتر بەتەواوى خۆم كۆنترۆل كىرد تا ھەستم پى ئەكەن. لەلايەكىشەوہ دلم خۆش بوو بەوہى دەمكوژن. من

خۆم نەمدەتوانى خۆم بكوژم بەلام با ئەوان بمكوژن و لەم زىندانەى كە
پىي دەوترىت ژيان پزگارم بىت. ئافرەتەكە بەو پياوھەكەى تەنىشتى وت:
- ئەكرەم تۆ بىيە. تا كارى تەواو نەكەيت نەيەيتەو. بىكەيتە بەلا
بەسەرەو سەرت دەپەپۆنم.

مىيان ھەلگرت و بردمىانە خوارەو، چاوم كەمىك كردهو بىنىم ئەو
ئەكرەمەى كە دەيووت گەنجىكە. يەكەمجارم بوو بىبىنم. خستىمە دواى
ئۆتۆمبىلەكە و بەخىراى كەوتەپى و دووركەوتەو. ئۆتۆمبىلەكە زۆر
بەخىراى دەپۆشست و منىش خۆم بۆ مردن ئامادە دەكرد.
ئەو چەند دەقىقەيەم بۆ باس ناكىت. لەلايەكەو دلا خۆش بووم
بەوەى كە دەمرم، لەلايەكى تىرشەو لە ترسى ئەو بەردەى كە دەيكىشا
بە سەرمدا خەرىك بوو دلا دەوەستا.

ھاوارم دەكرد بمكوژە!

تەكسىيەكە لەشار دەرچوو و چوو ناو پىگای دارستانىك،
دەرووبەرمان سەوېرى لى بوو. ديار بوو شوپىنىكى تەواو چۆلبوو. بۆيە
منىش ھەستامەو و وتم:

- من دەكوژىت ھا؟

ئەكرەم پووى تىكردم و وتى:

- من لەژىر فەرمانەكانى ئەواندام، چى بلىن ئەو دەكەم.

- دەى كەواتە مەترسە و بېشلەژان كارەكەت بكە، خۆ شتىك نەماوە من
وا لىبكەت لە ژياندا بمىنم.

له ته كسيه كه دابه زيم و له ژيړ سنه و بهر يكي گوره دا دانېشتم، دهستم
گرت به ده موچاومه وه و پټم وت:

- دهی زور به خپرایي نه م چا که یه م له گه ل بکه. هیچ لیت تووږه نابم،
بگره سوپاسیشت ده که م.

نه که م بؤ ماو هیه که به پټوه وهستا... دلنیا م که وتبووه ناو
لپړسینه وه یه کی ترسناکی ویزدانیه وه. به ناسانی له پروی ده خوینرایه وه
که چ په شه بایه که له ناخیدا هه لئى کردووه.
هات له به رده ممدا دانېشت و وتی:

- تو کیت؟ چ کارهیت؟ چون پټ که وته نیره؟

ده توت گویم له م قسه یه نه بووه، به به رده وامی ده پارامه وه لیئى:

- نه و به رده هه لېگره بیکېشه به سرمد، به راستی ده مه ویت بمرم.

- ده مه ویت یارمه تیت بده م، تا ئیستا خرابه م به رامبه ر که س نه کردووه و
دهستم نه چو ته خوینی که س.

- نه ی نه گه ر وایه ئیشت چییه له وئى؟

- منیش وه که تو به دواى ئیشدا ده گه پام، که وتمه به رده ستیان. هرچی
ده که م پرزگارم نابیت. ته نیا چنه د ئیشی کی سه رپټییان بؤ ده که م و هیچ
په یوه ندیم به و کاره پیسانه وه نییه.

له ده نگیدا وا ده رده که وت که راست ده کات، یان به لایه نی که مه وه
پؤله که ی جوان ده بینیت.

دەمويىست خۆم بكوژم، بەلام نەمدەتوانى

مەموو پووداوەكانم بۆ باس كرد. كە تەواو بووم وتى:

- پێويستە تۆ پزگار بكەم. مەرگيز ناتوانم بكوژم...

- چۆن ئەمە دەكەيت؟

- وازت لى دىنم بپۆ، بەلام شكاتمان لى مەكە. ئەوى تىرى بدەرە دەست

من، بە درۆيهك مەسەلەكە لای ئەوان دادەخەم.

قىژاندم بەسەريدا:

- نەخێر... من ههچ جێيهكم نيهه بۆى بپۆم. نامەوێت دووبارە بكەومەوه

ئەو داو و پيسيانەى كە تێى كەوتووم. تكات لى دەكەم بۆ تۆ ههچى

تێناچیت بكوژه و پزگارم بكە.

من كەسێكم كۆتاييم پى ھاتوو بە تەواوى فەوتام، دوو فەلس پارەم

پێنیهه و ههچيش بەم شارە ئاشنا نيم ئيتەر چى بكەم لێرە ؟ دەى توخوا

ئەم نيشە بكەو كۆتاييم پى بهێنە.

قۆلى گرتم و وتى:

- وەرەو سواری ئەو ئۆتۆمبیلە بیه. من ناتوانم تۆ بكوژم، بەلام ئەگەر

ھەر دەتەوێت بمريت، ئەوا خۆت ئەو كارە بكە.

بەدەم خۆمەوه و پێنەم دەكرد و دەموت: "ئاخ خۆزگە بمتوانيايه !..

ئاخ بمردمايه !.."

دەمويىست بمرم بەلام نەمدەتوانى خۆم بكوژم.

ئێوه سەيرى ئەم بېچارەبەيهى من بكەن، نە دەتوانم بمرم، نە دەتوانم

بژيم. ژيانتيكى ئاوا ھەر نەبیت باشترە.

وتى:

- من خىزاندارم، كچىكى تەمەن سى سالىم ھەيە. تۆ دەبەمە مالىھە، تا جىيەكى پىك و پىك دەدۆزىتەوھ لەوى دەبىت.

ھاوارم كرد بەسەرىدا:

- ھەرگىز... ئىتر باوھ پىم بە كەس نەماوھ. ھەموو كەسىك بېرەوشت و درۆزە لای من، ھەموو كەسىك وھكو گورگ بەدوای گۆشتەوھە...
وھلامى دامەوھ:

- خوشكەكەم، بە حالدا ديارنىيە؟! ئەگەر بەوئىت خراپەيەكت لەگەل بکەم، لىرە بەتەنيان كى دەتوانىت دەستم بگريئت؟ بەلام دلتيا بە كەسىكى وا نىم. تاكە ئارەزووم ئەوھە يارمەتيت بەدم. خۆت باش بىر بکەرەوھ.

منى لەمالى خۆيدا قبول كرد

نۆر بەخىرايى تەكسىيەكەى لىخوپى و لەو شوئىنە دووركەوتەوھ.
لە مېشكەدا دەيان ھەزار بگرە مليۆنان بىرى ئالۆزو گومانى سەيرم ھەبوو. نەمدەزانى چۆن و بەچ شىوھەيك كارەكان بەرپىكەم. دەستم بۆ ھەركوئ دەبرد، لقيكم دەست نەدەكەوت دەستى پئوھ بگرم، متمانەم بە ھەركەس بگردايە خيانەتى لىدەكردم. خوايەگيان دەبىت ئىستا چى بکەم؟!

بەناو شاردادەپويشتين كە ئەكرەم لەپىرتى:

- بېريار بەدە. دادەبەزىت يان لەگەلدا دىتتەوھ بۆ مالىھە ؟

- بەپاستى نامەوېت بېمە بار بەسەرتانەو، بەم حالەمەو، ناتوانم پەنا بەرمە بەر كەس. خېزانىت ھەلە تېدەگات، نېوانتان تېك دەچىت، مافى ئەو،م نېيە نېوانتان تېك بەدەم...

- نا نا خەمى ئەو،ە يانت نەبىت، ھاوسەرەكەم باشترىن مرقىى ئەم جېھانەيە. زىانىكەت بۇ ئېمە نابىت، چەندىك دەتەوېت دەتوانىت بىننىتەو.

دەبوايە چىم بىكرادى؟ ئايا دەمتوانى متمانە بەو پياو،ە بىكەم؟ تۆ بلىى لەم دونيا تارىكەدا كەسانىكى ئاوا پاكىش ھەبن؟

دەنگەم نەكرد. ئەكرەمىش ئۆتۆمبىلەكەى بەرەو مالەو،ە لىخوپى. ھەر واش بو، بەپاستى ھاوسەرىكى ئۆر چاكى ھەبو، ھەرگىز باو،ەپم نەدەكرد كەسك ھەبىت ئەو،ەندە دلفراوان و تىگەىشتوو بەبەزەيى بىت. ئەمە ماناى ئەو،ەيە ھىشتا مرقىە چاكەكان ھەر ماون.

سەلماخانى ھاوسەرى، بوو،ە خوشكىكى گەورە بۆم، ھەموو ژيانى مەنى دەزانى، بەلام سەرەپاى ئەو،ەش وەك مىوانىكى ئۆر بەپىز ھەلسوكەوتى لەگەل دەكردم...

لەشى ئەكرەمىش ساغ بىت، كارىكى بۇ دۆزىمەو،ە. لە دوكانىكى سەرچااكردن كارم دەكرد، بەلام لەوېش ئاسوودە نەبووم، ديسان دەوربەرم پىر بوو لە فرسەتچى. نازانم ھەوالى مەنيان لە كوئىو،ە بېستبوو. ئۆر ھەزم دەكرد لەو كارە پيسانە دورىكەومەو،ە، بەلام ھەرچىم كرد ئەوانەى بازىرگانىيان بە نامووسى خەلكەو،ە دەكرد بەرۇكىان

بەرئەدەدام، نازانم لەکوێوە بۆنیا ن کردبوو؟! مانگێک لە مائى ئەکرەم
مامەوێ دواتر چووێ بەشى ناوخۆیی...

هیچ شتێک بەرەو باشى نەدەپۆشت! نەمدەتوانى بێمەوێ سەر پێى
پاست. دایکم وەك پمێك هەموو کاتێک هەناوی پێ دەکردم لە خوێن. یان
دەبواى بمرەمەى یان بچوومەى دایکم ببینایە. ئەم بیرە تەواو حالەتى
منى تێکدا. دەبواى یەکیک لەو دوو پێیە بگرەبەر، ئەگەر نا نەمدەتوانى
لەم ژیا نە بەردەوام بێ...

بهشی چوارەم

ئەگەر كچىكى گەنج كەسىتى و شەرمف و
نامووس و ھىواكانى بدۆرېنىت چى دەكات؟
منىش برپارم دا ئەو بەكەم.
تەنيا يەك رېگەم لەبەردەمدا بوو...

ئىتر وەك جەستەيەكى بى گيان وابووم

برپارى خۇكوشتنم دا

بۆ من ھەموو شتىك تەواو بووبوو، ھىچ شتىكى ترم نەمابوو جگە لە جەستەيەكى بى گيان، ئىتر من مروفىكى لەكەدار و بىرپىز بووم و چەقىبوومە ناو كۆمەللىك تاوانى زۆر گەرەو. تازە جىيەكم بۆ نەمابوو ۋە لە دونيادا. ماقى ئەو ۋەم نەبوو كەسانى دەروپەرم بىتاقەت بكم و لەكەداريان بكم.

ژيانم پىش ئەو ۋە دەست پىتكات تەواو بووبوو، ھىواو خەيالەكانى ھەرزەيى و لەسەر ۋە مووشى ۋە شەرەفم خستبوو ۋە بەردەستى ئەو پراچىيانە و تەنيا پەشىمانى و فرمىسكم بۆ مابوو ۋە...

ئاي دايەگيان! ... تۆ منت بۆ ئەمانە پەرەردە كرديبوو؟ لەناو ئەو ھەموو ئىش و ئازارەي نەخۇشەكانتدا منت بۆ ئەمە دەگوشى بە خۆتەو، ھەموو جارىك دەتوت: "ئەم كچى من دەبىتە خاتوننىكى گەرە، كچى من دەبىتە نمونە بۆ ھەموو كەس." بەداخەو دايە گيان زۆر بەداخەو كە تووشى ئانومىدىم كرديت ... من شايانى ئەو نەبووم كچى تۆ یم. ئەو مروفە بىويژدان و بى ئىنسافانە، لەژىر ناوى چاكە و خۇشىدا ھەموو شتىكيان لى سەندمەو...

له ناوه پاستی شاردا ته نیا بووم، دووباره وازم له نیش هینا بوو و دوو پوژ بوو برسی بووم، به ته واوی هیژم له بهر برابوو. موحتاجی پارچه نانیکې وشك بووم، نه و دنیا په نگار په نگه و، نه و ناویانگه ی هه موو خه لکی ناواتی پی ده خوانن منی به و حاله گه یان دبوو...

برپاری خوکوشتنم دابوو! نیتړ نه مده توانی به و نازارانه وه بژیم. هیژم تیادا نه مابوو، که سیتی خوم له ده ستدا بوو، نیتړ جه سته یه کی بی ناوه پوک و بی سوود بووم، شتیکم نه مابوو بیفروشم به و دپنده گوشتخورانه. له سووچیکې پارکیکدا و له ژیر داره نجیریکدا دانیشتم، نه و نه ده هیلاک و ده سته وه سان بووم ده پارامه وه و دموت: "مردن له کوئی؟ وهره و بمکوژه!"

به لام نه ده هات...

نه مده توانی به و حاله مه وه بگه پیمه وه ماله وه، نه وه ی که پیم دهوت مال ژیر زه مینی مالی پوره هاجر بوو، له کاتیکدا که به جیم هیشت دایکم له تاو نازار ده یالاند...

ناه دایکه نازیزه کم! نیستا نازانم له چ حالیکدا یث. چ هند مانگه هه واث نازانم. هیژ و توانای گه پانه وه م نییه... نازانم ده ژیت یان مردوویت؟ له م دنیا یه دا مردن له ژیان نذر خوشتره.

ناخر ژیانی من چ سوو دیکې هه بوو؟ چی ده بوو پیش نه وه ی له و ژیا نه پیس و له که داره دا ون بېم بمردمایه؟ نه وکات به پاک و خاوینی

دەچومەووە ئەو شوێنەى بۆى دەچم. هیچ نەبێت ویزدانم ئاسوودە دەبوو،
 كەسایەتیم بە پاك و خاوێنى دەمایەو، وەك براكەم...
 كاتێك لەنێوان ژيان و مردندا لە كێشمەكێشمى كى سەختدا بووم
 جەستە بى شەكەت و ماندووەكەم ئەوەندە بەرگەى نەگرت و لەویدا
 كەوتم.

خەونیكى زۆر سەیر بوو

لەو شوێنە كە لێى كەوتبووم خەونێكم بینی ئاراستەى ژيانمى گۆپى.
 لەدواى ئەوێ لە دایكم جیا بوومەووە یەكەمجارم بوو لە خەمدا دەمبینى.
 لەجێبەجێكى زۆر پاك و خاوێن و خوشدا هاتە بەرچاوم. جلى زۆر جوانى
 لەبەردابوو، چاك بووبوو، قەلەو بووبوو، ئەو پەنگە زەردەى پۆشتبوو،
 شێو و پووخسارى زۆر زۆر جوان بوو. برا پەحمەتییه كەشمى لەگەڵ بوو.
 لەكاتێكدایم لەو دەكردهووە كە پەتم دەكاتەو، بەلام بە نەرم و
 نیاىیهكى زۆرەووە باوەشى پیاكردم و وتى:
 - كچم! زۆر بێرت دەكەم. خێرا مەوهستەو بڕۆ بۆلای پوورە هاجەرت،
 ئەو چاوەرپێت دەكات. ئەمە دوا شتە لە تۆى داوا دەكەم... دەى خێرا
 بڕۆ.

بێئەوێ بزانم چى پووى داو بەئاگا هاتم، دەوربەرم كەسى لى
 نەبوو، لە پاركەكەدا لەناو دەرەكانى خۆمدا نوقم بووبووم... لەبەرئەوێ
 لەمێشكەدا دامنابوو كە دەمارى دەستى خۆم بېرم و خۆم بكۆژم، لە
 سەرەتادا زۆر گۆیم نەدا بەو داواىیهى دایكم.

ئاخىر لە ئىۋە دەپرسىم! كىچىك كە بەھۇى تىۋەگلانى لەھەموو ئەر
كارە بەدو پىسانەدا بېيارى خۆكۈشتىنى دايىت چۆن دەتوانىت لەبەردەم
مىۋىكى پاكى ۋەك پۈرە ھاجەردا بۈستىت؟ بە ھالەمەۋە كە نوقمى
تاۋان بوو بووم، چۆن دەمتوانى دەستە پاكەكانى ئەر ماچ بىكەم و پىسى
بىكەم؟

ئاي دايەگيان! .. تۆ نەتدەزانى لە چ دۆخىكدام.

لە ۋاكتەدا ئازارىك ۋەك ھەۋرەبروسكە داي لە مېشكىم، تۆ بلىنى دايىم
مىردىت؟ ئەي نەگەر دەئى بۆ نەبوت ۋەرەۋە بۆلاى خۆم وتى بېرۇ بۆلاى
پۈرە ھاجەرت؟ بۆ وتى ئەمە دوا ئارەزۈمە لەتۆى داۋا دەكەم و زۆد
سۈر بوو لەسەرى؟ لەزىاندا جگە لە ئازار ھىچ شىتېكم پېشكەش
نەكردبوو ئىتر چۆن دەمتوانى كۆتا ويست و ئارەزۈوى ئەر پىشت گۆى
بىخەم؟ ئايا دەكرا ھەموو شىتېك پىشت گۆى بىخەم و بىچم بۆلاى پۈرە
ھاجەر؟ دايىم لەزىزەمىنى مالى پۈرە ھاجەردا دەئىا، لەدلى خۆمدا وتم
ئەگەر لە زىاندا بىت. پېش خۆكۈشتن سەردانىكى ئەرۋىش دەكەم. ئەرۋەبوو
بېيارم دا سەردانى مالى پۈرە ھاجەرم بىكەم، دواترىش خۆم بىكۆم...

تاكە شىتېك كە لەمېشكىمدا بوو، ئەرۋەبوو كە چۆن و بە چ پۈۋىكەۋە
خۆم پېشانى ئەر خانمە فرىشتەئاسايە بدەم كە لەمىندالىۋە ۋەك مىندالى
خۆى پەرۋەردەى كىردبووم... لەۋە ناخۆشتىر دايىم كە لەۋە ھەموو ئازارەدا
جىم ھىشتبوو چۆن لىم خۆش دەبىت؟

به دهم خۆمه وه وتم خۆ من مردوویه کی گه پۆکم. گرنگ نییه چیم پی ده لێن، چی ده لێن با بڵێن. که من دواى چەند پۆژێک خۆم کوشت هه موو نه مانه له دواى خۆم به جی ده هیتم...

به گوپی دایکم کرد

پۆیشتم. به لام به چەند تاوانیکه وه که لیخۆشبوونیان نه بوو، به شه ره فیکی له که دار و ناموسیکی فرۆشراوه وه پۆیشتم... نه ک ژيان له و بارودۆخه دا، به لکو بیرکردنه ویش له و حاله ته دلی مرۆف ده وه ستینیت... نزیکی چیشته نگاو بوو. دابه زیمه ئه و ژێرزه مینه ی دایکمی لی ده مایه وه، سه یرم کرد ده رگا داخراوه و به رده م ده رگا که ش پیلای لی نییه. دام له ده رگا و ده ستم نا به زه نگه که دا، به لام هه چ ده نگێک نه بوو... وتم: "له وانه یه دایکم له سه ره وه بیته، یان له وانه یه شتیکی به سه ر هاتبیته. تق بلی به راستی مردبیته؟"

دله خوورپه یه کی سه یر ناخی داگیر کردم. له جی خۆم دانیشتم، تا ماوه یه ک نه هاتمه وه سه ر خۆم. دواتر چومه سه ره وه بۆ مالی پوره هاجر. که گه یشتمه به رده م ده رگا که ناخم پیر بوو له خوړپه. نه مده زانی چی پوو ده دات؟ کچیک که ئه وه موو تاوانه ی کردوه، ده کرا درۆ بکات؟! ده بووایه چیرۆکی هه لبه ستایه یان دانیشتایه بگریایه و داواى لیخۆشبوونی بکردایه؟

نه مده زانی... کاتیک له نیو ئه وه موو کیشمه کیشمه ی ناخدا بووم، له پیر ده رگا کرایه وه و له گه ل پوره هاجر دا پووبه پوو وه ستاین.

ئاي خويەگيان!!! ئۆيۈ سەيرى ئەو پووخسارە پاك و بېگەردە
بەكەن. بە سىماو ۋەستانىيە ۋە دووبارە مەنى شەيداي خۇي كەردە ۋە.

خانمىكى فريشتەئاسا

بۆ ماۋەيەك ئەو نىگا شېرىنەنى ئاپاستەكردم و دواتر بە پوۋىيەكى
خۇشەۋە ۋەتى:

- تۇ (سىڭدا)ى خۇمان نىت؟

ئىتر لە شەردا سەرم دانەۋاند. ئەۋەندە تەرىق بوۋمەۋە كە لە
عارەقى خۇمدا تەقۇم بوۋم. ھېچ ۋەلامم پى ئەبوۋ. مەنى خىستە نىۋان ئەو
بالەگەرم و گۇپانەيەۋە.

- ئاي كېچ سىڭدا، خۇ ئەۋە تۆيت. نازاننىت چەندە بېرم دەكردىت.
قۇلى پاكىشام:

- تۇ جارى ۋەرە ژوۋرەۋە. ژۇرشت ھەيە دەبىت پىكەۋە باسى بەكەين.
بەردمىيە ژوۋرەۋە. مالىكى پاك و بېگەردى ۋاي ھەبوۋ كە دلى مۇۋى
دەكردەۋە. ئەو مالە بۇنى ئاسۋودەيى لىۋە دەھات و كارىگەرى لەسەر
ھەموۋ گيانم دادەنا.

بە سۆز و بەزەيى دايكىكەۋە بە دەۋرەدا دەسۋوپايەۋە. ئەمانە شتىك
نەبوۋن دروستكراۋ بن. بەلكو ئاۋىنەي خۇشەۋىستى و سۆزى ناخى بوۋن.

- پۇلەي خۇشەۋىستىم. ژۇر بى تاقەت و ھىلاك ديارىت. ھەستە بېرۇ خۇت
بشۇ. با مەنىش جلى پاكىت بۆ بەيىم.

- دايكم لەكۋىيە پوۋرە ھاجەر؟

له پر له و پوهه پر نووردهيدا هه وړی خه م ده ركهوت و، له و چاوه
شیرینانهيدا دلۆپ دلۆپ فرمیتسك پزیزان به ست.

تیغیك دای له دلم و ناخه كلیه ی سه ند. پیشه بینیه كه م پاست
ده رچوو. دایكه له و خه ونه دا له دونیا یه کی تره وه هاواری لی کردم.
به ترس و له رزه وه وتم:

- خوانه خواسته خو نه مردووه؟

به ده نگیکی پر له نازاره وه وه لامي دایه وه:

- ته قدیری خواجه كچم.

ئهو هه واله جه رگی له ت له ت کردم

له و كاته دا كه وتمه سه ر زه وی... ئه وه دوا پووخانم بوو، له هه موو
دونیا دا به س ئه وم هه بوو ئه ویش پویشیت. ئیتر هه وره برووسكه كانی می شکم
دوا پر یاریان پی ئیمزا کردبووم.

"هه رچی زووتره ده بیته ئه م كاره ته واو بكه م."

پووره هاجه ر باوه شی پیادا كرده وه و، وه ك دایكیك دوویاره له
نامیزی پر سوزی گرتم:

- تق نازانیت كچم. ئه و ئه وه نده به مردنیکي جوان مرد، ئیره بیم پی برد
و هیوام خواست له جی ئه ویم. چه ند پوژ پارامه وه له خوا، كه منیش ئاوا
بیاته وه.

هه موو شتیكت زور جوان بوو، هه موویت بق باس ده كه م. بروام
پی بیکه گیانه كه م، هه والی زور خوشت پی ده ده م. هیچ مه گری به لكو دلت
خو شبیته و شانازی به دایكته وه بکه... ئه وه نده جوان بر دیه وه لای خو ی

ناتوانم باسی دلخۆشی نه و کاتهی بکه م، داماو له ژيانیدا دلخۆشی نه بینی...

پوره هاجر به و زمانه شیرینهی خۆی ده یویست دلم بداته وه، نه دله می هسانده وه که هیچی ده ربارهی بیروباوه پ و ئیمان و خواو پۆزی دواهی تیدانه مابوو.

سه رمی به رز کرده وه به دهسته نهرمه کانی و فرمیسه که کانی سپی. چه ندین جار پوومه ته کانی ماچکرد و دهستی هینا به سه رمدا. من شایانی نه و خۆشه ویستییه نه بووم، من شایانی نه و گرنگی پیدان و به زه ییه نه بووم، به لام پوره هاجر فریشته بوو، له گه ل نه وهی که ناگای له زۆر شت بوو، به لام نهیده هیشت ههستی پی بکه م.

چلکه کانی جهسته م پاك ده بووه وه، به لام پۆحم....

پیش هه موو شتیک به زۆر کردمی به گه رماوه که دا، پاشان جل و به رگی پاك و خاوینی پیدام. له دواي نه و هه موو ماوه یه نه وه یه که مجارم بوو به ناویکی پاك خۆم ده شت، چلکی جهسته م لاچوو، به لام نه و پیسیانیهی له گیاندا بوون وه ک خۆیان مابوونه وه.

له گه رماوه که ده رچووم سه یرم کرد خوار دنیکی زۆر خۆشی ئاماده کردوه، چی هه بوو له و خواندا نه بیئت؟ هه رچی هه بوو به و دهسته پاك و پیرۆزه ی خۆی کردبووی.

له به رامبه ر خۆیه وه دای نیشاندم، سی پۆژ بوو نانم نه خواردبوو، بۆیه باش خۆم تیرکرد، هه م به رامبه ر یه ک دانیشتبووین نانمان ده خوارد هه م باسی دایکمی بق ده گێژامه وه:

- له دواى پښتني توره بهرگه نه گرت، زور بيري ده كړيت. له وه
ده ترسا تووشى شتېك ببيت. منيش به تهنيا به جېم نه ده هېشت، زورجار
له خواره وه به يه كه وه ده خه وتين.

له دوا ساته كانى ته مهنيدا وهك فريشته ي لېهاتبوو. به دل و گيان
پووى كړدبووه خواى گه وړه، شهو و پوژ باسى خواى گه وړه له سهر زارى
بوو، هم نزاى يو من ده كړد هم يو تو.

پېش يهك پوژ له وه فاتى وتى: "پووره هاجهر، كچه كه م نه مانته
بى لاي تو، خه ونېكم بينى، نهو دېت بولاى تو، نېتر نه هېليت بروت، من
پېبورام به م نزيكانه ده پوم. منيان بانگ كړد، چېگه كه شميان پى نيشان
دام."

منيش لېم پرسى: "له كوښه؟"

به لوم وه لامى نه بوو، كه وته بير كړدنه وه، سه ېرم كړد پووى وهك گول
كه شايه وه و زه رده خه نه يهك پووخسارى كړته وه، وهك نه وهى نهو شوينه
بينيت كه بوى دېوات، بويه زور دلخوش ديار بوو.
دواى يهك پوژ و له شهوى هه مهنيدا وه فاتى كړد، نه وه نده مردنيكى
جوان مرد هر مه پرسه.

سه ېرم كړد دوباره پووره هاجهر فرميسك بهرى چاوانى كرت و
نيگاكانى يو شوينكي دور پوشت.

منيش پارووه كه له قوپگمدا گير بوو بوو و نه ده چووه خواره وه.
تووشى شوك بوو بووم. به به رده وامى نه فرتم له خوم ده كړد و دواى
ليخوشبوونم له گيانى دايكم ده كړد.

مردنی پر وانهی دایکم

پوره هاجر بهرده وام بوو له باسکردن:

- گیشتبوره دوا ساته کانی، چاوه کانی منی نه ده بیښی، به لکو نه و
جییهی ده بیښی که بوی ده پښت. له گهل من نا به لکو له گهل نه واند
قسهی ده کرد:

"خوا له من خوشبوو؟! کوپه که شم له ویتیه؟ نهی کچه که م و
میرده که م؟" ده توت له بهرام به ریدا که سیک هیه و قسهی له گهل ده کات.
بو دوا جار سهیری منی کرد و تی: "گهر دنم نازاد بکه پوره هاجر، من
ده پښم، نه و هاتن به شوینمدا."

ده موو چاری نه و نه ده گه شایه وه ده توت پارچه یه که نووره. بهرده وام
خه ریکی زیکی خوا بوو. له ناسووده بییه کی هه می شه پیدا چاری لیکنا.

دوویاره له گهل پوره هاجر باوه شمان کرده وه به یه کدا... نه و نه ده
خراب په له قارم ده کرد خه ریک بوو خوم ده کوشت. نه ویش وه که دایکی کی
به به زهیی دلی ده دامه وه. بو چنه د کاژیریک له سه سفره که فرمی سگمان
پشت. هه موو خه م و په ژاره کانم له گهل نه ودا له بیر کرد بوو. ده توت
یه که مجاره ناوا دلم نیسراحت ده کات. قولمی پاکیشا:

- وهره کچم جیگا کهی خوم ناماده کردووه. که میک پشویده.
به نذر برمییه ژوره کهی خوی، ژوریک کی تا بلتی خوش و پاک و
خاوین...

چون ده متوانی له جییه دا بخوم. که سیک که ناموسی خوی دپاند
بوو چون ده متوانی له جییه کی وه هادا بنویت که هیچ تاوانیک کی تیدا

نەكراوه؟ ھەرگىز ماقى ئەو ھەم نەبوو ئەو جىيە پىس بىكەم. كە ئەو چوۋە
دەرەۋە لەسەر زەۋىيە كە پالکە وىم و ئاگام لە خۆم نەما. كاتىك چاۋم
كردەۋە ھەسابوۋمەۋە. ۋەك ئەۋەى دووبارە گىيان ھاتىيىتەۋە ناو
جەستەم. چەند كاژىرىك نووستىۋوم. نىزىكى نىۋەشەۋ بوو كە ھەستام...

– پوۋرە ھاجەر مەن زۆر مامەۋە. دەبىت بېزۇم ھاپىكانە چاۋەپىمەن.
بەمشىۋە چەند درۆيەكم پىكخست، پاستىيەكەى نەمدەۋىست مالاكە
بە مەۋە پىس بىيىت. نەدەۋو كەسىكى ۋەك مەن لەو مالاكەدا بىيىتتەۋە.
بەلام ۋەلامى دامەۋە:

– جا چۆن شىۋە دەبىت؟ بە ھىچ شىۋەيەك ناھىيەم بېزىت. تۆ يادگارى
دايكتىت لاي مەن. با پېزۇ بىيىتەۋە ئەمانە ھەموۋى باس دەكەين...
ھەرچى ھەۋلەم داۋىرۇم پىكەۋە نا نەمتوانى لە دەستى دەرياز بىم.

تۆ نەبويىتايە مەن جىم دەگرد

لەۋى مامەۋە، تا بەيانى دەردەدلمان لەگەل يەكتر كرد، بەلام
نەمدەۋىست باسى ئەۋ ھەموۋ تاۋانانە بىكەم كە كردوۋمەن، گوايە خۆم
دەدزىۋە. ئەۋ لە ھەموۋ شىۋەك تىدەگەشست، بەلام ھىچ ئامازەيەكى
نەدەدا كە بزانم تىگەشستوۋە.

مىردەكەى (مامە پەھمى) كۆچى دوايى كردىۋو. لە ھەمان كاتدا
دايكى ھاپىي مىنداليم (شەيدا) واتە كچەكەى پوۋرە ھاجەر گەپابوۋىۋە
بەردەم بارەگايى خوا. شەيدا لەگەل باۋكى (مامە يوسىف) دەمايەۋە. جگە
لەۋەش شەيدا دەزگىراندار بوو، ھاسەرىتى لەگەل دادوۋەرىكدا كردىۋو،
بەۋ نىزىكانەش زەماۋەندىيان دەگرد.

چوو وینه‌ی شه‌یدای بق هینام و بۆی باسکردم:

- نه‌وان نیستا له‌گه‌ل باوکی له قاتی سه‌ره‌وه ده‌ژین.

وینه‌که‌ی پیشاندام، گه‌وره‌بوو، کچی‌کی گه‌نجی بالا‌پۆشی زۆر جوان بو. واته دوا‌ی نه‌وه‌ی من پۆشتم زۆر شت گۆپاوه. من چۆن گۆپابووم نه‌وانیش گۆپابوون. به‌لام به جیاوازییه‌که‌وه، نه‌وان پینگه‌یشتبوون به‌لام من دۆپابووم.

نه‌یه‌یشت برۆم

په‌وره هاجه‌ر دوو پۆژ نه‌یه‌یشت برۆم. نه‌و دوو پۆژه وه‌ک شی‌فایه‌کی چه‌ند سا‌له وابوو بق من.

کو‌تا پۆژیش شه‌یدا هات. باوه‌شمان کرد به‌یه‌کدا و هه‌سه‌رتی نه‌و ماوه دوو‌یه‌یه‌مان ده‌رکرد. نه‌و زۆر شتی هه‌بوو بق باسکردن، به‌لام من هه‌چ نه‌بوو باسی بکه‌م. به‌رده‌وام نه‌و قسه‌ی ده‌کرد و من گویم ده‌گرت... باسی مرۆفی ده‌کرد، بۆچی دروستکراوین. مردن، پۆژی دوا‌یی، لی‌پرسینه‌وه...

به‌لای منه‌وه نه‌و باسانه له پابردودا به‌جی ما‌بوون. نه‌و ژیا‌نه‌ی تیا‌یدا‌بووم بچو‌وکت‌رین شو‌ینه‌وا‌ری نه‌و چه‌م‌کا‌نه‌ی له مندا نه‌ه‌یشت‌بوو. به‌ته‌وا‌وی که‌وت‌بوومه ناو بازنه‌ی بی‌پروایی و نکو‌لی کردن. می‌شکم چه‌ندین په‌رسیار و کێشه‌ی تیا‌دا‌بوو:

- نه‌مشه‌و ده‌زگی‌را‌نه‌که‌م، (نه‌رکو‌ت) دیت، هه‌م یه‌ک‌تر ده‌ناسن، هه‌م نه‌م په‌رسیارا‌نه‌ش له‌و ده‌که‌یت. نه‌و که‌سێکه زۆر باش خۆی په‌روه‌رده کردووه. دل‌تیا‌م زۆر خو‌ش‌حا‌ل ده‌بیت به ناسینت.

منیش قبولم کرد.

نئیواره له گهل ده ستگیرانه کهیدا یه کترمان ناسی. کوپکی بالابه رز و
پووخسار پۆشن بوو، پیک و پیکی نهو کوپه له حالیدا دیاربوو. نۆر باش
خۆی پهروه رده کردبوو.

به‌شی پینجه‌م

خوای گه‌وره منی له له‌ناو‌چوون گیرایه‌وه.
موعجیزه‌یه‌کی وای دروست‌کرد وات دهمزانی سیف‌دای
پیشووی سرپوه‌ته‌وه و دانیه‌کی تازه‌ی دروست
کردووه. ئەو کەش و هه‌وایه، ئەو قسه ئاسایانه‌ی
ده‌یکرد ئەوه‌نده جوانبوون ناتوانم باسیان بکه‌م.
ئەوه ورده ورده زیندوو بوونه‌وه بوو بۆ من

ئەو رۇژەى ژيانى گۆرى

ئايا دىگىرىت مەۋە بى ھوودە بىزى؟

شەۋلە مالى پىۋەرە ھاجەر گىتوگىيەكى نۇر سەرنىچراكىش
ھاتەكايەۋە. مەن پىرسىيارم دەكرد و كاك ئەركوت بە شىۋازىكى شىرىن و
لۇژىكى ۋەلامى دەدايەۋە.

مەن لە پوانگەى بىرى خۇمەۋە چوۋمە ناۋ بابەتەكەۋەۋەۋەم:

– بەپاي مەن بىرۆكەكانى ۋەك خودا و ئايىن، نۇر لەدۋا بەجىماۋە ۋەقەل و
پاستىيە زانستىەكان جىيان گىتونەتەۋە. مەۋە دەبىت چۇن دلى خۇشە ۋا
پەفتار بىكات و بىزى.

لەپاستىدا ئەم بىرۋياۋەپە دەرنەنجامى ئەو ژيانە نوپىەم بىۋە. ھىشتا
بىۋىگەيشتىنى كۆمەلەك پاستى بەھانەم دەھىتايەۋە، بەلام ۋەلامەكەى
كاك ئەركوت بىۋىپىسارىەكەم نۇر ناۋازە بىۋە:

– لەۋانەيە بىرۆكەكەتان بەپاي خۇتان پاست بىت، بەلام ۋەرە با بەيەكەۋە
سەبىرى پۋويەكى تىرى مەسەلەكە بىكەين! دلىنام كە كۆمەلە پاستىيەكى
تىرىش مەن كە ناچار دەبىت قىۋوليان بىكەيت.

کتیبتیکی گه وره ی بهرگ سووری گرت به ده سستییه وه. چەند به شتیکی
جیاوازی له کتیبه که خوینده وه و هم پوونیشی کرده وه.

مه سه له که به چیرۆکیکی زۆر کاریگر ده سستی پیده کرد:

"له دیر زه ماندا، دوو برا پیکه وه چون بۆ گه شتیکی دوور و درێژ..

ئه م دوو برایه پێیان گرته بهر تا گه یشتنه دوو پانیك، له ویدا پیاوێکی
هه لکه وتوو و دامه زراویان بینی ئه مانیش لێیان پرسى:

- ئایا ئه م دوو پێگایه کامیان باشته؟

ئه ویش وتی:

- پێگای ده سته راست، په پره ویکردنی ناچارى یاسا و پێسای تێدایه،
به لام ئه و په پره ویکردنه ئاسایش و کامه رانیى بۆ ئه وانه تێدایه که
ده یگرته بهر. پێگای ده سته چه پیش بییاسایى و به ره لایى و سه ره سستی
تێدایه، به لام له دوو توێی ئه و سه ره سستییه پواله تیه دا پێره وانی ئه و پێیه
دوو چاری فه وتان و به دب ختی ده بن.. ئیستاش خۆتان له هه لبژاردنی
هه رکام له و دوو پێگایه دا سه ره پشک و سه ره ستن.

پاش بیستنی ئه م وته جوانانه، په وشته که یان، که پر به دل
حه زى له په پره وى کردنی یاساو پێساو پێکو پێکی بوو، پێگای راستى
گرته به رو، وتی: (توکلت على الله) که وته پێ.. به لام بیچاره
به دپه وشته که یان، پێگای چه پى به باشته زانى، له بهر حه زو ئاره زوى
به ره لایى و سه ره سستی که له و پێگایه دا هه بوو..

ده با ئیمه ش به نه ندیشه و خه یال شوین پێی ئه م پیاوه یان هه لبگرین
که پێگایه کى به پوالت سووک و ئاسانى گرته بهر، ئه و پێگایه ی که له

پاستیدا تا بلتی زه حممت و دهر دیسری و ماندووبوونی له دووئو دایه،
تاكو بزانی چیی به سهر دیت.

ئەم پیاو، پاش ئەوێ شیو و دۆله قوول و بەرزاییه سهخته کانی
پێگای بپی، گه یشته دهشت و بیابانیکی سامناک. له ناکاودا دهنگیکی
ترسناکی بیست، که ئاوپیکی لی دایه وه شیریکی گه وهی بینی که له ناو
جهنگه لیکه وه به ره و پووی ده هات! یه کسه به ترس و له زه وه له به ری
هه لهات، تا گه یشته لیواری بیریکی وشک که به ئەندازهی شهست گه ز
قوول بوو. له ناچاریدا خۆی هاویشه ناو بیره که وه بۆ ئەوێ له دهست
ئەو شیره پزگاری بیت. له کاتی بازدان و پیش ئەوێ بگاته بنکی بیره که
دهستی له درهختیک گیربوو که به دوو لق په گه وه له دیواری بیره که دا
پوابوو، یه کسه خۆی پتوه پاگیر کرد. هه هیندهی که به درهخته که وه
گیرسایه وه و دهووبه ری خۆی به باشی بینی، سهیری کرد دوو مشک،
یه کیکیان پهش و ئەوێ تریان سپی، بهردهوام به دانه تیژه کانیان و
له سه رخۆ خهریکی قرتاندنی ئەو دوو په گه ی درهخته که بوون!

پاشان سهیریکی سه ره وه ی کرد، بینی و شیره که وه ک پاسه وان له
دهمی بیره که دا پاوه ستاوه.. که سهیری خواره و هشی کرد هه ژدیهایه کی
گه وه ی له بنکی بیره که دا بینی که له نزیکه ی سی گه ز دوورییه وه سه ری
هه لپریبوو دهیویست لی نزیك بیته وه و، ده میشی به فراوانی بیره که
کردبووه وه و چاوه پوانی ئەو ساته ی ده کرد که ئەم به ربیته وه و ئەویش
قوتی بدات! سه ره پای ئەمانه، چه ندین میرووی گه زنده و ژه هراوی
جۆراوجۆریش وه ک بازنه ی دهست ده وریان لیدا.

پاشان سهیری لای سهره وهی دره خته که ی کرد، بینیی ئەم دره خته له پوآله ندا دره ختی هه نجیره، که چی به شیوه یه کی ده راسا گه لێک جۆری جیا جیای میوه ی وه ک گوێز و هه نار و شتی تری له و جۆره ی گرتوه !

ئەم پیاوه ش، به هۆی تی نه گه یشتن و نه فامیی خۆی، نه یده زانی که ئەم شتانه ی ده یان بینیت ئاسایی نین و، هه رگیز ناگونجیت به پێکهوت و بێمه به ست هاتبنه کایه وه و، له وه تی نه ده گه یشت که ئەم کاروباره سه یرا نه هۆکار یکیان هه یه و ده بێت له پشتی ئەم شتانه وه یه کێک هه بێت به پێوه یان بیات و پێکیان بخت..

له گه ل ئەمانه شدا، ده روونی به دخوازی ئەم کابرایه، وه ک بلیت هه یچ شتێک پوهی نه دابیت و هه یچ گه یرو گه رفتیکی ش تووشی "دل" و "گیان" و "ژییری" ی ئەو نه بوو بیت، هه مو نه وانه ی فه رامۆش کرد و په لاماری میوه ی دره خته که ی دا و بێ سێدوو ده سستی دایه خواردنی ئەو به رو بوومه، هه رچه نده ش هه ندیکیان ژه هراوی و کوشنده بوون. ئەمه ش ته نیا له بهر نه وه ی گوێی خۆی له تاو هاوار و ناله ی "دل" ی بناخنیت و، دهنگی داد و فریادی دل و گیان و ژیری نه بیستیت!

به م چه شنه، که وته ناو ناگری سزا و ئازاره وه، نه ئەو بوو به مریت و له و ئازار و سزایه پرزگاری ببیت، نه ده یشتوانی ژیا نی به شادمانی به سه ر به ریت!

وا ئێمه ش له لایه نی خۆمانه وه ئەو نه گه ته به جێده هێلین، با له سزا و ئازاری خۆی دا بته لیته وه و، به پێگای خۆمان دا ده گه پێنه وه تا کو بزانی براهی چیی به سه ر هات؟

ئەمىش، ۋەك براكەي، پىتى كەۋتە ناۋ بىبابانىكى بەرىن و دەشتايەكى فراۋانەۋە. ھەرۋەكۈ ئەۋىش، لە ناكاۋدا دەنگى شىرەكى بىست كە ھەلمەتى بۆ دەھىنا، ئەمىش، ۋەك براكەي، ترس و بىم دای گرت و سامى لى نىشت، بەلام كەمتر لە چاۋ ترس و سامى براكەي، چونكە بەھۆى بىر كۈندەۋەى جوان و گومانى پاكى، بە جوانى بىرىكردەۋە و لەبەر خۇيەۋە وتى:

— (دىارە ئەم بىبابانە فەرمانرەۋايەكى ھەيە. كەۋاتە دەبىت ئەۋ شىرە خزمەتگوزارىكى گۆپرايەلى ژىر دەستى ئەۋ فەرمانرەۋايە بىت).

بەمە دلتىيى پۈۋى تىكرد. بەلام لەگەل ئەۋەشدا لە دەست شىرەكە ھەلھات و پرايكرد، تا كەشتە لىۋارى بىرىكى وشك كە شەست گەز قوۋل بو. ئەمىش، ۋەك براكەي، لە ترسى شىرەكە خۆى ھاۋىشتە ناۋ بىرەكەۋە، بەلام پىش ئەۋەى بگاتە بنكى بىرەكە دەستى لە درەختىك گىر بو، يەكسەر خۆى پىدا ھەلۋاسى. سەيرى كرد وا دوو زىندەۋەر پەيتا پەيتا ھەردوۋ لى پەكى درەختەكەيان دەقرتاند.. پاشان كە سەيرى سەرۋەى كرد، شىرەكەى بىنى كە لە دەمى بىرەكەدا پراۋەستابو.. ئىنجا سەيرى خوارەۋەى كرد ھەژدىھايەكى لە بنكى بىرەكەدا بىنى.. كە سەيرى خۆى كرد بىنى لە بارىكى سەير و سەرسوۋرەيتەردايە و، گەلىك پاما، بەلام سەدان جار لە پامانى براكەي كەمتر، چونكە پەۋشتە جوانەكانى بىر كۈندەۋەى جوانيان پىبەخشىبو، كە ئەمەش لايەنە جوانەكانى ھەموو شتىكى پىشان دەدا..

له بهر ئه مه، بیری کرده وه که ئه م شته سه رسووپهینه رانه
په یوه ندیان له گه ل یه کتر دا هه یه و، وا درده که ویت که یه کیک هه یه
بیان بنوینیت و، ده بیئت ئه م کاروباره سه رسووپهینه رانه نهینیه کی شاروه
و ته لیسمیکی داخراویان تیدا بیئت:

- (به لئ، هه موو ئه م شتانه ده گه پینه وه بۆ فره مانى فره مانپه وایه کی
نادیار، که واته من لیڤه دا ته نیا و ئاواره نیم، به لکو ئه و فره مانپه و نادیاره
ده مبینیت و پارێزگاریم ده کات و، بۆ ئه نجام و مه به ستیکی تایبه تی تا قییم
ده کاته وه و، بۆ کوئ بیه ویت ده مبات)!

له م بیر کردنه وه جوانه دا شوق و تاسه یه کی تیدا په یدا بوو که ئه م
پرسیاره ی هینایه کایه وه:

- ئایا ده بیئت ئه و که سه کئ بیئت که به م جوړه تا قییم ده کاته وه و
ده یه ویت خوړیم پئ بناسینیت و له م پښازه سه یره وه به ره و ئه نجامیکی
دیاریکراو ئا راسته م بکات؟!

خۆشه ویستی خاوه نی ته لیسمه که له حه زکردنی ناسینیه وه دروست
بوو.. له و خۆشه ویستیه شه وه حه زی شیکردنه وه ی ئه و ته لیسمه گه شه ی
کرد.. له م حه زه یشه وه ئاره زووی وه رگرتنی باریکی شیاوی گونجاو
به رامبه ر خاوه نی ئه و ته لیسمه و بۆ ده سته گوتنی په زامه ندیی ئه و، له
ده روونی دا په یدا بوو..

پاشان سه ری هه لپری و سه یریکی دره خته که ی کرد، بینیی ئه م
دره خته به پوالت دار هه نجیره، که چی هه زاران جوړ میوه ی په نگاوپه نگی
گرتوه! هه ر که ئه مه ی بینیی یه کسه ر ترسه که ی به ته واوی په وپییه وه.

چونکه بؤی پوون بووه وه كه ئەم دارهه نجیره لیسته و پێرست و پیشانگایه كه فهرمانپه‌وای نادیار، به‌وشیوه سه‌یره، نمونه‌ی پێكهاتووه‌كانی په‌زو باخچه‌كانی خۆی لی‌رده‌دا دان‌اوه و ئەم دره‌خته‌ی پێ پازاندووه‌ته‌وه بۆ پیشاندان و دره‌خستنی ئەو له‌زه‌ت و خۆشییانه‌ی كه له باخچه‌كانی‌دا بۆ میوانه‌كانی خۆی ئاماده‌ی كردوون. ئەگەر نا دره‌ختێك هه‌رگیز به‌روبوومی هه‌زاران دره‌خت ناگرێته‌ خۆ..

ئێتر ئەم م‌رو‌ف‌ه‌ كه‌ گه‌یشته ئەم ئەنجامه، هه‌چی بۆ نه‌مايه‌وه له‌ نزا و پاران‌ه‌وه زیاتر، بۆیه به‌ سه‌رك‌زی و مل‌كه‌چی یه‌وه ئەوه‌نده پاران‌ه‌وه تا ك‌لیلی نه‌ئینییه‌كه‌ی كه‌وته د‌له‌وه‌ و‌تی:

– "ئە‌ی فهرمان‌په‌وای ئەم ه‌رد و ده‌شت و بیابانه‌! وا په‌نام بۆ ه‌ینای‌ت و ل‌یت ده‌پارێمه‌وه، من خ‌زمه‌ت‌گ‌وزاری‌کی تۆم و، ته‌نها په‌زامه‌ندی تۆم ده‌و‌یت، داوات ده‌كه‌م و له‌ دووت ده‌گه‌ڕێم".

پاش ئەم پاران‌ه‌وه‌یه، یه‌ك‌سه‌ر دیواری ب‌یره‌كه له‌ شی‌وه‌ی ده‌رگایه‌ك‌دا له‌سه‌ر سه‌وزایی و باخچه‌یه‌کی فراوانی جوان و ب‌یگه‌رد کرایه‌وه. دوور نییه ه‌ر ده‌می هه‌ژدیهاكه‌ بوو‌یت به‌ ده‌رگا و ل‌یی خراب‌یتته سه‌رپشت..

ش‌یر و هه‌ژدیهاكه‌ش وه‌ك دوو خ‌زمه‌ت‌گ‌وزاریان ل‌ی‌هات و خ‌ولگیان ده‌ك‌رد بۆ ناو باخچه‌كه، ته‌نانه‌ت ش‌یره‌كه له‌به‌ر ده‌ستیدا ش‌یره‌ی ئەس‌پ‌ن‌کی ئاماده و زین‌ک‌راوی وه‌رگرت.

ئەو دوو ب‌رایه، یه‌ك‌ی‌کیان: "پ‌ۆخ"‌ی ئی‌مان‌دار و "د‌ل"‌ی پ‌یاو‌چا‌كه.. ئەوی تریان: "پ‌ۆخ"‌ی كا‌فر و "د‌ل"‌ی م‌رو‌فی فاسقه..

پښکای لای پاستیان: پښانی قورئان و شاپښکای نیمانه.. پښکای لای
چه پیش: پښانی کوفر و یاخی بیونه..

نئو باخ و بیستانه ی سهر پښاکه ش: نئم ژيانه کومه لایه تی و کاتیه ی
کومه لی مروفایه تی و شارستانیتی ناده میزاده، که له یه کاتدا باش و
خراپ، خیر و شه پ، پاک و پیسی تیدایه..

نئو بیابانه ش: نئم دنیا و سهرزه وییه ی خومانه که تیایدا ده ژین..
نئو شیره ش: مردن و نه جلی مروفه..

نئو بیره ش: له ش و جهسته ی ناده میزاد و سهردهم و کاتی ژیانیه تی
قوولیه شه ست گزیه که ی بیره که ش: نامازیه بۆ تی کرای ته من که
شه ست ساله..

نئو دره خته ش: ماوه ی ته من و مادده ی ژيانی ناده میزاده..
نئو دوو گیانه به ره ره ش و سپیه ش: شه و پوژن له ته منی
مروفدا..

مه به ست له ده می هه ژدیه که ش: ده می "گور" ه که ده رگایه که له
پووی به رزه خ^۱ و ژيانی ناخیره تدا ده کریته وه، نئو ونده هیه که نئو ده مه
بۆ مروفی باوه پدار ده رگایه که پیایدا تپیه په ده بیت، کاتیک له به ندیخانه ی
دنیاوه به ره و باخچه و بیستانه کانی به هه شتی به رین ده پوات و هه نگو
ده نیت..

نئو میرووه زیان به خشانه ش: گپوگرفت و به لاکانی ژيانی دنیان.
نئو ونده هیه بۆ مروفی باوه پدار هوکاریکی شیرینی بیدار کردنه وه ی

۱- به رزه خ: ژيانی ناو گور.

خواوهندن و، ئاوردانەوێ پەرەردگارن لە بەندەکانی خۆی، تا ھەرگیز "بێ ئاگایی" بە سەریاندا زāl نەبێت..

بەرۆبوومە ھەمە چەشنەکانی ئەو درەختەش: نێعمەتەکانی دنیان کە پەرەردگاری گەرە و سەخواوەتمەند دروستی کردوون، بۆ ئەوێ وەك لیستە و ناوەرۆکێك و ابن بۆ نێعمەتەکانی ئاخیرەت و یادی نێعمەتەکانی ئەویان پێ بکڕیتەو، خواوەندی دانا بۆ بانگێشتی کپارەکانی میوێ بەھەشت لە شێوێ چەند نمونەیکدا بەدی ھێناون.

ئەو ھەموو میوێ جۆراوجۆرانەش کە خوا بەو درەختە بەخشیبوو، پەنجە بۆ مۆرکی "سەمەدانییەت"ی خوا و تەمغە^۱ "پەرەردگاریتی" و فەرمانپەرەوایەتی "دەستەلاتی" ئەو درێژ دەکات..

چونکە (دروستکردنی ھەموو شتێک لە تەنیا یەك شت) وەك پێکھێنانی ھەموو جۆرەکانی پووەك و بەرۆبوومەکانیان لە تەنھا یەك گۆ و، دروستکردنی ھەموو زیندەوەرەکان لە یەك ئاو و، داھێنانی ئامێرەکانی زیندەوەرانیشت لە خۆراکێکی ساکار.. ھەرەھا (دروستکردنی یەك شت لە ھەموو شتێک) وەك دروستکردنی گۆشتێکی تاییەتی و پێستێکی ئاسایی بۆ زیندەوەرەکان لە چەندین جۆر خۆراکی ھەمە چەشن و جیاواز.. ھەموو ئەمانە سەکە و تەمغە کە سێکی "سەمەد" و تاک و تەنیا و، مۆری تاییەتی پادشای ئەزەل و ھەتاھەتایین کە ھەرگیز بە کەس لاسایی ناکرێتەو.

۱- تەمغە: مۆری دەزگای دەوڵەتی.

بهائی، داهیتانی یهك شت له هه موو شتیك و، به دیهیتانی هه موو شتیكیش له ته نیا شتیك، تاییه تکارییه کی سه ریه خۆی به دیهیتنهری هه موو ئه و شتانه یه و، به لگه یه کی تاییه تی ئه و خواوهنده یه كه به سه ره موو شتیكدا به توانا و زال و به دهسته لاته.

ئهو ته لیسمهش، نهینیی دانست و ئامانجی به دیهاتنی بوونه وهرانه، كه ته نها به هۆی نهینیی ئیمانه وه دهكریته وه.
 ئهو كلیلهش كه ده یكاته وه (الله لا إله إلا هو الحی القيوم) و (یا الله) و (لا إله إلا الله) یه.

گۆرانی ده می هه ژدیهاكه و بوونی به ده رگای باخچه و بیستان، هیمای ئه وه یه كه: "گۆر" به ندیخانه ی دلتنگی و له بیرچوون و فرهامۆش كردنه و، بۆ گومرپایان و ستمكاران وهكو ناوسکی هه ژدیها وایه... به لام بۆ ئه هلی باوه پ و قورئان ده رگایه كه خراوه ته سه رپشت، تا له به ندیخانه ی ئه م ژیا نه به ره و باخچه و گولزاره كانی ژیا نی نه مری و هه میشه یی و، له كۆپی تاقیكردنه وه ی دنیا وه بۆ خوشی و كامه رانیی به هه شت و، له ده ردی سه ریی ئه رکی ژیا نه وه بۆ ژیر سایه ی به خشنده یی خوای گه وه ی میهره بان ده ریا ز بین.

گۆرپان و بوونی ئه و شی ره دپنده یهش به ئه سپیكی ئاماده كراوی خزمه تگزار، هیمایه بۆ ئه وه ی كه: "مردن" بۆ گومرپایان جودایی و لیكدابراپانیکی سزاده ری هه تا هه تاییه له هه موو دۆست و خوشه ویستان و، به جیهیتشنی به هه شتیکی درۆینه و هه لئه له تینه ری وهك دنیا یه، بۆ ناو تهنگی و تهسكیی به ندیخانه ی ته نیایی ناو گۆر و ون بوون و

سەرلەشپۈتۈنلىكى بېسىنور... بەلەم بۇ ئەھلى ھىدايەت و قورئان،
 گەشتىكە بەرەو جىھانى دىۋانى و ھۆكۈمى گەشتىكە بە خۇشەيستان و
 ھارپىيانى دىۋان، ھۆيەكە بۇ چۈنە ناو نىشتىمانى پاستەقىنە و
 بەختىيارى ھەمىشەيى و، خولك و بانگىردىنكى بەپىزانەيە بۇ دەريازىۋون
 لە بەندىخانەيى دىۋان بەرەو باخچەكانى بەھەشت و، چاۋەپوانىيەكە بۇ
 ۋەرگىرنى پاداشتى خىزمەتگوزارىيەكان لە لايەن مېھرەبانىيى خۋاي
 گەۋرەۋە و، ھەۋانەۋەيەكە لە ئەرك و لىپىرسراۋىيەكانى ژيان و
 پىشۋودانىكە لە فەرمانبەرىيەكانى و، پاگەياندنىكە بۇ كۈتايى ھاتنى
 ئەركەكانى بەندايەتى و تاقىكردنەۋەكانى فېربۈون لەم ژيانەيى دىۋادا.

ھەركەسىك ژيانى دىۋايى قانى بىكات بە ئامانچ و مەبەستى خۋى، ئەۋا
 ھەر ئەم ژيانەيى (لە پاستى و ناۋەرۇكدا) بۇ دەبىت بە دۆزەخىكى
 دىۋوتىنەر، با لە پۈللەتەشدا لە پاپۈردن و ناز و نىعمەتدا بىت... بەلەم
 ئەۋكەسەي پۈۋ بىكاتە ژيانى ھەمىشەيى و نەپراۋەيى ئەۋ دىۋا بە پاستى
 و دىۋىزى تىپكۈشەيت ھەۋلى بۇ بدات و بۈيى لى بېرەيت، ئەۋا كامەرانى و
 بەختىيارى ھەردۈۋ لاي دەستگىر دەبىت و شايانى ھەردۈۋكىيان دەبىت، با
 ئەم دىۋايەشى لە پۈللەتەتەنگ و خراپ و ناخۇش بىت، بەلەم ئەم
 بەلەيەۋە خۇش و شىرىن دەبىت و لەبەر چاۋىدا دەبىت بە ھۆلى
 چاۋەپوانىيى بەھەشتى بەرىن. لەبەرئەۋە، ئارام دەگىرەيت و ھەمىشە لە
 سۈپاسگوزارى پەرۋەردىگارى خۋىدا دەبىت.^{۱۱}

۱- ۋەتەكان، "ۋەتەي ھەشتەم"، لە نوۋسىنى بەدىعوزمان (سەئىدى نوۋرىسى) يە
 (قارۋوق پەسول يەحيا) ۋەرىگىپراۋەتە سەر زمانى كوردى.

مرۆڤ پټوښته هم پرسيارانه له خړی بکات:

هو زاتهی کائیناتی به نه خشه و پلانه جوانه دروست کړدوه، زاتیک
که نیعمه تانیکي بیتهدازی پیشکش به مرۆڤه کان کړدوه ئایا گونجاوه
همو نه مانه پشتگوږ بخات و مرۆڤ بی لټپرسینه وه و بهی هو به جی
بهیلت؟

ئایا واده زانیت سته مکارو سته ملیکراو، پاست و درۆ، به ئابروو و
بیئابروو همووی تیکه له بهیک دهن و لټپرسینه وه یان له تکه دا ناکریت.
هرکه سیکه عقی له سهردا بیت یه کسه وه لامي هم پرسيارانه به
نه خیر ددهاته وه.

منیش هر وه لامي نه خیرم ددهایه وه، به لام میشکم تیکچووو به سهر
یه کدا.

له بهرامبر هم وه لامي جوانه دا پرسياریکي له م شیوه یه م پرسى:
- نه گهر خوا هیه با ئیمه ی لټناگادار بکاته وه، خویمان پی بناسینیت.
بابیناسین و خوشمان بویت. با ناچار نه بین به دوايدا بگه رښین.
نویش له کتیبه که ی به رده ستیدا لاپه په یه کی کړده وه و دهستی کړد
به خویندنه وه:

- همو دروستکراوه کان به لگه ی پوون و ئاشکران له سهر خالقیه تی خواى
گهره، ته نها نه وه یه که ئیمه هو شیارانه وردنابینه وه یان نامانه ویت هو
پاستیانه بیبستین.

بیریکه نه وه... "هروهك شووشه دهرمان و پیکهاته یه کی کیمیاى ناو
دهرمانخانه یه کی گهره، که به چه ندین تهرانووی سهرنه گهر و نه ندازه ی

ورد ئاویتهی یه کتر کرابیتن، دهیچه سپینت که دهرمانگریکی داناو
 کیمیاگریکی زانا ئه م کارانهی ئه نجامداوه. دهرمانخانهی گۆی زه ویش،
 که چوارسه ده هزار جۆری پوهه و زینده وهری زیاتر تیدایه به هه مان
 جۆره... چونکه له پاستیدا هه ریه که له و پوهه و زینده وهرانه وه ک
 شوشه یه کی پر له پیکهاتووی ورد و، ئاویته کراویکی زینده کاری
 سه رسوپهینه ر وایه.

جا ئه م دهرمانخانه گه وره یه خواوه ندی داناو شکۆمه ند پیشانی
 هه موو که سیک، ته نانه ت کویره کانیش ده دات و، به ئه ندازه ی پله ی که مال
 و پیکوپیک و گه وره یه که ی، به دیهینه ری به خشنده به جگه له خۆی
 ده ناسییت. به چه شنی دهرمانخانه که ی بازا پر. که کیمیاگر و
 دروستکه ری خۆی ناساند.

هه روه که ئه گه ر کارگه یه کی گه وره و ناسایی له ته نها ماده یه کی زۆر
 ساکار چه ندین جۆر کوتالی جۆراوجۆر بچنیت و به ره مه میان به ینیت، ئه و
 به م کاره ی ده یچه سپینت که بی هیچ گومانیک ئه ندازیاریکی میکانیکی
 کارامه هه یه ئه م کارانه راده په رینیت. به م جۆره ئه و کارگه یه
 ئه ندازیاره که یمان پی ده ناسییت.

هه روه که کۆگاو گه نجینه یه کی گه وره ی ئازووقه، که له هه موو
 لایه که وه هه زاران جۆر خواره مه نی تیدا ئاماده کرابیت و له یه ک
 جیاکرا به وه هه ریه که یان له جیگایه کی تایبه تیدا پرێکراین. تیمان
 ده گه یه نیت که خاوه ن و به رپوه به ریکی هه یه سه ره په رشتی ده کات.
 ئه م گه نجینه پۆزیدانه خوابیه ش به هه مان شیوه یه..

ئەم گەنجىنەيەى كە لە گەشتى يەك سالىدا ماوہى بىست و چوار
ھەزار پى بەوپەرى پىكوپىكى دەپرېت و سەدان ھەزار بەدىپىنراوى لەناودا
ھەن كە ھەريەكەيان پىويستى بەجۆرىك خواردەمەنى تايپەتى ھەيە...

ئەم گەنجىنەيەى كە بەسەر چوار ۋەرزەكەدا تىپەپ دەبىت و، ۋەرزى
بەھار ۋەك كاروانىك كە ھەزار جۆر خواردەمەنى پىبىت، لەگەل خۆيدا بۆ
ئەو ھەموو ھەزارانە دەھىنەت كە لە زستاندا خۆراك و ئازوقەيان لىپراوہ.

يان ئەگەر سوپايەكى گەرە چوارسەد ھەزار گەل و نەتەوہى
جىاجىاي لە ژىر ئالاكەى خۆيدا كۆكردبىتەوہ و ھەريەك لە ۋەزگەز و
نەتەوانەش خواردەمەنى لەوانى تر جىاواز بىت و، چەكى ھىچيان لەوى
تريان نەچىت و، بەرگ و پۆشاك و شىوہى مەشقردن و جۆرى تەعلیمات
و ماوہى پشودانىيان لەيەكتر جىابىت و، پىشەواى ئەو سوپايە، بى
ئەوہى ھىچيانى بىر بچىتەوہ و سەرى لى تىك بچىت، خۆراك و پۆشاكى
جىاجىايان بداتى...

ئەو سوپايەى بەم جۆرە بىت دەرىدەخات كە: پىشەواكەى كەسىكى
بىۆينە و ئاوازەيە.

جا ھەروەك ئەم سەربازگە سەرسوپھىنەرە ئەو پىشەوا ئاوازەيەمان
بۆ دەردەخات و پىمان دەناسىنەت و تەنانەت خۆشەويستىشى دەكات
لەلامان، سەربازگەى زەويش بەھەمان جۆرە. چونكە سەربازگەى زەوى لە
ھەموو بەھارىكدا سەرلەنوئى سوپايەكى خايبى گەرە لە چوارسەد ھەزار
پەرگەز و جۆرى پھوہك و نەتەوہ جىاجىاكەنى زىندەوہران پىك دەھىنەت
و، ھەر جۆرە شىيان پۆشاك و، خۆراك و، چەك و، مەشق و، پشوى تايپەتى

خۆی له لایه ن پێشه وایه کی گه و ره ی تا ک و ته نیا وه، به بی له بیر چوونی هه یچ کام ی کبان، یان لی تیکچوون، یان سه ره گه ردان بوون و، به وه پی ته وای و پیکوپیکیشه وه، پی ده به خشریت.

یان نموونه یه کی تر نه گه ر کتیبیک هه بیته، له هه ر دپیکیدا کتیبیک به خه تی ورد و له هه موو وشه یه کیدا سووره تیکی قورئانی تیدانووسرابیت و هه ریه ک له و مه سه له و بابه تانه ش که لییان ده دویت ورد و په و اتابن و پشتی یه کتری بگرن. بی هه یچ گومانیک، کارامه یی له پاده به ده ری نو سه ره که ی و توانستی ته وای دان ه ره که ی ده ر ده خات.

به م جه ره و به پی ئه وانه ی با سمانکرد، هه ریه که له و زانسته له پاده به ده ر و زه رانه، به لگه یه له سه ر به دیه ئه ری شکومه ندی بوونه وه ر و، خوای گه و ره مان به نا وه جوانه کانی و که مالات و سیفه ته به رزه کانی پی ده ناسینیت^۱.

نو سه ری ئه م کتیبانه، به دیعو زه مان سه عیدی نوورسی له کتیبیکی دیکه یدا نموونه یه کی تر بۆ ئه م مه سه له یه ده هینیته وه:

"سه رنج له هه ر ده رمانخانه یه ک بده یت، سه دان شووشه ی پر له ماده ی کیمیا یی جه را و جه ری تیدا ده بینیت...

هه ریه که له و ماده نه به پی ته رازوویه کی دیاریکراو پیکه اتووه و پوخته کراوه. گرامیک له م ده رمان و سیان له و ده رمان و ده گرام له وی تر. به م جه ره و له هه رکام له و ده رمانانه ئه ندازه یه کی تایبه تیان

۱- تیشکه کان، "تیشکی یازدهم، مه سه له ی شه شه م"، له نووسینی به دیعو زمان (سه عیدی نوورسی) یه (فاروق په سول یه حیا) وه ریگتپاوه ته سه ر زمان ی کوردی.

لێوهرگیراوه، بهجۆرێك گهر بهاتایه و بهئەندازەى بەشێك له یەك گرام زیاتر یان كەمتر بوايه ئەو كارێگەرییەى نەدەماو، زۆرجاریش دەبووه ژەهرێكى كۆشەندە.

جا نایا دەچێتە عەقلی هیچ مۆفێكى ژێرەوه كە ئەو هەویرەى بەم جۆره هەموو بەشێكى به وردى حساب كراوه و لێك دراوه تەوه، به هۆى پێكەوتنێكى سەیرەوه پەیدا بووبێت؟ یان لە ئەنجامى هەلگرەنى پەشەبایەك شووشەكان بەسەر یەكدا كەوتبەن و ئەو ئەندازە دیاریكراوانەى ئاویتەى یەكترى كەربێت و بەم جۆره ئەو دەرمانەى پێك هێنا بێت.

ئەو مۆفەى بەئەندازەى تۆزقائێك عەقلی هەبێت، دەلێت: من ئەم بێرۆكەىەم قبوڵ نایە!"^١
ئەم پاستییانە یەك یەك بیداریان دەكرەمەوه، بەلام مێشكەم ئەوەندە كاس بوو كە بەناسانى خالى نەدەبووم.

ناتوانم بپروا بەوه بكەم مردوو زیندوو دەبێتەوه
هەر لەمنداڵیمەوه نەمدەتوانى بپروا بەوه بهێنم كە مردوو زیندوو
دەكرێتەوه، ئێسكە پزێو و جەستە پەرش و بلاوه بووه كان دووبارە
دەبنەوه به مۆفێكى ئاسایی.
ئەویش لەوەلامى ئەوەدا وتی:

١- بڕیسكەكان، "بڕیسكەى بیست و سێهەم" لە نووسینی بەدیعوزمان (سەعیدی نوورسی) یە (فاروق پەسول یەحیا) وەرێگێراوە تە سەر زمانى كوردی.

- سېفدا خان ئايا دەزانىت، لە ساپەى قورئانى پېرۆزو فەرموودەكانى
پېغەمبەردا ﷺ ھىچ مەسەلەىكى قورس نەماوە باس نەكرىت. تەنھا
نەوئەندە بەسە كە مەزۇف بە ئىنسافەوە لىيان ورد بېيىتەوەو ئىنكارى
پاستىيەكان نەكات.

لە وتەى دەيەمدا دەربارەى ئەم مەسەلەىە چىرۆكىكى ئاوا
باسكراوہ:

" لە گەشتىكدا دوو كەس پىكەوە بۆ ولاتىكى گەلىك قەشەنگ و
تابلېى جوان و پەنگىنى وەك بەھەشت پۆيشتن (مەبەست لەم لىكچواندە
دنيايە) كە گەيشتە ئەوئ، سەرنجيان دا: خەلگى ئەو ولاتە دەركاى
دوكان و خانووەكانيان بە كراوہى جېھىشتووە و، بايەخ بە چاودىرى و
پاراستنى خانووبەرە و دوكانەكانيان نادەن و، پارە و پوول و
سامانەكانيان بۆ ھىچ پاسەوانىك و بە ئاشكرا و لەبەر چاو و دەستى
خەلكىدا داناوہ..

كە ئەمەيان دى، يەككىيان - بە ھاندانى دەروونى بەدخوازى خۆى -
ئەمەى بە ھەل زانى و، پەلامارى ئەو كەرەسە و شەك و پارە و
سامانانەى ئەوئى دا و، تاويك تالانى دەكردن و تاويكى تر چىي بەردەست
بەكتايە دەيدزىن.. بەم جۆرە، ھەر چەشە ستم و خراپكارىيەكى پىكرا
و لىي وەشاىەوە درىغى لى نەكرد و، دانىشتووانى ولاتىش بايەخىكى
ئەوتزايان پى نەدەدا..

ھاوپىكەى پىي وت:

- ئەو ە چى دەكەيت؟.. بىگومان تۆ ھەر ئاوا ئەم كارانەت بەسەردا
تېنپاپە پېت و لە ئەنجامدا سزاي ئەم پەفتارانەت دەچىژىت و، منىش -
لەگەل خۆتدا - دووچارى چەندىن بەلا و گىروگرفت دەكەيت. ئەم
سامانانەى دەيانبىنىت، ھى دەولەتن و، دانىشتوانى ولاتىش بە
خاوخىزانەو تىكپا بوون بە سەرباز و كارمەندى دەولەت و، بە پۇشاكى
مىللى(مەدەنى)يەو لە كار و فەرمانبەرىيەكانياندا خراونەتە كار، ھەر
لەبەر ئەو ەشە كە بايەخىكى ئەوتۇيان پى ئەدايت. ئنجا ئەو ەش بزانە كە
ياسا و پىساي ئىرە گەلىك توندوتىژە و، لە ھەموو لايەكدا تەلەفۇن و
چاودىر و ھەوالدەر و پىياوانى پادشا بلالو بوونەتەو ە، دەسا ھەر ئىستا
خىراكە و بە پەلە بېق داواى لىبوردن بكە).

بەلام ھاوپى گىژ و گەلخۆكەى، نكولى كرد و سەرسەختى نواند و،
وتى:

- ئەم سامانانەى دەيانبىنىت ھەرگىز ھى دەولەت نىن، بەلكو بىخواو ەن
وگشتى و ھەپەمەكىن و، ھەموو كەسىك دەتوانىت بە ئارەزووى خۆى
دەستيان بۆ ببات. ئەو ەتا مەن ھىچ شتىك نابىنم پى سودو ەرگرتنم لەم
شتە جوان و پەنگىنانەى بەردەم لى بگرىت.. ئەو ەش بزانە كە: جگە لە
شتى بە چاوبىبىنم مە باو ەپم بە چىترنىيە)! پاشان كەوتە قسەى
پروپووجى وپىنە ئاسا و فەلسەفەلىدانى ئەم بۆچوونەى خۆى!

ئا لىرەدا گفتوگۆكەى نۆوانيان پتر پەرى سەند و كەوتە دۇخىكى
توند و گەرمەو ە و، باباى گىلى كەلخۆ لە ھاو ەلەكەى زىاتر ھاتەپىش و،
لىي پىرسى:

- ئايا پېمنا ئىت پادشا كىيە؟ .. من نايناسم!

هاوپىكەى وه لامى دايه وه:

- تۆ گومانىت له و راستىيه نىيه كه: گوندى بېكوپىخا و .. دهرزى بېوهستا و خاوهن و .. پىتى بىنوسه ر نىيه و نابىت. ئەى ئايا چۆن ئەوه به خۆت پەوا دەبينىت كه پىتوابىت ئەم ولاتە پىكوپىك و پەنگىنە بى پادشا و فەرمانرەوا بىت؟ يان چۆن ئەم هەموو سەرۆت و سامانە بەنرخ و بەھادارانە بىخاوهن دەبن؟ كه ئەوه نەندە زۆر و زەبەندە و بەردەوامن دەلىت له جىھانى پەنھانى غەيبە وه شەھەندە فەرىكى پىر له ئازوقە و پۆزى بەنرخ دەم به دەم دىت و بارەكەى لىرەدا پۆ دەكات و پاشان دەگەپتە وه و دەپوات؟ ئايا نابىنىت له هەموو لايەكى ئەم ولاتەدا ئاگادارى و بەياننامەكانى پادشا بلۆكرانەتە وه و، ئالاكانى له هەموو گۆشەيەكدا دەشەكێنە وه و، تەمغە و مۆرى تايبەتەى خۆى لەسەر ئەو هەموو كالا و سەرۆت و سامانانە نەخشىنراوه؟ ئىتر چۆن به بى خاوهن يان دادەنئىت؟ .. ديارە تۆ شتىك له زمانى فەرەنگ فېرېووت و تواناى خوێندنە وهى ئەم نووسىنە ئىسلامىيانەت نەماوه و، ناتەوێت له كەسىكى شارەزاش بېرسىت و داوا بكەيت ئەو نووسىنانەت بۆ بخوێنێتە وه! وەرە با من گەنگەترىنى ئەو فەرمان و بەياننامەنى پادشات بۆ بخوێنمە وه.

هاوپى سەرەسەختەكەى گەراپە وه و وتى:

- با دان به بوونى پادشايشدا بنئىن .. بەلام ئايا چ زيانكى پى دەكات و چ كەم و كورتى و ناتەواويەك به گەنجىنەكانى وه دەردەكەوێت گەر من

بۆ خۆم سوودىكى كەمىيان لى بىيىنم؟.. پاشان من لىرەدا هېچ بەندىخانە و
تۆلە و سزايەكى هاوچەشنى نابىيىنم كە تۆ باسيان دەكەيت.

هاورپىكەى وەلامى دايەوہ:

- بىرام! ئەم ولاتەى بەرچاومان - لە پاستيدا - برىتييە لە:

گورپەپانىكى تاقىكردەوہ و..

مەيدانىكى مەشق و مانورپ و..

پيشانگايەك بۆ خستەنەپروى سنعەتە نايابەكانى پادشا و..

ميوانخانەيەكى تابلەى كاتى و كەم خايەن.

ئايا نابىيىت ھەموو پۆژىك كاروانىك ميوان دىنە ناوى و كاروانىكى تر
دەپۆن و كۆچ دەكەن و، ھەمىشە لە ميوان پىر دەكرىت و پاشان خالى
دەكرىتەوہ؟

جا ئەم مەيدانە - لە ئەنجامدا - بە تەواوى و يەكجارى لە ميوانەكانى
ناوى چۆل دەكرىت و دەگورپىت بە مەيدانىكى تىرى نووى ھەمىشەيى و،
ئىنجا ھەموو خەلكى بۆ ئەوئ دەبرىن و، ھەريەكەيان "سزا" يان
"پاداشت"ى خۆى لەوئ وەردەگرىت.

هاورپى خيانەتكار و سەلىشىواوہكەى، جارىكى تر لى ھەلگەپايەوہ
و وتى:

- باوہپم بەم قسانەت نىيە! چۆن دەگونجىت ئەم ولاتە ئاوہدانە لەناو
بىرىت و دانىشتووانەكەيشى بۆ ولاتىكى تر پۆن و بگويزىنەوہ؟
هاورپى ئاموزگار و بىوہى و دلسۆزەكەى پىي وت:

- مادەم تۇ ئاۋا سەرپىچى لە "پاستى" دەكەيت و لەسەر بۆچۈنى خۆت ھەر سوور و بەردەوامىت، ئەوا ۋەرە با بە كورتى ئەۋەندە بەلگەى لەپادەبەدەرت بۆ پوون بگەمەۋە كە ھەر ھەموويان - بە بېگومانى - بوونى: دادگايەكى يەكجار مەزن و.. خانەيەكى پاداشتدانەۋە و.. لانەيەكى تۆلە و بەندى و سزات بۆ دەچەسپىتن و، دەرىدەخەن كە ھەروەك پۆژ لە دۋاى پۆژ ۋلات لە دانىشتوۋانى خالى دەكرىتەۋە، ھەر بەو جۆرەش پۆژىك دىت كە بە يەكجارەكى ئەم خاكەيان لى چۆل دەكرىت و ئەم ۋلاتەش بە تەۋاۋى وىران دەبىت .

ئىستا ۋەرە ! با تەماشاي بەشىك لە سەۋكەكانى ئەم فەرمانگە و كۆمەلانە بگەين. ئەۋەتا ھەندىكىيان دەتۋان پاستەوخۇ بە تەلەقۇنى تايىبەتى پەيوەندى بە پادشاي مەزنەۋە بگەن، تەنانت ھەندىك لەو سەرەك فەرمانگەيانە پلەى ئەۋەندە بلىد و بالاىە كە بۆ ديۋانى حوزۋورى خاۋىن و مەزنى پادشا بەرزيۋوۋەتەۋە و بانگ كراۋە..

سەرنج بدە و بزائە ئەۋانە چى دەلئىن؟.. ئەۋەتا ھەر ھەموويان ئەم ھەۋالەمان پى پادەگەينەن كە: "پادشا جىيەكى گەۋرە و فراۋان و پەنگىنى بۆ پاداشتدانەۋەى چاكەكاران و، شوئىنىكى تىرى سامناكى بۆ تۆلە و سزادانى خرابكاران ئامادە و تەرخان كىردوۋە و، بۆ ئەمەش بەلئىنى تەۋاۋ پاست و بەھىز بۆ كەسانى چاكەكار و، ھەرەشەو گۆپەشەى يەكجار توند و تىژ ئاپاستەى بەدپەفتاران دەكات". ديارە پادشايش گەلىك بەرز و مەزن و بە عىززەتترە لەۋەى كە خۆى گرفتارى پىسۋاىى و زەلىلىسى بى پەيمانى بكات. خۆ ئاشكرايشە كە ئەم ھەۋالەى ھەۋالەدەران پايانگەيانە

هه‌والتیکی ئه‌وه‌نده یه‌ك له‌ دواى یه‌ك و زۆر و پشتگیراوه‌ كه‌ گه‌‌یشته‌وه‌ ته‌ پاده‌ی "ته‌‌واتور" و هه‌‌یزی یه‌‌كده‌نگی و یه‌‌كه‌بوون، چونكه‌ هه‌‌ر هه‌‌موو هه‌‌والده‌ران پێمان پاده‌گه‌یه‌‌نن كه‌: باره‌گای ئه‌م ده‌سته‌‌لاتداری و پادشاییه‌ی كه‌ لی‌ره‌دا شوینه‌‌وار و پوو‌خساره‌‌كانی ده‌‌بینین، له‌‌ ولاتیکی تری گه‌‌لێك دووردا‌یه‌ و، كۆشك و خانویه‌‌ره‌‌كانی ئه‌م مه‌‌یدانی تا‌قی‌كرده‌‌وه‌‌یه‌‌ش تی‌كرا كا‌تین و، له‌‌ پاشاندا ده‌‌گۆڕی‌ن به‌‌ چه‌‌ند كۆشك و ته‌‌لاری‌کی هه‌‌میشه‌‌یی و، ئه‌م زه‌‌ویه‌‌یه‌‌ش لاده‌‌بریت و زه‌‌ویه‌‌یه‌‌کی تری نو‌یی له‌‌ جێ‌دا داده‌‌نریت. چونكه‌‌ ده‌‌سته‌‌لاتداری و فه‌‌رمانپه‌‌رهبایی ئه‌م پادشاییه‌‌ مه‌‌زن و هه‌‌میشه‌‌ییه‌‌ی كه‌‌ له‌‌ شوینه‌‌وار و جێ‌كاره‌‌كانیه‌‌وه‌‌ مه‌‌زنیه‌‌یه‌‌كه‌‌ی ده‌‌رده‌‌كه‌‌وێت، ته‌‌نیا له‌‌وه‌‌دا نیه‌‌ كه‌‌ به‌‌سه‌‌ر ئه‌م شته‌‌ فانی و له‌‌‌ناو‌چو‌وانه‌‌دا زāl و ده‌‌سته‌‌لاتدار بی‌ت، به‌‌ل‌كو به‌‌سه‌‌ر ئه‌‌و شتانه‌‌ی كه‌‌ دارای سی‌فه‌‌تی: "مانه‌‌وه‌‌ و كه‌‌مال و مه‌‌زنی"‌ن، ئه‌‌و ده‌‌سته‌‌لاته‌‌ی هه‌‌میشه‌‌ هه‌‌ر زāl و به‌‌رده‌‌وام و جێ‌گیر ده‌‌بی‌ت.

به‌‌ئێ! زیندوو‌بو‌ونه‌‌وه‌‌ی دواى مردن وه‌‌ك پۆ‌ژی‌بو‌ونه‌‌وه‌‌ی دواى شه‌‌و، و به‌‌هاری دواى زستان بێ‌گومانه‌‌!"

یان وه‌‌ك دكتۆر خالوق نوربایى ده‌‌لێت:

"له‌‌وانه‌‌یه‌‌ له‌‌ عه‌‌قله‌‌وه‌‌ دووربی‌ت كه‌‌ چۆن مادیاتی مرۆ‌ف ده‌‌پاری‌زیت و له‌‌دواى مردن ده‌‌گه‌‌پن‌رێ‌ته‌‌وه‌‌، به‌‌لام هه‌‌موو تاییه‌‌مه‌‌ندیه‌‌یه‌‌ مادیه‌‌یه‌‌‌كانی مرۆ‌ف ده‌‌توان‌ریت له‌‌ شری‌تی‌کی DNA دا بنو‌وس‌ریت كه‌‌ چه‌‌ند ملیار جار له‌‌ سه‌‌ره‌‌ده‌‌رنیه‌‌كه‌‌ بچو‌و‌ك‌تره‌‌.

١- وته‌‌كان: "وته‌‌ی ده‌‌یه‌‌م".

نهمه پاستیه کی زانستییه و بیگومان چه سپاوه. نه گهر شریټیک له مانه له ژیر خولدا نه گهری که شه کردن و سهره لدانی هه بوايه، ده کرا هه رچی DNA ی مرقه کانه له وه ته ی دونیا هه یه بکریته په رداخیکه وه و فری بدریته سهر زهوی، نه وکاته ده مانتوانی هه موویان به یه که وه زیندوو بکه ینه وه.

فایرۆسیک بۆ چه ندین سه ده له ژینگه دا ده مینیتته وه، نه مه له کاتیکدا هیه سیفه تیکی زیندوو پتی تیدا نییه له ده ره وه ی خانه ی زیندوو. به لام که بارودوخیکی گونجای بۆ هه لکه وت چالاکي بۆ ده گه ریته وه، باشه نه گهر فایرۆسیک ناوه ها بیت، ده کریټ مرقی مردوو به فره مانى خوی گه وره ژيانى بۆ بکه ریته وه؟

به لى، نه و خویای هه موو کائیناتی به بى ناته واوی دروستکردوه، به فره مانى ببه، نه و شيفره یه ی هینده ی په رداخیک چایه ده پریته سهر زهوی و هه موو مرقایه تی زیندوو ده کاته وه."

نه مانه کومه له وه لامیکی زور لوزیکی و کاریگه ر بوون، تازه به تازه پاستی هه ندیک شتم بۆ ده رده که وت.

ناتوانین هه موو شتیک به چاو ببینین

یه کیکی تر له و پرسیارانه م پرسى که می شکم پیوه ی خه ریک کردبوو، پاست بوو وه لامه که یم که م تا زور له و شتانه ی پشتر خویندیه وه وه رگرتبوو، به لام به ته واوی قه ناعه تی پیان نه کردبووم، پرسیاره که ش نه مه بوو:

- ئىمە ناتوانىن نەخوداۋ، نەفرىشتە و، نەجىنۆكەو، شەيتان بىيىنىن. بەتايىبەتى لە بوونى خودا و فرىشتەكاندا لەبەرئەوھى ناتوانىن بە چاۋ بىيانىن، زۆر خەلك دەكەونە گومانەوھ و ئىنكارى بوونىيان دەكەن. چۆن دەتوانىن ئەمە پوون بگەينەوھ؟

كاك ئەرکوت پېش ھەمووشتىك بە نمونەيەكى خەندەئامىز وەلامى دامەوھ:

- سىڧدا خان، با بلىين خواردنىكى خوش لىدەئىت، ئەگەر پىمان بلىيت: "ئادەى وەرن سەيرىكى ئەم خواردنە بگەن بزائن خوش دەرچوھ؟".

ئىمەش بىين و بلىين: "خاتوو سىڧدا، ئىمە باوھ پەوھ ناكەين كە بە چاۋ نەبىيىن. بۆ ئەوھى تامى خواردنەكە بگەين دەبىت سەرمان بچەقىنن بەناو خواردنەكەدا، لەوانەيە ئەو كاتە بتوانىن بە چاۋمان تامەكەى بىيىن، ئەو كاتە پاى خۇمان دەلىين دەربارەى ئەوھى ئايا خوشە يان نا. "چىمان پى دەلىيت؟

ئەم وەلامە خەندە ئامىز و وردە ھەموومانى خستە پىكەين:

- بە دلىيايەوھ وايە، بۆ ئەوھى بزائن تامى خواردنەكە چۆنە، زمان بەكاردەھىين.

كاك ئەرکوت بەردەوام بوو:

- بە ھەمان شىۋە، ئەگەر وتمان: "وەرن سەيرىكى ئەم گولە بگەن بزائن چەند بۆنى خوشە" ئەو كاتە بە چاۋمان نا بەلكو بە لوتمان بۆنى

دهكەين. كه ده‌لښين: "سه‌یركەن نه‌و موسیقایه‌ چه‌ند خۆشه‌." گوئى له‌ ده‌نگه‌كه‌ى ده‌گرين.

بۆ نه‌وه‌ى له‌ بوونى خوداو، تاكیټى و قودره‌تى خودا و نه‌و بابته‌ ناديارانه‌ى وه‌ك نه‌مه‌ جیى گومانی خه‌لكین تیبگه‌ین، نابیت چاومان به‌كاربه‌نین به‌لكو عه‌قلمان ده‌خه‌ینه‌ كارو به‌ دووربینى عه‌قل سه‌یرى بابته‌كه‌ ده‌كه‌ین.

ئایا فریشته‌ هه‌یه‌؟

ده‌رباره‌ى ئه‌م بابته‌ش به‌دیعووزده‌مان مامۆستا سه‌عیدى نوورسى به‌ چیرۆكىكى نۆز جوان ئه‌م بابته‌ پوون ده‌كاته‌وه‌:

"له‌ گه‌شتیكدا دوو كه‌س، كه‌ یه‌كێكیان: نه‌زان و ده‌شته‌كى، نه‌ویتیڤشان: شاره‌زا و خه‌لكى شار بوو، پێكه‌وه‌ به‌ره‌و شارێكى گه‌وره‌ى وه‌ك نه‌سته‌مبوول كه‌وتنه‌پێ، به‌لام پێش نه‌وه‌ى بگه‌نه‌ ناو شار، له‌ سووچێكیه‌وه‌، پێیان كه‌وته‌ خانویه‌كى بچووك و وه‌رشه‌یه‌كى پيس و چه‌په‌ل. سه‌یریان كرد ئه‌م خانووه‌ پره‌ له‌ كرنكاری ماندوو كه‌ هه‌ریه‌كه‌یان سه‌رگه‌رمى كاروبارى خۆیه‌تى له‌م كارگه‌ سه‌یر و نامۆیه‌دا. له‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌روپشتى ئه‌م خانووه‌شدا چه‌ندین ئاژه‌ل و زینده‌وه‌رى جیاجیایان بینی كه‌ هه‌ریه‌كه‌یان به‌ گوێره‌ى پتویستى و مه‌رجه‌كانى ژيانى خۆى، ده‌له‌وه‌پین، هه‌ندیکیان پووه‌كى ده‌خوارد و، هه‌ندیکى ترماسى و... هتد. پاش بینینى ئه‌مه‌، سه‌ریان به‌رز كرده‌وه‌، هه‌زاران ته‌لارى پاراوه‌ و كۆشكى به‌رزیان له‌ دووره‌وه‌ بینی، كه‌ له‌نێوان هه‌ریه‌كه‌ و نه‌وانى تردا چه‌ندین گۆره‌پانى گه‌وره‌ و فراوان هه‌بوون، به‌لام دانیشتوانى ئه‌م

کۆشکانه به چاوه نه ده ببنران، چ له بهر دووریان، چ له بهر کزیی چاوی
 نه مان، یان له بهر نه وهی نه و دانیشتوانه خۆیان ده رنه ده خست و
 مه رجه کانی ژيانیش، که له و کارگه شپۆله و بیسه رو به ریه دا هیه، له ویدا
 نه بوو..

لێره دا ده شته کییه که یان - که تا ئیستا شاری نه دیوو - وتی: (نه و)
 کۆشکانه هیچ گیانه به رتکیان تیدا نییه و چۆلن، چونکه من نایانبینم و
 هیچ شتیکیش له و کۆشکانه دا نییه - وهك ئێره - په نجه بۆ بوونی ژيان
 راپکێشیت تیا دا). ئیتر به م جۆره و پێنه یه کالفامی و نه زانیی خۆی ئاشکرا
 کرد!

هاوه له شاره زا و عاقله که ی، به له سه رخۆبیه یه وه، پتی وت:
 (کاکای خۆم! ئایا نه م خانووه بچووک و که م نرخه نابینیت که پر به له
 زینده وهران؟ ئایا نابینیت نه وانه یه ک بست چۆلاییان نه هیشتووه ته وه و،
 یه کێک هه یه هه رده م ده یانگۆریت و هیت ده هینیت و ده یانخاته سه ر کار؟
 باشه ئایا ده گونجیت نه و ته لاره پێک و پێک و کۆشکه پازاوه دوورانه
 که سیان تیدا نه بیت که له گه ل نه و ده ورویه رده با گونجیت؟.. نه خیر! نه مه
 شتیکی مه حاله، به لگو ده بیت نه و کۆشکانه پر بن له گیانداری نه و تو که
 مه رجه کانی ژيانی خۆیان یان تیدا بیت، به لام نه بینیان له بهر دووری، یان
 کزیی چاو، یان له بهر ده رنه که وتنیان، هه رگیزاو هه رگیز نابینت به به لگه
 له سه ر نه بوونیان، چونکه هیچ کاتیک نه بینن و ده رنه که وتن نه بووه و
 نابیت به لگه له سه ر "نه بوون" ی هیچ شتیک!)

له بهر پۆشنای نه م نه وونه ئاشکرا و ئاساییه دا ده توانین بلێین:

ئەم سەرزەۋىيەى ئىمە كە يەككىكە لە قەبارەكانى ئەم ئاسمانە
 گەۋرەيە، ھەرچەندە لەچاۋ قەبارەكانى تردا بچووكە، كەچى دەيىنن بوۋە
 بە مەلبەندىك بۆ ژيانى لەپادەبەدەرى گياندار و خاۋەن ھەستەكان،
 تەنانت چەپەلترىن جىگەي زەۋى بوۋە بە سەرچاۋە و پىشانگە و
 كانگايەكى گەۋرەى بەشىكى زۆر لە گياندارە ورد و بچووكەكان.. جا
 زەۋىيەك كە بەم جۆرە بىت، دەبىت بە حوكمى ژىرى و پىتۈستى و
 دلىيى بىگومان، ئەم بۆشايىيە فراۋانەى ئاسمان و، ئەم ئاسمانە خاۋەن
 بورج و ئەستىرە ۋە سارە گەۋرانە، پىر بن لە گياندار و شتى خاۋەن
 ھەست. قورئانى پىرۆز و شەرىعەتى پاكى ئىسلام ئەو خاۋەن گيان و
 ھەستانە، كە لە پوۋناكى و ئاگر و تارىكى ۋە ھەۋا و دەنگ و بۆن و تە
 ئىر و تەنانت لە كارەبا ۋە ھەموو شتە ناسكو پەۋانەكانى تر دروست
 كرۋن، ناۋ دەنن بە: "مەلاىكەت" و "جان" و "پۇحاننىيەكان"..
 ئەۋەى دەللىت ئاسمانەكان بۆشە ۋە مەلاىكەت و پۇحاننىيەكان بوۋىيان

نىيە، جىاۋازى نىيە لەگەل ئەو گىلە دەشتەككىيەى بە گەپەكە پىس و
 چەپەلەكە بلىت پىرە و، بە خانوۋە جوان و تەلارە بەرزەكان بلىت چۆل و
 بەتال.^{۱۱}

ئەگەر مردن نەبوۋايە، خۇشتر نەدەبوۋ؟

يەككى تر لە ۋە مەسلەنەى كە لە ژيانمدا پىتى قەلس دەم مردنە.
 مردن، لە ناۋچوۋن، دوركەتتەۋە لە خۇشەۋىستان... ئەمانە ترسناكن.
 خۋاى گەۋرە بۆ مردنى دروست كردوۋە؟ مردن نەبوۋايە باشتەر نەدەبوۋ؟

۱- ۋەنەكان، "ۋەنى بىست و نۆيەم".

ئەویش بە پېكەننەنەوہ وەلامی دایەوہ:

- مەترسە سێقدا خان. مردن تەنیا بۆ ئەم جیھانە. مەرۆڤ لە راستیدا
كە دەمرێت ئێتر دەگات بە نەمری. لەوێ ھەتاھەتایە لەگەڵ
خۆشەویستانت دەبێت.

چاوەكانم داخست و بەھەموو ھەستیكەم وە وتم: "ئینشائەللا..."

كاك ئەركوت بەردەوام بوو:

"بیری مردن سروشتی مەرۆڤەكانی كە مانەوہی ھەتا ھەتاییان دەوێت،
تێكداو و خستویەتیە لەرزە. نیگای مەرۆڤەكان بۆ مردن ساردە، لەبەر
ئەوہی وەك جیابوونەو و كۆتایی ھاتن و لەناوچوون دەبینرێت."

لەراستیدا مردنیش وەكو ژيان نەعمەتێكە، كۆژانەو و كۆتاییھاتنێکی
بێئامانج نییە، بەلكو سەرەتایەکی پڕ ھیوا و ئامانجە.

ھەموو مردنێك سەری لە زیندوو بوونەوہیەكەوہ دەردەچێت، پزین و
مردنی تۆویك، بەشیوہیەکی دەرئاسا بە سیستەمێکی نوێوہ سەرەتای
نەخشیك و ژيانێکی نوێیە. كاتێك تۆو پارچە پارچە دەبێت، گۆلەگەنەكان
بەپووی ژياندا پێ دەكەن.

ئەو بەروبوو ھە پووەکیانە مەرۆڤ دەیخوات، كە لە لاقەكانیان
دەكرێتەوہ دەمرن، بەلام لە جەستە مەرۆڤدا ژيانێکی بەرزتریان
دەستدەكەوێت. ئەگەر بوونەوہرێك لە ئاستی ژيانی پووەكدا بمریت و
زیندوو بوونەوہی ئاوا بێت. وەك ھەرزەتی مەولانا^۱ لە شیعەرەكەیدا ئاماژە

۱- مەبەست لە مەولانا جەلالەدینی رۆمییە، ناوی تەواوی (محمد محمد حسین بہاء
الدین البخلی) لە ۳۰ ئەیلوولی ۱۲۰۷ لە دینی بەلخی سەر بە ناوچەی خۆراسان، لەدایک

پنکړدووه، ټاخو زیندووبوونه وهی مړوښه کان چوڼ بیت که له بهرترین
پله ی بووندان؟

مردن گه یشتنه وهیه به خوښه ویستان. دهرچوونه له دونیای ته سک و
تهنگ و پر ناسته نگه وه بۆ چوونه ناو ژیانیکې پرخوښی و گه یشتنه به
باخه پر له میهره بانیه کانی خوی گوره.

خه بۆ مړوښه کان و بۆ دهروون نا نارامه کان هوکاری حه وانه وهیه.
وهک ده زانین له خه ودا هیچ بیروکه یه ک نییه و بۆ خه وزیندان و کوښک وهک
یه که. مردنیش که برا گه ووهی خه وتنه بۆ نه وانه ی که به لا و کاره سات و
نه خوښیان هیه نیعمه تیکې گوره و پر حمه ته.

که له حاله تیکې وهک پیریدا که دنیا له مړوښه ته سک ده بیته وه، مردن
پزگار بوونه نه گهر مردن نه بوایه کاتیک مړوښه ده ست و قاچی
له کار ده که وتن و نه یده توانی بچولیت به هه موو هیزی هاواری ده کرد و
داوای مردنی ده کرد نه گهر مردن نه بوایه ژیان پر ده بوو له ناخوښی و
جییه که نه ده ما قاچی تیدا دابننن، شاخ و دهر و دشت پر ده بوو له
باوای پیرانمان که نه مردوون و ماون. نه و مار و میروونه ی له ماوه ی سالی کدا

بوه و له شاری کونیا ی تورکیا و له ۱۷ ی کانونی یه که می ۱۲۷۲ کچی دواپی
کردووه. له دونیای ئیسلامی و سؤفیگریدا به پیشه وای تهریقه تی مه ولوی داده نریت
و وته و کتیبه کانی تا ئیستاش له جیهاندا لیکولینه و دیان له باره وه ده کریت و پڼکخراوی
یونسکزی سر به نه توه یه ککرتووه کان سالی (۲۰۰۷) ی له جیهاندا به سالی مه ولانا
ده ستنیشان کرد. له کتیبه کانی: المثنوی، فیه مافیه، الدیوان الکبیر، و مکتوبات.)

دەمرن ئەگەر نەمردنایە ھەموو دونیا پێ دەبوو لەوانە و ھەتا بەری لوتمان
دەچەقین لەناو ئەو پاشە پۆیانەدا.

ھەروەکو ئەمانەش ھاتنی مردن بۆ مرقیش پەحمەتییکی گەورە یە.^۱
لەدوای ئەم وەلامە جوانە برا کۆچکردوو ھەم ھاتەو یاد، زۆر بە
گەنجی لە دەستماندا، منیش و دایکیشم زۆر بۆی گریان و زۆر ناپەحەت
بووین، بەتایبەتی دایکم بۆ چەند مانگێک نەھاتەو سەر خۆی.

بۆچی ھەندیک کەس ھەر بە منداڵی دەمرن؟

دەربارەى منداڵ و بیتاوانەکان لێم پرسی:

- ئەوان ھەم دەھێنرێنە دنیاو ھەم پێش ئەوێ ئەوەندە بژین، لە
گەنجیتیدا و بگەرە لە منداڵیدا دەمرن. نازانم بۆچی وایە، ھەرچی دەکەم
تێناگەم؟

وەلامەکانی کاک ئەرکوت زۆر سەلمێنەر و قایلکەر بوون. دەتوت
لەگەڵ ھەر پرسیارێکدا کەمێک زیاتر دێمەو ھەم خۆم و دەخەویمەو.

- باوێ پەچەتەیکە کە مردنیش لای مرقە جوان دەکات.

دایکێک کە منداڵەکی لە دەست دەدات، قبوڵی مردن ناکات و لێی
تێناگات. بەرگەى ئەو بێکردنەو یە ناگرت کە لە جگەرگۆشەکی
جیاپێتەو و منداڵەکی بېزیت و جارێکی تر نەیبینیتەو. عەقل لە سەریدا
نامیڤیت و نایەوێت بێر لە ھیچ بکاتەو، بەھەمان شێوە خۆیشی وەك
مردووی لێ دیت.

۱- مەکتوبات، "مەکتوبی یەكەم".

باوہ، تاکہ پرچہ تہیہ کہ ئاسوودہیی دہبہ خشیتہ دہروونی ئو دایک و باوکہی مندالیان مردوہ .

مردنی مندال پئیش تہمەنی پیگە یشتنی بۆ باوہ پداران دہبیتہ ھۆی ئو ھۆی بۆ ھەتا ھەتایە خۆشی لە مندالە کەیان وەرگرن. لەبەر ئو ھۆی لە پۆژی دواییدا مندالبون نییە، ئو مندالانەیی لە پئیش تہمەنی پیگە یشتندا دہمرن دہبنە ئو مندالانەیی لە باخەکانی بەھەشتدان. وەک بەرامبەرێک بۆ ئو خۆشییەیی دایک و باوک خۆشییەکی ھەمیشەیی لە خۆشویستنی مندالەکانیاندا دەستدەکەویت.

ھەروەھا ئو مندالانەیی پئیش تہمەنی پیگە یشتن دہمرن و دہچنە بەھەشت دہبنە ھۆی تەکاار و پزگاری دایک و باوکیشیان.

ئو مندالەیی دہبیتہ ھۆی ئو ھۆی دایک و باوکێ ژیانیکێ ھەمیشەیی بیہنەوہ، بە مردنی بوو تہ ھۆی ئو ھۆی^۱.

بۆ ئو ھۆی زیاتر لەم بابەتە تئبگەین ، بەدیعوژەمان نمونە یەکی لەم شیوہیە دہھێنیتەوہ:

"سەردەمێک پیاویک لە بەندیخانەدا بوو. ماوہ یەکی زۆری نەخایاند کۆپە خۆشەویستە کەشیان خستە لای! ئیتەر جگە لە ئازاری تایبەتی خۆی. ئازاری کۆپە کەشی و نەتوانینی دابینکردنی حەوانە ھۆی ئو ھەندەیی تر ئازارەکی زیاد کردبوو.

فەرمانەر ھاوکەش لەبەر ئو ھۆی زۆر میھرەبان بوو. مرقۇنیکێ نارد بۆ لای ئەم پیاوہ کە پێی بلێت:

۱- مەکتوبات، "مەکتوبی حەشەدە یەم".

(هەرچەندە ئەم مەندالە ھى تۆيە بەلام لەھەمان کاتدا يەكکە لە
 دانىشتوانى ولاتەكەم و گەلەكەم. وا ئیستا دەیبەم بۆلاى خۆم و لە
 كۆشكىكى گەورە و پەنگین و پازاوەدا پەرەردەى دەكەم.
 باوكە بەندكراوەكەش كە ئەمەى بیست دەستی دایە گریان و ناخ و
 ئۆف كردن و خەفەت خواردن.. پاشان وتى:
 (نەخیر ناتەدمى. چونكە ئەم كۆرە ھۆى دلنەوايیمە لەم
 بەندیخانەیدا)!

ھاوھەلەكانى بەندیخانەشى پێیان وت:

(برادەر! ھیچ پێویست بە خەمخواردن ناكات و خەفەتیش دادى تۆ
 نادات. ئەگەر تۆ خەمى كۆرەكەتە، ئەوا بۆ كۆشكىكى بەرىنى پازاوە
 دەپوات لەبرى مانەوێ لەم بەندیخانە تەنگ و نالەبار و پزىووەدا. خۆ
 ئەگەر خەمى خۆتە و بەدواى بەرزەوھەندى تايبەتى خۆشتدا دەگەپێیت،
 ئەوا باش بزانە ئەگەر كۆرەكەت لێرەدا بۆ مەبەستى دلدانەو و
 خەمپەرەى تۆ بەمێنیتەو – كە سوودىكى كاتیى و لەوانەشە ھەرگیز
 نەیتە دى – تووشى ئازارو ئەشكەنجەيەكى زۆر دەبیت.

بەلام ئەگەر بپروانە ئەو كۆشكى پادشا. دەبیت بەھۆى دەستكەوتنى
 ھەزاران سوود بۆ تۆ. چونكە مانەوێ لەوێ دەبیتە تەككارت و ھەولێ
 جوولاندنى بەزەبى فەرمانپەرە و سەبارەت بە تۆ دەدات، ئیتەر پۆژێك دیتە
 پێش كە فەرمانپەرە وەزەرت كات لەگەڵ كۆرەكەتدا بەیەكتر شاد ببنەو. خۆ
 گومانیشى تێدانى كۆرەكەت نانێرتەو بەندیخانە بۆلاى تۆ، بەلكو تۆ
 دەردەكەت و دەتباتە ناو ئەو كۆشكە و، لەوێ بە دیتنى شاد و بەختەو.

ده بیت.. ئه مه له کاتیکدا ئه گهر تو گوێزپایه ئی پاشا بیت و باوه پت پیتی
هه بیت."¹

ئینشانه لالا... به لام که سیکێ تاوانباری وهك من چی داوه له به ههشت
و بینینه وهی براكه ی؟ خۆزگه بفه و تامایه و ئه و پۆژانه م نه بینایه.

بۆچی خوای گه وره خراپه و شهیتانی دروست کردوه؟
پاشان دوو پرسیارم کرد که سالانیک بوو سه رقالیان کردبووم،
تهنانه ت ئه و دوو پرسیاره په یوه ندییان به یه که وه هه بوو.

یه که میان ئه وه بوو که خوای گه وره بۆچی خراپه و شهیتانی دروست
کردوه؟ ئه وه مانای ئه وه نییه که خوا (حاشا) مرۆفه کان به قهستی پال
پێوه ده نیت بۆ خراپه؟ ئه گهر خراپه و شهیتان دروست نه کرانایه مرۆف کوا
تاوانی ده کرد؟

دووه م پرسیاریش ده ریاره ی چاره نووس بوو. مادام خوای گه وره
پیش له دایکبوونمان چاره نووسمان ده نووسیت، بۆچی ئیمه ده بینه
لێ پرسراو له بهرده م تاوان و هه له کانه اندا؟ با شتی چاکێ بنووسایه تا
ئیمه ش که سیکێ باش بووینایه.

کاک ئه رکوت له لایه که وه قومی له چایه که ی ده دا و له لایه کیشه وه
ده یویست وره م پێ بدات:

۱- مهکتوبات، "مهکتوبی حه فده یه م".

- ئافەرىن سىڭدا خان. ئەم پرسىيارانە ھەموو مۇڧتىك نايانكات، كەسىكى زىرەك دەيانكات كە مېشكى تىك درايىت. ھەر لە يەكەم پرسىيارەو دەمزانى خاتوونىكى زىرەكى.

نەخىر، لە پاستىدا ئەوئەندەش زىرەك نەبووم ، من خۆم دەناسم، كاك ئەركوت دەيوىست پازىم بكات.

پرسىيارى يەكەمى ئاوا وەلام دايەو:

- " بەدېھتەنى (خلىق) شەپ، شەپ نىيە.. بەلام بەدەستەيتەن (كسب) شەپ بە شەپ دادەنرەت، چونكە ئەو مۇڧتە تەمبەلەى زىانى لە بارانەو پىنگەيشتوو - ئەو بارانەى كە گەلىك بەرژەوئەندى تىدايە - مافى ئەوئەى نىيە بلىت: باران مېھرەبانى نىيە. ھەرۋەھا بۆ ئەو چەقۇيەى كە دەستى دەپرەت و ئەو ئاگرەى دەستى دەسوتەيتەت ناتوانەت وا بلىت. لە دروستكرندە لەگەل ھەر شەپىكى بچووكدا چەندىن خىرى گەرە ھەيە. لەبەر ئەو خراپە بچووكەى لىى دەوئەشەتەو مۇڧ ناتوانەت واز لە خىرىكى گەرە بھەيتەت و بلىت شەپىكى گەرەيە.

دروستكرەنى شەيتان خراپە نىيە بەلكو زەلىل بوونى مۇڧ لە دەستىدا خراپەيە. شەيتانەكان ناكەونە وىژەى فرىشتەكان، لەبەر ئەوئەى پەلە و پاىەيان نەگۆرە. ئەوئەى مۇڧ بەرز دەكاتەو ئەوئەى كە بەرامبەر وەسوئەسى شەيتان وريا بىت و بە ئىرادە بىت.^۱

۱- وئەكان، "وئەى بىست و شەشەم".

ئەگەر خودا قەدەر دەنوو سیٹ بۇچی لە کارەگانمان

لەپرسراو بین؟

بۆ وەلامی پرسپاری دووهمیش کتیبەکی بەردەستی کردەو و

دەستی کرد بە خویندەو:

- "هەموو بوونەو و دروستکراوەکان، بە فرمان و ویستی خوای گەرە دروست بوون. چاکە و خراپە بە دانایی و دەسلاتی ئەو دروست بوون، بەدەر لە زانست و ویستی ئەو زاتە تەنانەت میسشیکیش ناتوانیت بایی پاوەشیت، یاخود گەلایەک ناتوانیت جوولە بکات.

خوای گەرە بە زانستی خۆی دەزانیت و دەبینیت ئیمە لە ئایندهدا چی دەکەین و لە قەدەرمان دەینوو سیٹ. ئەگەر نا ناچیت لە قەدەری هەندیک مۆفدا چاکە و چاکەکاری و لە قەدەری هەندیکیشیان خراپە بنوو سیٹ.

بۆ نمونە کەسێک لە پەنجەرە ی شوقەکیانەو خۆی فری داتە خوارەو، واتە خۆی دەکوژیت. نووسینی ئەمە لە قەدەری ئەودا، لەو وە سەرچاوە دەگریت کە خوای گەرە پێشتر دەیزانیت. سزادانی بەندەش لەسەر ئەمە بەهۆی ئەو وەیه کە بە ئیرادەی خۆی ئەو کارە ی کردووە، بەلام ئەگەر کەسێکی تر لەپەر لە پەنجەرە ی شوقەکەو بەکویتە خوارەو و بمزیت، راستە لە قەدەریدا هەیه، بەلام ئەمە نابیتە هۆی سزادانی. ئەمە مانای ئەو وەیه قەدەر ئیرادەی مۆف نابەستیتەو. نووسینی چاکە و خراپە لەقەدەری مۆفدا لە لایەن خوای گەرەو بەویستی خۆی، پێچەوانەی

دادپه‌روه‌رییه‌تی. نه‌گه‌ر نه‌مه‌ وا بو‌وايه نه‌وا پټويستی نه‌ده‌کرد مروژ بټو
تاقیکردنه‌وه بنیږدريټه دونیا.

خوای گه‌وره له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌زانیت کي تاوان ده‌کات و کي چاکه
ده‌کات. تاوانبارانی بټو دټزه‌خ و چاکه‌کارانی بټو به‌ه‌شت دان‌اوه، به‌لام
خوای گه‌وره مروژه‌کانی خستوه‌ته تاقیکردنه‌وه‌وه. ئیراده‌ی به‌ مروژ
داوه و گرته‌به‌ری پټی پاست و هه‌له‌ی داوه‌ته ده‌ست خو‌ی. له‌گه‌ل
نه‌مانه‌شدا په‌یام‌به‌ر و کتیه‌کانی ناردوه‌وه تاوه‌کو پټی چاکه‌ پيشانی مروژ
بدن. به‌ فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌ خه‌لکيان له‌ خراپه‌ دوورخستوه‌ته‌وه.

نه‌و کارانه‌ی له‌ مروژدا درده‌که‌ون ده‌بن به‌ دوو به‌شه‌وه، کټمه‌لټک
له‌مانه‌ به‌ ته‌واوی دوور له‌ ئیراده‌ی ئی‌مه‌ پووده‌ده‌ن که‌ پټیان ده‌لټين
(قه‌ده‌ری ناچاری)، له‌م قه‌ده‌ره‌دا ه‌یچ لټپر سراويه‌تیه‌ک ناکه‌وټته‌ سه‌ر
مروژ و ه‌یچ پاداشتي‌کيشی نییه‌ له‌ به‌رام‌به‌ريدا. ده‌کرت نمونه‌ش بټو
نه‌مانه‌ جووله‌ی پټلوی چاوه‌کانمان، سوپي خوینمان، په‌گه‌زمان یاخود
نه‌ته‌وه‌مان بټت. به‌شی دووه‌میش نه‌و کارانه‌یه‌ که‌ به‌ ئیراده‌ی خو‌مان
ده‌یکه‌ين. خیر و شه‌پیش که‌ لټره‌دا جټی باسه‌ ده‌که‌وټته‌ ژیر نه‌م به‌شه‌ی
قه‌ده‌روه‌ که‌ پټی ده‌وترټت (قه‌ده‌ری ئیختیاری) وه‌ک خواردن و
سه‌یرکردن و خواردنه‌وه و قسه‌کردن. که‌سټک که‌ له‌ وټزدانیدا بزانیت کام
کاره‌ی له‌ به‌شی (ئیختیاری)یه‌ و کامه‌ی (ناچاری)یه‌ چټون و به‌ چ مافټک
ده‌توانیت له‌ به‌رام‌به‌ر نه‌و خراپه‌یه‌دا که‌ ده‌یکات بلټت: (من چی بکه‌م؟
ناچار بووم نه‌و کاره‌ بکه‌م چونکه‌ له‌ قه‌ده‌رم وا نووسراوه‌...)

کاتیڤ که سیڤ کارڼکی چاکه ی کرد ده ست بکات به باسکردنی خوی
 بلّیت: (من وام کرد. و ئاوام کرد) چۆن مافی ئه وهی ههیه خراپه کانی
 هه والّه ی قه ده ر بکات؟ ئه مه له کاتیڤدا هه ر هه مان خراپه که سیڤ
 به رامبه ر ئه م بیڤات کاره که ناداته پال قه ده ر!! بۆ نموونه کاتیڤ داوا
 تو مار ده کات له سه ر ئه و دزه ی چوو ته مالتیان قه ده ری بیر ناکه ویتّه وه.
 خوی ناگریت و توو په بوونه که ی ناخواته وه ئه گه ر دزه که له به رده م
 دادوه ردا بلّیت: (من چ تاوانیکم هه یه؟ له به ر ئه وه ی له قه ده رمدا خراپه
 هه یه و به ناچار ی دزی ده که م). به هه مان شیوه کاتیڤ دهستی
 خستوو ته بیینی ئه و که سه ی هه ولی کوشتنی مندا له که ی داوه، وا بیر
 ناکاته وه که له قه ده ری ئه و که سه دا وا نووسراوه. یاخود کاتیڤ که سیڤ به
 چاو یکی خراپه وه ده پوانیتّه ئابپه وی، نالّیت له قه ده رمدا وا نووسراوه مافم
 نییه به سه رییه وه. که واته ده توانیت کاتیڤ خوی له و جۆره کارانه ده کات
 بیداته پال قه ده ر؟" (موحه ممه د کرکنجی)

(مرۆڤ به ته واوه تی به رپرسیاری کرده وه خراپه کانییه تی، چونکه
 مرۆڤه که خوی ئه و کرده وه خراپانه ی "ویستوه". جا له به ر ئه وه ی
 کرده وه خراپه کان له بابه تی "پوو خاندن" ن ئه و مرۆڤ ده توانیت ته نیا به
 یه ک کرده وه ی خراپ پوو خاندن یکی گه ره ئه نجام بدات، به لّام له کرده وه
 چاکه کاند، مرۆڤ مافی شانازی و به خۆنازینی نییه، له به ر ئه وه ی به شی
 ئه و له کرده وه چاکه کان دا یه کجار که مه، چونکه ته نها "میهره بانی" ی

خوای گه وره "داخوای" نه و کرده وه چاکانه بووه و ویستوویه تی نه نجام بدرین^۱

به کورتی نه وه ی که ئیمه له ژیا نماندا چون ده ژین و نه وه ی خوای گه وره پیش وخت نه مه بزانیته، نازادی ئیمه سنووردار ناکات و ئاراسته ی ناکات بۆ هیچ شوینیک، چونکه ئیمه سه ربه ست و نازادین له وه ی که چی ده که یین. له بهر نه وه قه در لپرسراو نییه له وه ی ئیمه ده یکه یین، به لکو خۆمان لپرسراوین.

ده توانیت چی بلتیت به رامبه ر نه م وه لآمه جوانانه ؟
نه م وه لآمانه ده رمانیکی زۆر کاریگر و چاک بوو بۆ نه و نا ئارامی و کیشانه ی له ناخمدا بوون. چونکه یه که مجارم بوو لپرسینه وه له گه ل خۆمدا بکه م.

خوایه گیان! من خه ون ده بینم یان به راستی ده ژیم؟ چی ده بیته با خه ونیک نه بیته که به ناگاهاتم ته واو بیته.

مه رجه نوێژ بکه یین؟! خۆشه ویستی خودا به س نییه بۆ ئیمه؟! ^۱

- ئایا نوێژ مه رجه بۆ زانیین و ناسین و به ندایه تیکردنی خوا؟ مرۆڤ ده توانیت بیته وه ی نوێژیش بکات خودا بناسیت، و پزنی لپگریت. نه م هه ستان و دانیشته نه چ مانایه کی هه یه ؟ بۆچی له مه سه له ی نوێژ و په رسته شه کا ندا نه وه نده زۆرمان لی ده کات؟

۱- و نه کان، "وته ی بیست و شه شه م".

كاك ئەر كوت گە پرا بە دوای وە لاما كە دا و دەستی كرد بە خویندەنە وە:
 - "داواكارى خۆاى گە وره لە سەر پەرستشى ئیمە و فەرمانكرنى لە سەر
 نوێژكردى ئیمە. بۆ ئاسوودەى مەعنى وى و ماددى ئیمە یە. نەك لە بەر
 ئە وە بێت (حاشا) خۆاى گە وره پێویستى بە پەرستشى ئیمە بێت.
 چەندە بى مانایە نەخۆشك بەرامبەر دكتورىكى بە بەزەى كە
 دەیه ویت دەرمانىكى بداتى بلیت: (تۆ چ پێویستىت بە وە هەیه كە من ئەم
 دەرمانە بخۆم؟) چونكە ئە و نەخۆشە پێویستى بە دەرمانخواردنە نەك
 دكتور.

بەم شیوەیەش خۆاى گە وره نە پێویستى بە پەرستش و نە هیچ
 شتىك نییە. ئە وە مرقۇفە پێویستى بە وەیه بە سوپاسگوزارى و پێزانینە وە
 مرقۇفایەتى خۆى بسەلمىنیت و هەول بەدات ئاسوودەییەكى هەمیشەى
 دەست بەگە ویت.^۱

لە كۆتییى و تەكانیشدا بەم شیوەیە باس دەكریت:

"جاریكیان فەرمانرە وایەكى گە وره دوو خزمەتگوزارى خۆى بۆ
 باخچەیهكى تایبەتییى جوان نارد كە دوو مانگ پێ دوور بوو، تاكو پێى
 بگەنە مەزراكە و لەوێ نیشته جێ بن. یەكى بیست و چوار لیڕەى زێڕیشى
 دانى و پێیوتن:

(بلیت و پێداویستیهكانى گە شتەكە تان و، پێویستیهكانى ناوماڵ و
 نیشته جێبوونتان، بەم پارەیه بکړن.. دوای پۆژه پتیه كیش دەگەنە
 وێستگەیهك كە هەموو هۆكارەكانى گواستە وەیان تێدا یە لە ئۆتۆمبیل و،

۱- بریسكە كان، "بریسكەى بیست و سێهەم".

فرۆكە و، شەمەندەفەر و، پاپۆپ. . سواربوونی ھەركام لەمانەش بە گوێرەى
سەرمايەى ئەو كەسە يە كە سوارى دەبێت) .

ئەوانیش دواى ھەرگرتنى ئەم وانە و ئامۆژگاریانە، كە وتنەپێ. .
يەكێكان لەبەر ئەوەى مەزھەبى بەختەوەر و شادمان و ژیر بوو، بە شىكى
پارەكەى بە جۆرێك فەرمانپەرەوا پێى پارزى بێت، خستەكار و كەسابەتووە تا
كەشتە و پستەكە و، سوود و قازانجىكى زۆرى لێ دەستكەوت بە
چەشنێك كە سەرمايەكەى يەك بۆ ھەزار زیادى كرد .

بەلام ئەوى تریان كە تابلێى بەدبەخت و بەدخو بوو، تا كەشتە
ھەمان جێ، بېست و سێ لیرەى لە قوماروموماردا خەرج كرد و تەنیا يەك
لیرەى پێى ماوە! لەبەر ئەوە، برادەرەكەى پێتوت:

كاكى خۆم! ئەم لیرەيەى ئێستا پێت ماوە بلیتى سەفەرى پێ بکەر، بۆ
ئەوەى لەم پێگا دوور و درێژدا بە برسىتى و ئاوارەيى نەمێنیتەو، بە
خۆپایى لە دەستى مەدە. فەرمانپەرەواى گەورەشمان تابلێى لێبوردە و
جوانمەردە، بەلكو لەكەم و كورپیەكانت خۆش بێت و تۆش سوارى
فرۆكە بكات و پێكەو لە ماوەى پۆژێكددا بگەینە جێگەى خۆمان. خۆ
ئەگەر بە گوێشم نەكەیت، ئەوا ناچار دەبیت كە بە پێى بكەویتە پێ و بە
دوومانگى پەبەق و بە برسىتى و نامۆيى و تەنیايى ئینجا بپەریت و بگەیتە
جێ.

جا ئەگەر ئەم ھاوپیە سەرپێچى نواند و بەو تاكە لیرەيە ئەو بلیتەى
نەكەى - كە وەك كلیلى دەرگای گەنجینەيەك وایە - بەلكو لە ئارەزوو

پاوار دنیکی سەرپیتییدا بەکاری هێنا، ئایا تێنەگەشتووترین مەرفەش ئەم کارە بە بێعەقڵی و بەدەختی لە قەڵەم نادات؟

بیست و چوار لێرەکە، بریتیە لەو بیست و چوار سەعاتی شەو و پۆژ کە تەمەنی مەرفەش لێ پێکدێت.. مەبەست لەو بلیتەش (نۆیژ)ە، لە راستیدا تەنیا یەک سەعات لەو بیست و چوار سەعاتە سەرزیادە بۆ نۆیژ و دەستنۆیژی ماوەی ئەو شەو و پۆژە. ئایا ئەو کەسە کە بیست و سێ سەعاتە کە ی شەو و پۆژ بۆ ئەم دنیا زۆر کورت و کەمە سەرف دەکات و تاقە سەعاتیکیشی بۆ ژیاڵی نەپراوەی هەمیشەیی تەرخان ناکات، چەندە سەتەم لە خۆی و کاریکی دوور لە ژیری دەکات؟! سەرەپای هەموو ئەمانەش، ئەو کەسە نۆیژەکانی بەجێ دەهێنێت، بەهۆی نییەتی پاک و خاوەنەو، هەموو کار و کۆششیکێ حەلّی تری بۆ دەبێت بە پەرستش و، بە عیبادەت بۆی دەژمێرێت."

دووبارە لە هەمان کتێبدا بەم شێوەیە دەربارەی گەرنگی پەرستشەکان دەدوێت:

"جاریکیان دوو سەرباز فەرمانیان پێکرا کە بپۆن بۆ شارێکی دوور. ئەوانیش پێکەووە کەوتنەپێ، گەشتنە دوورپانیێک لەویدا پیاویکیان بینی، ئەم پیاوێ پێی وتن:

(پێگای دەستە پاستیان سەرەپای ئەوێ بێزێانە، ئەوانەش کە دەیگرە بەر بە پێژەوی "نۆ لە دە" قازانجیان دەست دەکەوێت و بە ئارامی و بێ ماندوو بوونیش دەیپۆن تا دەگەنە جێ. بەلام پێگای دەستە

چه پيان سره پای نه وې هیچ دسکه وټیکې تېدا نییه، "نۆ له ده" ی نه وانهش که ده یگر نه بهر تووشی زهره ر و زیان دین.. نه ودهش بزانن که هردو پښاکه به نه اندازه ی یه ک دووین، نه ونده هیه پښکای دهنه چه پ، له بهر نه وې سر به هیچ پښم و یاسایه ک نییه، نه و پښواره ی پیایدا ده پوات چه ک و تفاق له گه ل خوی ه لئاگریت و، به م پییه سووکی و حه وانه ویه کی پووکه شی تېدا ده بینیت، به لام پښکای دهنه پاست، له بهر نه وې له ژیر سایه ی یاسادایه، نه و پښواره ی ده یگریته بهر ناچار ده بیت چه کښکی په سمی به قورسیی دوو کیلو له گه ل خوی ه لئاگریت و، نزیکه ی چوار کیلو خوراکیش بخاته ناو هه گبه که یه و، تا بتوانیت به سر هه ر مه ترسی و کوښپ و دوژمنیکدا - که له وانه یه بیتنه پتی - سه ریکه ویت).

پاش نه وې نه م دوو سه ربازه گوښان له وته ی نه و پابه ره شاره زایه پاکرت، به خته وده که یان پتی پاستی هه لېژارد. به م چه شنه کولیکې قورسی به کښی یه ک باتمان هه لگرت، به لام "دل" و "پوچ" ی له منه ت و ترس و نازاریکی نه و تر پزگاریان بوو که هه زاران جار له و کوله قورستر بوو (که ر نه و پښکایه ی نه گرتایه ته بهر)..

که چی به دبه خته که یان له بهر نه وې حزی له په پره وی کردنی یاسا نه بوو، دهنه ی له سه ربازی هه لگرت و پښکای چه پی هه لېژارد. خو هه رچه نده به پوالت له هه لگرتنی نه و کوله قورسه پزگاری بوو بوو، به لام "دل" و ده روون" ی که وټبوونه ژیر منه ت و نازاریکی نه ونده قورسه وده که به هه زاران جار له هه لگرتنی نه و کوله قورستر بوو.. "پوچ" یشی هه رده م له ترس و بیمدا ده ینالاند و، هه ر که سینکی له پښکادا ده بینی دهنه ی لی

پان ده كرده وه، له هه موو هه لویست و پووداوێكی پڼگادا ترسی
لێده نیشته! هه ر به م جوړه، پڼی بړی تا گه یشته جیئ مه به ست و، له وئ
به سزای یاخی بوون و هه لهاتنی خوئ گه یشت.

ئه وی تریشیان که پڼی پاستی گرت به ر و په پره وی پڼبازی سه ربازی
کرد و چهك و كه ره سته ی خوئ پاراست، به دلێكی پر له ئارامی و
ده روونێكی پر له هیمنییه وه پڼگای بړی تا گه یشته جیگای مه به ست،
بیئ هه وی ئاو پر له كه س بداته وه و منه تی كه س هه لېگرېت، یاخود له هېچ
كه سێك بترسیت. ئیتر له وئ پاداشت و خه لاتی شایانی خوئ وه رگرت.

بزانه ئه و دوو پڼیواره: یه كه میان ملكه چ و فره مان به ردارانی یاسای
خواوه نندن، مه به ست له وی تریشیان ئه واننه كه یاخی بوون و، شوئنی
نه فس و ئاره زووی ده روونی خوئان كه وتوون.

ئه و پڼگایه ش: پڼی ژیانه كه له "جیهانی پۆح" وه ده ست پیده كات و
له گورپه وه تیپه پر ده بیته و له جیهانی ئه و دنیا كۆتایی پیدیت.

ئه و چهك و هه گبه و تفاقه ش بریتین له: ته قوا و په رستش، چونكه
په رستش هه رچهند له پواله تدا ئه ركێكی قورس و گران بیته، به لام له
پاستیدا ئاسانی و حه وان هه یه كی ئه وتۆی تیدایه كه له باسكردن نایه ت.
خوئ ئه گه ر گۆی زه وی بۆمبایه ك بیته و بته قیته وه، له وانیه مرقفی
خواپه رستی دلپروناك نه ترسینیت و، به موعجیزه یه كی ده سته لاتی
په روه ردگاری بزانیت و به پڼز و سه رسورمان و چێژه وه لئی وردبیتته وه.^۱

۱- وته كان، "وته ی سېهم".

ئەو راستىيانەى لەم كۆتايانەدا دەخوینرانەو، ھەموو گەنجان و بگرە
ھەموو مۆڤەكان پتوستان پتتت بوو. پتتت بوو ھەرچى زووترە
بگەيەنریتە دەست ھەموو كەس .

ئەگەر ئايىنى ئىسلام يەكە، ئەى بۆچى مەزھەبى جياواز
ھەيە؟

يەككى تر لەو پرسىارانەى لە مۆشكەدا جتت خۆى كۆرەبوو،
ئەو بوو كە بۆ لە ئايىندا چەند مەزھەبىكى جيا ھەيە؟ نەمدەتوانى ئەمە
شىكار بگەم، ئەگەر دىن يەكە ئەى بۆچى مەزھەبى جياواز جياواز
دەرەكەتوون، چى پتتت بەم مەزھەبانەيە؟
كاك ئەرکوت وەلامى داىو:

- زۆر گرنگى بەم پرسىارەت دەدەم. چونكە ئەوانەى لەم بابەتەدا
زانبارى تەوايان نىيە دەلۆن، ئايەت ھەيە، فەرموودە ھەيە، پتتەمبەر
ھەيە؟ ئەمانە ھەبن چ پتتتتتت بە مەزھەب ھەيە؟ ئايا ئەوانە بە تەنھا
بەس نىن بۆ ئەوئى بە موسوئمانىتت بژىن؟

بەلام ئەسلى مەسەلەكە وەك ئەو نىيە كە دەبىنریت. مەزھەب، واتە
پتتگە يان پتتاز. بەمانايەكى تر لە پووى ئايىنەو دۆزىنەوئى جوانترىن و
ئەنجامدانى باشترىنە. بەپتت ئەم مانايە مەزھەب جيابوونەو نىيە، بەلكو
ھەولت پتتتتەشكەشكردنى جوانترىن پتتگايە. لە ئىسلامدا مەزھەبەكان نكولت
لە يەكتر ناكەن، بە پتتچەوانەو بەلكو يەكتر پشتراست دەكەنەو.
تەنانەت ئەگەر بۆشايەك لە يەككىياندا ھەبىت مروفى موسوئلمان بەگوئى
بەپرەوى ئەوى تر دەكات.

مەزھەبەكان، پاستىيەكى كۆمەلەيتى دەخەنەپو، بە مانای ئوۋەى بۆ
ژیانى كۆمەل پىۋىستە .

بەدىعوززەمان بەم شىۋەيە باسى ئەم بابەتە دەكات:
"ئەۋ خواردنەۋە يەكە بەلام بۆ مۇۋەكان لە حالەتى جىاجىادا
حوكمەكەى دەگۆپىت. گۆپانكارىيەكە لەۋە دانىيەكە ئەۋەكە دەگۆپىت
بەلگۆ پىۋىستى نەخۇشىيەكە ۋا دەكات.

پىاۋىك لە دەشتىكدا ماۋەتەۋە ۋ لە تىنۋىتىدا لىۋەكانى قلىشاۋە، لەم
حالەتەدا ئاۋ شىفایەۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە خواردنەۋەى واجبە.
بۆ نەخۇشىكە تازە لە نەشتەرگەرى ھاتوۋەتە دەرۋە ۋەك ژەھر
ۋايە ۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە ھەرامە.

لە سەرمادا كاتىك كەسىك ئاۋىكى زۆر لە لەشىدايىت زىيانىكى كەمى
ھەيە ۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە مەكروھە.
لە پۆۋى گەرمای ھاۋىندا سوۋدى ھەيە بۆ فېنككردنەۋەى كەسىك
كەۋاتە سوننەتە بۆ ئەۋىش.

لەكاتىكىشدا بۆ كەسىك نەزىانى ھەيىت ۋ نە سوۋد. ئەۋا بۆ ئەۋكەسە
مۇباحە(پىپىدراۋە).

ۋەك دەبىننن ھەقىقەت ۋ پاستى لىرەدا پىنچ جۆر بوۋ. چۆن
دەتۋانن بلىنن ئاۋ ھەموو كاتىك واجبە؟

حوكمە شەرىعەكان ۋ وردەكارىيەكانى سەيرى پىۋىستى مۇۋەكان
دەكات. ھەكىمى ئاۋ مەيدانەكە كە ئىمامى مەزھەبەكانن سەيرى ژىانى

پيغه مېر ﷺ دهكېن و به پټې بارى كه سه كه په چه ته كه ده ده نه وه ده ست كه سه كه .

كه واته نه وه ده رمانه كه نيه كه ده گړپټ. به لكو نه خو شه كه يه. نه و جياوازيانه ش كه له نيوان نيمامى مه زه به كاندا ده بينرټ هر نه مانه يه.^۱ نه م پرسياړه م له ماموستاي ثاينمان كړدېو له قوتا بخانه، به لام نه و ناوا پوونى نه كړده وه، بزيه هر كاتيك وشى (مه زه ب) م ببيستايه، ميشكم ټيكدې چوو.

هر وه ها پرسيم له نيوان موسولماناندا چه ندين كومه ل و گروپى جياوازم بينيوه، نيسلام يه كه، قورثان يه كه، پيغه مېر يه كه... باشه نه م هر مو به كټيښه هه يه نه و نه موو گروپ و كومه لانه چين؟
وتى:

- نه م ش پوويه كى ترى پرسياړه كه يه، وه ك چون مه زه به كان پټويستين، به هه مان شيوه بى كومه له كانيش هر وايه، با به م شيوه يه نه م پوون بكه ينه وه:

باوه پرداريك باسى خوا ده كات بى كه سيك، نه گهر نه و بتوانيت ببيته هر و نه وه و حه لال و حه رام و به نديايتى بى خوا بگه يه نيت به و كه سه، نه و مرؤفټيكى گه پاندوه ته وه، نه گهر له جبييه كى تر، مرؤفټيكى تر، به هه مان پيگه يان پټيه كى جياواز هه مان كار بكات، نه و دوو كه س پزگاريان بوو. چاكه ي هر دوو كيشيان وه كه يه ك ده نوو سريت. چونكه يه ك شتيان ده وټ و نه وه ي كه داواى ده كېن هه مان شته .

۱- وټه كان، "وتى ببيست و حوت".

به شيويه كي گشتي، تاييه تمه ندبوون به پتي خوي كه سه كان، شتيكي چاكه و بگره پتيويستيشه، وهك چون له ژياني كۆمه لايه تيدا هه موو كه سيك هه مان كار ناكات، ئه وا به هه مان شيوه له ژياني مه عنه ويشدا هه مان كار ناكات، ويست و توانا و داواكارى مرقه كان وهك يهك نيه، مرقه ده كرئت وهك سوپه رماركيت بيت و وه لامى هه موو داواكاريهك بداته وه، له هه مان كاتدا ده كرئت وهك ميوه فروشيك بيت و ته نها به پتي ئه و توانايه ي تيديايه كاربكات. به كورتي ناتوانرئت داواى هه مان توانا له هه موو كه سيك بكه يت.

له خزمه تكردن به چاكه دا پتيگه ي جياواز ماناي جودايي نيه. تاييه تمه ندبوون و زور كاركردن، له گه ل وه لامدانه وه ي هه موو فيتره ت و ويستيك به جيى خوي ئه نجام به ده سه ته وه ده دات. هيچ كاتييك تاييه تمه ندبوون له زانستدا به ماناي جودايي و په تكردنه وه ي يه كترى نايه ت.

كه سانيك وهك ئه وه ي ته نها خزيان چاكه ده زانن و بيرده كه نه وه، ده كه ونه هه ولى ئه وه ي هه موو لايهك كۆبكه نه وه، كه چي له پاستيدا ئه وانه ي جواني و خوشيه كانى ژيانيان تام كردوه، نايانه ويئت له گه ل ئه واندا بن كه ئاوا بير ده كه نه وه، نهك ئه وان به لكو فرشته كانيش نايانه ويئت هه م جيگا و هه م دانايي پتيگه به وه نادهن كه هه موو ئه و كه سانه ي خزمه ت به حق ده كه ن له يهك ژووردا كۆبينه وه.

ئەوانەى خزمەت بە ئاين دەكەن، لە ئامانجدا يەكيتيان لى چاۋەپى دەكرىت. ئەوانەشى كە ئامانجيان لىلە و لە پىگەى باتلدا بەدۋاى حەقدا دەگەپىن، ديارە كە لە دەرەۋەى ئەو كارۋانە نورانىەن.

جگە لەمانەش، ناكرىت ھەر مۇفئىكى موسولمان بىنرا پاشگرىكى "سى" پىۋەبىت، كەس "ئەحمەدى و مەمەدى و فلانى و فىسارى" نىيە، ناكىرىت وابىت. لە ئاينىكدا كە قەدەغەيە ئاين بە كەسايەتەكانەۋە بىبەسرىتەۋە، كەس لەبەر خاترى فلان و فىسار كۆ نابىتەۋە. ۋەك چۆن مۇفەكان لە ھەموو زانستىكدا زانايەكيان ھەيە پىشەۋايەتيان دەكات، لە ئاينىشدا ھەروايە. ئەمەش بەتەۋاى دوۋرە لە و تىگەيشتن و گومانەى دوژمنان خستۋويانەتە ناو خەلگەۋە و ھىچ پەيۋەندىيەكى پىيانەۋە نىيە.

ھەموو كەسىك مامۇستاكەى خۆى خۆش دەۋىت. كەسىش لەبەر خاترى كەس ئەو مامۇستايەى پەت ناكاتەۋە كە سوۋدى لە زانستەكەى ۋەرگرتەۋە، ناشتوانىت پەتى بكاتەۋە، پىۋىستىش نىيە. ئەۋانىش ۋەك ھەموو خاۋەن زانستىك خۆيان بۆ خەلك باس ناكەن، بەلكو باسى خۋاى گەرە و حەقيان بۆ دەكەن.

قسەكانى زۆر پاست بوون، ۋەك چۆن ھەموو كارىك شارەزايى و پىگەيەكى تايبەت بە خۆى پىۋىستە. بە ھەمان شىۋە ئەو كۆمەلانەى ئاين بە شىۋەيەكى باش دەگەيەننە خەلكى و ھەبوۋى پىگەى تايبەت بە ئەۋان شتىكى زۆر خوازادە.

ئايا سەربەستى سىڭىسى گونجاۋە بۇ ئافرىت ؟

دوبارە پىرسىيىگە پىرسى كە دىيى خۇم بو، بۇيە دەلىم دىيى خۇم
چونكى باشتىن ۋە ئام بۇ ئىپىرسىيە پىرسىيىگە، خۇم بووم، بەلام
دەمويست ۋە ئامەكەي لە كاك ئىركوتە ۋە بېيىستە ۋە:

- بۇچى ئافرىتان لە مەسەلە سىڭىسىيە كاندە ۋەك پىيائىن؟ بۇچى
كۆمەل سەرىيەستى سىڭىسى لە ئافرىتان زەوت دەكات؟ لەكاتىڭدا
پىيىستە ئافرىتىش ۋەك پىيائى چۇنى بوۋىت و چى بوۋىت بېكات، وانىە؟
پىيىستە ئىۋە مافىكى زۇر سىرۋىتى بىت.

ئىم پىرسىيە تەبىيەتى كاك ئىركوتى تىڭدا. ئىم بابەتە ئىۋەندە
پىس بوو كە نەدەكرا بېيىتە پىرسىيەش، بەلام چىيىكەم لە دەم دەرىچو.
كە ۋەلامى ئىم پىرسىيە ۋە مە ۋە ھىچ سەرىيە دەمچاۋى نەكردم،
لەبەر ئىۋەي زۇر ئاۋارام بوو بەردەۋام ۋەشەكانى دەخواردە ۋە پىستەكانى
دەبىي:

- سىڭدا خان، كۆمەلە پىرسىيەك ھەن بىۋەلامن، چونكى ئىۋەندە پىيائى
كە پىيىستىيان بە ۋەلام نىيە. ۋا دەزەنم ئىم پىرسىيەش ۋە... بۇ ئىم
مەسەلەيە لە دەۋرۋەرمەندە چەندىن نمونە دەبىيىن. ئىمانە بەسەن بۇ
ئىۋەي قەناعت بە مۇۋەكەن و بىگە سەروزيادىشە، بەلام با ئىمە چەند
شىتەك ھەر بىيىن:

ئازادىيەكى بىيىياسى سىڭىسى بۇ پىيائى بىت يان ئافرىت لەپاستىدا نەك
ئازادىيە نىيە بەلكو كۆپلەيىپە ۋە ھىشەتە. ئازادىيە بىيىسنىۋەرمەن
دەستىرىڭىزدە بۇ سەر ئازادىيە ۋە خەتەۋەرى ۋە مافى خەلكى دىكە.

له بازنه‌ی حه‌لا‌لدا پ‌ی‌گه به سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی دراوه. ئە‌مه‌ش به ژیا‌نی خ‌ی‌زانی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت، ئە‌گه‌رنا له‌ژ‌ی‌ر ناوی سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سیدا چه‌ندین که‌سی بی‌ه‌ی‌ز و بی‌که‌س و بی‌تاوان زه‌ره‌مه‌ند ده‌بن. گه‌وره‌ترین زیانی بی‌رۆ‌که‌ی (سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) ئە‌و په‌ستانه‌یه که ده‌یخاته سه‌ر لایه‌نی ده‌روونی مرۆ‌ف، چونکه ئە‌م بی‌رۆ‌که‌یه خۆشه‌ویستی مرۆ‌ف له‌ پ‌ی‌شه‌وه هه‌ل‌ده‌که‌نی‌ت و، دووره له‌ هه‌موو پ‌ی‌که‌وه‌بوونیکی س‌ۆ‌زداری و له‌به‌رامبه‌ریشدا پ‌ی‌که‌وه‌بوونیکی کاتی و درۆ‌ینه دروست ده‌کات؛ که ده‌بی‌ته مایه‌ی نا‌ئارامی بۆ هه‌ردوولا.

سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی که ده‌بی‌ته ه‌ۆ‌ی سه‌ره‌ه‌ل‌دانی چه‌ندین نه‌خۆشی مه‌ترسیدار و دیارده‌ی نا‌باو، له‌ پ‌ی‌ش هه‌موویانه‌وه نه‌خۆشی نا‌ید‌زو هه‌موو نه‌خۆشییه زوهریه‌کان و ده‌ست‌در‌ی‌ژی و تاوان و خ‌ۆ‌کوشتن و ئالوده‌ بوون به‌ ماده‌ سه‌رکه‌ره‌کانه‌وه.

په‌شه‌بای (سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) له‌ خ‌ۆ‌ر‌ئا‌وا وه‌کو تاعون چه‌ندین ک‌ی‌شه‌ی بلا‌وک‌رده‌وه. ئافره‌ته ئە‌مریکه‌کان ناچار بوون پ‌ش‌تی ئە‌و پ‌ایه‌ بگ‌رن که ده‌ل‌ی‌ت: "(سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) ده‌مام‌ک‌یکه‌و ده‌یه‌وی‌ت مرۆ‌فه‌کان و به‌تایبه‌ت ئافره‌تان بکاته ک‌ۆ‌یله". له‌ خ‌ۆ‌ر‌ئا‌وا ش‌ل‌ه‌ژانی پ‌استه‌قینه له‌ سالانی هه‌شتای سه‌ده‌ی پ‌ا‌بر‌د‌ودا ده‌ستی پ‌ی‌کرد.

هه‌موو ئە‌و نه‌خۆشیانه له‌ ئە‌نجامی پ‌ی‌که‌وه‌بوونی پ‌ی‌گه‌پ‌ینه‌دراوه‌وه سه‌ریان هه‌ل‌دا. خ‌ۆ‌ر‌ئا‌وا ئ‌ی‌ستا ز‌ۆ‌ر ش‌ل‌ه‌ژاوه... له‌ترسی نه‌خۆشیه‌ درم و گوازاوه‌کان ژیا‌نیان ل‌ی‌ ت‌اری‌ک بووه، ملیۆنان که‌س له‌ ولاتانی خ‌ۆ‌ر‌ئا‌وا به‌ده‌ست ئە‌م حا‌له‌ته‌ ده‌روونی‌یه‌وه ده‌نا‌ل‌ی‌ن...

پاستیه کی ترهیه له مهسه له که دا: (سهرهستی سیکیسی) زیانه کانی
 زۆرتر له سه ئافره ته وه که له پیاو. چونکه نه گهر به راوردی بکهین،
 ئافره ت له م بابه ته دا زۆر له پیاو زیاتر دهفه وتینیت.

(سهرهستی سیکیسی) زیانه کانی بۆ سه ر تا که له ئافره تدا زۆر زیاتره
 وه که له پیاو، چونکه پیاو چۆن دهیه ویت و دهژی و دواى نه وه ده توانیت
 ئافره ته که به جیبه ئیت و بپروات. به لام ئایا ئافره ت ده توانیت پابکات و
 پزگاری ببیت؟ بۆ هه رکوی بجیت له ژیر گوشاری ده ورو به ریدا ده بیت.
 به رده وام وه که (ئافره تیکی خراپ) سه یرده کریت، هه موو جیه شتنیک بۆ
 نه وه ده بیت هه ی پوو خانی پۆحی. به دیعوززه مان مامۆستا سه عیدی
 نوورسیش ژیا نی ئافره ت له ژیر (سهرهستی سیکیسی) دا به به لا ناوده بات
 و به م شیوه جوانه باسی ده کات:

"نه گهر پیاو له پێناو له زه تیکی هه شت ده قیقه بیدا تووشی کارێکی
 خراپ ببیت، نه وا چه ند لیره یه که زیانی لی ده که ویت، به لام سزای
 له زه تیکی هه شت ده قیقه یی ئافره ت، کۆلیکی قورسی هه شت مانگی و،
 نه رکى په ره و ده و به خێو کردنی مندالێکی بۆ که سه بۆ ماوه ی هه شت
 سال. واته ئافره ت له خراپه کاریدا به پیاو ناگاته وه، به لام تۆ له ی
 خراپه کارییه که ی چه ندین جاری تۆ له و سزای پیاوه."^۱

له پاستیدا دروشمی (سهرهستی سیکیسی) بۆ ئافره تان، نه که ئافره ت
 به خته وه ر نا کات، به لکو به ره و ئاقاری خراپتری ده بات.

پیش هه موو شتیك ئامانجی (سه‌ریه‌ستی سیکسی) زۆر هیئانه بو
 په‌یوه‌ندی نۆوان پیاو و ئافره‌ت و تیکدانی خیزان و کۆمه‌له. که ئه‌مه‌ بو
 ئافره‌ت کاره‌ساته، کاره‌ساتیکی مه‌عه‌وی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه که ئافره‌ت
 به‌ده‌ستی خۆی خۆی ده‌کیشیته ناویه‌وه، هه‌مووشمان ده‌زانین که
 ئافره‌تیك چه‌قییه لیت‌وه چه‌نده هه‌ول بدات زیاتر ده‌چه‌قیته و بشیه‌ویت
 ده‌ریچیت ناتوانیت. زۆریه‌ی کاتیش به‌ خۆی و منداڵه‌که‌ی ده‌ستییه‌وه
 فری ده‌دریته ده‌ره‌وه یان له‌ ناو کۆمه‌لدا مۆری (ئافره‌تی پیس)ی
 لیده‌دریت و لیتی نابیت‌وه. گه‌وره‌ترین زیانی ئه‌م بیروکه‌یه‌ش ئه‌و منداڵانه‌ن
 که فری ده‌درینه‌ سه‌ر جاده و کۆلان.

پۆزنییه له‌ به‌رده‌م ده‌رگایه‌ک یان چه‌وشه‌ی مزگه‌وتیک یاخود
 چۆله‌وانییه‌که‌ منداڵیکی فریدراو نه‌دۆزیت‌وه. ده‌توانین بلیین زۆریه‌ی
 زۆری ئه‌وانه‌ش (میوه‌ی عه‌شقه‌ که‌ده‌غه‌کانن) و به‌ په‌یوه‌ندییه‌کی
 پێگه‌پینه‌دراو (ناشه‌ری) له‌دایک بوون.

گه‌وره‌ترین ئازادی و سه‌ریه‌ستی ئافره‌ت ئه‌و ژیانه‌ هه‌لاله‌یه که له‌
 چوارچیوه‌ی خیزانه‌که‌یدا ده‌ژی. له‌وێ خیانه‌ت نییه، نییه‌تی خراپی تیدا
 نییه، به‌لکو ژیا‌نیک‌ی به‌هه‌شت ئاسایه. هه‌ست به‌ دلخۆشییه‌کی پاسته‌قینه
 ده‌کات له‌گه‌ل می‌رد و منداڵه‌کانی خۆیدا. ئه‌گه‌رنا له‌ ژۆر ناوی (سه‌ریه‌ستی
 سیکسیدا) به‌ به‌رده‌وامی ده‌بیت‌ه خۆراکی ده‌ستی مرقۆه‌ هه‌له‌په‌رسته‌کان و
 دراییش فری ده‌دریته سووچیکه‌وه. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ نموونه‌ی پڕنازاری
 هه‌یه که له‌ ژماره‌ نایه‌ن.

قسەکانی نۆز پاستبوون. یەکیک لەو قوریانیانەش من بووم، لە کاتیکیدا چاوەڕێی بووم بۆمەن بە تاجی سەرو سولتان و ناویانگم هەبێت، کەوتە ژێر پێیانەوه. ئێستاش لە سایەی سەری ئەم مۆفە چاگانەوه نەبوایە دەمێک بوو خۆم کۆشتبوو، ئەوکات هەم ئەم دۆنیام و هەم ئەو دۆنیاشم لە دەست دەچوو.

خوایەکیان! ... سوپاسی بێ پایان بۆ تۆ... منت لە لێواری لەناوچوون گێڕایەوه و لە سزایەکی هەمیشەیی پزگارت کردم.

بۆچی تا دەوڵەمەندی زیاد بکات بەختەوهری خێزان کەم

دەبێتەوه؟ بۆچی پێژەری تەلەق لە زیاد بووندایە؟

- لەم پۆزاندەدا لە بەرچاوماندا بە ناشارامی و شەپۆ ئازاوەی نیو خێزانەکان پووی لە زیادبوون کردووه. تەلەق و جیاپوونەوه وەک خوو و عەدەتی لێهاتووه. ئەمە لە کاتیکیدا بەبوایە لەگەڵ بەزبوونەوهی ئاستی بژێوی و زیادبوونی دەوڵەمەندی، بەختەوهریش زیادی بکردایە. کەچی وانیه. بە پای ئێوه هۆکاری ئەمە چیه؟ بۆ ئەوهی خێزان بێتە لانگی بەختەوهری دەبێت چی بکری؟

لەپاستیدا ئەم پرسیارەم لەبەر خۆم نەکرد، بەلکۆ ئەو ژمارە نۆزەری تەلەق دەبینی لە دەرووبەردا و لەبەر ئەوان پرسیارم کرد و دەموست هۆکارەکی بزانم. ئەگەرنا من بەتەما نەبووم لەمەوبەدا بەدوای خێزانیکی یاخود بەدوای پێگاکانی بەختەوهریدا بگەرێم. بەم حالەمەوه کۆ بەمن

پازی دەبوو؟ خەيالە جوانەکانی وەك ئۆتۆمبیل و زەماوەند و پۆشینی بەرگی بوکێنی لەپاڤردودا بەجێ ماڤوون.

كە كاك ئەرکوت منی بەو حالەوێ بێنی زۆر نینگەرەن بوو. سەیرم کرد شەیدا و پوورە ھاجەریش دلێان پڕپووبوو و فرمێسك بەری چاوی گرتبوون. ھەموویان زۆر باش بە حالێ منیان دەزانی و زۆر دلێان پێم دەسووتا.

كاك ئەرکوت كێشێی بریسكەکانی دەرھێنا و دەستی کرد بە خۆیندنەوێ و باس کردن:

"ئاسودەیی ھەر خێزانێك پەيوەستە بەو متمانەیی لە نێوانی ژن و مێردداوە و بەو پێز و حورمەتەیی لە نێوانیانداوە و بەمانە بەردەوام دەبێت."^۱

ئەوێ بەدیعووزەمان باسی کردووێ دەتوانین بەم جۆرە لێكدانەوێ بۆ بکەین:

كەسێك حەق و ماف نەزانێت و بێر لەوێ نەكاتەوێ پۆژێك لەبەردەم خودای گەورەدا پەڕێشان دەبێت. دەكرێت سەم بەرامبەر ھەموو كەسێك بكات و بپێتە ھۆی ناچارامی و سنووری خۆی ببەزینێت.

كەسێك پەروەردە نەكراپێت و نەفسی بەرەو فیرعەون بوون چووبێت و بووبێتە كۆیلەیی ئارەزووێ كانی، دەكرێت ھەموو جۆرە خرابەییەك بەرامبەر دایك و باوك و ھاوسەر و منداڵەکانی بكات و لە پێناو بچووكترین ئارەزوودا ئەوان لەخۆی بپەنجینێت.

۱- بریسكەكان، "بریسكەیی بیست و چوارەم".

ئەوانەى قاجيان لە دواى دونيا گيراوه و پىۋەرى نرخ و بەهايان لە قالبايىكى مادبيدا لا بچوك بوو، ئەوانەى بەر خاترى شتىكى بىنرخ و بچوك چەندىن شاخى گەورە بپروختىن.

لە كاتىكدا ھەموو تاكىك لە كۆمەلدا بە دواى بردنە و ھەدا پاكەن تەنيا پىشپىكى پوودەدات و شتىك بە ناوى (بەختە و ھەرى) لە پووى ئەو كۆمەلەدا ناخوئىرتە و ھە. لە كاتىكدا ئەمە وا نىيە، لەم پۆژەدا گرنگ نىيە بە ھىزىت يان بىھىز، گرنگ ئەو ھەى لە كاتىكدا مافى بىھىز لە بە ھىز سەنرايە و ھە بەرامبەرىدا سزايەكى زۆر قورس درا بىھىز نەبىت.

مروڤ، نابىت لە ھەرى ئەو دابىت كە براو ھەى، بۆچى بەختە و ھەرى لە كۆمەلەدا نەبىت كە ئافرەت خانمىتى خۆى بۆ پياو بكات و پياو ھەى ئەو مافانەى ئافرەت كە لە سەرىتە بىھىزىتى جىيى خۆى و ھەزلى پارىكردنى دلى ھاوسەرەكەى بدات بە سەر ھەموو شتىكدا.

كاتىك مروڤەكان خۆشە و ھەى و پۆزى ھاوسەرەكەيان دەگۆرە و ھەى بە شتىكى بچوكى دونياى ئەو كاتە بەختە و ھەرى دەتۆتە و ھەى نامىتە. ئەو وتانە چەندە ناوازە بوون، بەلام زۆرەى مروڤەكان ئەم پاستىيانە نابىن. خۆم و ھەلامى ئەم پىسارەم دايە و ھەى. ئايا تۆش ئەمانە دەبىنەت؟ ماناى وايە پىستىمان بەو كۆمەل و دلى فەداكارانەى كە پۆى مروڤەكان پۆشن دەكەنە و ھەى.

بۆچى پىۋىستە خانمان بالاپۆش بن؟

– بىروباو ھەى و ترسان لە خوا لە دلدايە، وانىيە؟ مادەم ئەمانە لە دل و ھەى مروڤدا بن، كەواتە چ پىۋىست بەو دەكات خۆمان بپچىنە و ھەى چ

پۆیستییهك به بالاپۆشى ههیه؟ مرۆڤ به بالاپۆشییهكی نا به لكو به دلی باوهپ به خوا دهكات و گوێپایه لێ دهكات.

- ئەم لێكدانهوهیهی تۆ له وانهیه له سه ره تادا پاست بێته به رچاو، ئەمەش له وه وه سه رچاوه ده گریته كه واده زانن له چكیش پارچه په پۆیه کی ئاساییه، ئەمە له كاتیكدا بالاپۆشی بۆ خانمان زیاده وهی داپۆشه رێك بێت، كۆمه له ههستیك دروست دهكات كه كاری كردووه ته سه ر رۆح و ههست و بیروباوهپی.

وهك به دیعوززه مان مامۆستا سه عیدی نوورسی ده لێت:

"شه رمی و پۆشته یی كاریکی سروشتی یه بۆ ئافره تان و سروشتیان داخوازیه تی، سه ره پای ئەوهش ئافره ت له سو كایه تی و به دره فتهاری و زه لیلی و دیلی مه عنهوی و نرمی ده پارێزێت".

ئاشكرایه كه مرۆڤ له پوانینی ئەوانه ی خو شی ناوین، بێزار ده بێت ، خۆ ئەگه ر وادابنێن ئافره تیکی جوان هه ز بكات دوو سی كه سی نامه حه رم ببینن، هه ر ئەو ئافره ته - بێگومان - له سه یركردنی هه وت هه شتیکی تری نامه حه رم وه پس و بێزار ده بێت، به لكو نه فره تیشیان لێ ده كات.

كه واته ئافره ت، به مه رجێك په وشتی تێك نه چوو بێت، بێگومان له ده ست ئەو تێپوانینه چه په لانه هه لدێت.

به دیهاتنی ئافره تان، به پاستی و ته وای، بۆ خۆپاراستن بێداریان ده كاته وهو، بۆ پۆشته یی هانیان ده دات، تاكو ئاره زووی نامه حه رم نه بزوێت و، ئەم پۆشته ییه نه هێلێت ده سته رزێی بكرێته سه ریان و،

سروشتيان پښتنيان دهکات بڼو نه وهی که قه لای مه حکم و سه نگیری نه مین و بڼو هی بڼو نه وان ته نیا (پښتني) به^۱.

له راستیدا مړوږ به بیستنی نه م راستیانه دلخوش و ناسووده ده بیټ. نیمه که باسی بالا پو شیمان لا کراوه په کسه بیرمان چووه به لای چنده م تره قوماشیکدا، له کاتیکدا حجاب پارچه په کی جبانه کراوه ی پوځ و جهسته به.

نایا هاورپیه تییه کی پاکی نیوان کوړو کچ گونجاوه؟

- خیزانه باوه پداره کان، به توندی دږی هاورپیه تی نیوان کوړ و کچن. کچ و کوړ بڼو په کتر به خپو نیشان ددهن. و نیشانیان ددهن که به رامبه ره که یان دپنده په که و قه پی پیدا دهکات. له کاتیکدا کوړه و کچ... هردو وکیان نیراده و ویستیان پیدراوه. ناکریت نه م دوو که سه پیکه وه هاورپي بن؟ نه گهر له نه نجامی پیکه وه بوونیان دلخوش ده بن نه ی بڼو چی دږیان ده وه ستن؟ مه به ستم نه وه په بڼو چی نه م پیکه وه بوونه پاکه تاوان بیټ؟

کاک نه رکوت زږر دلگران بوو به پرسپاره که م، حالیکي هه بوو وه که نه وه ی پیم بلیت: (نه وه تر هیشتا دهرست وهر نه گرتووه و پرسپاریکی له و جږره له من ده که یت؟!) راستی ده کرد، من هیچ ماف نه وه م نه بوو نه و پرسپاره بکه م. دواتر زږر په شیمان بوو موه له وه ی پرسیم. نایا هر نه و حاله ی که منی تیدا بووم پوونکر د نه وه یه که نه بوو بڼو نه و پرسپاره؟

۱- بریسکه کان، "بریسکه ی بیست و چواره م".

داوى ئو ھەموو پووداۋە چۆن دەمتوانى بەرگىرى لە ھاۋپىيەتى پاكى كوپ
و كچ بكم؟

بەلام دووبارە ئو، ۋەك ئو ھىچ نەبوويىت، دەستى كرد بە
ۋەلامدانەۋە:

- بېوانە سىڭدا خان! با يادە ۋەريىيەكى خۆمت بۆ بگىپمەۋە. لە قۇناغى
ئامادەيىدا ھەموو كچەكانى دەۋرۋىيەرم ھاۋپىي كوپيان ھەبوو. من خۆم
شاىيەتى ئو ئازارو ناپەھەتییە بووم كە ئو ۋان دووچارى بوون. لە ۋىزارى
و دلتاخۆشىيە ئو ۋان پەندەم ۋەرگرت. لەبەر ئو ھى باۋەردار بووم
كچەكان منيان زۆر خۆش دەويست. زۆر جار دەھاتن دەردەلى خۇيان لای
من دەكرد و داۋاى يارمەتییان لەمن دەكرد. پاستر ئو ۋە بوو كە كاتىك
بىچارە دەمانەۋە، لە كەسىكى من ۋاتا لە ئىسلامدا بەداۋاى چارەسەردا
دەگەپان.

ھاۋپىيەكم ھەبوو لەسەر مېزىك دادەنىشتىن. زۆر جوان نەبوو، بەلام
بە قسەى خۆى كوپىكى زۆر قۆزى دۆزىبوويەۋە. بەلام ئو كچە داماوە زۆر
ئازارى دەچەشت، بۆ ئو ھى خۆى بۆ كوپەكەى ھاۋپىي جوان نیشان بدات
پى نەمابوو نەيگىتەبەر.

دەيوت: "ئەم ھاۋپىيەتییە خىرى بۆ من تىانييە. زیاد لە پادە
پەيوەست بووم پىيەۋە، بەلام ئو پۆزىك بەم حالەمەۋە بەجىم دەھىلىت.
باشە من ئو كاتە چى بكم؟ كە بىرى لى دەكەمەۋە ۋەختە شىت بىم."
ھاۋپىيەكم لە پەيوەندىيە خۆشحال نەبوو ۋەك دەلىن: "ئو
خۆشىيەى كە لە خۆشەويستىيەكى ھەرامەۋە ۋەردەگىرىت ۋەك

ههنگوینیکی ژههراوی وایه، پره له چه ندين ناخوښی وهك ئيره یی و نازاری دووری و نه بینینه وهی هه مان ههست له بهرامبهردا".

پیی دهوتم: "ئیره یی به تو ده به م، چهنده به خته وه ریت. هیچ نازار ناچیزیت. نه ترسی نه وت هه یه به جیت بهیژن و نه له نه ندیشه یی نه وه دای که خیانهت لی بکن. خۆرگه ئیمهش بهمانتوانیایه وهك تو بین".
منیش دهوت:

خوشکه که م، چژی پاسته قینه و له زهتی بی نازار و دلخوښی بی که ده ر و ئاسووده یی له ژياندا ته نیا له باوه پردایه و له بازنه ی حه قیقه ته کانی باوه پردا ده دۆزیته وه. نه گه رنا چژی دونیایی نۆر نازاری تیا یه. دهنگۆله ترپه کت ده داتی و ده زللهت لی ده دات، چژی ژيان له ناو ده بات.

که سیک به پهروه ده ی قورئانی خو ی له تاوانه کان بهاریزیت، له ژيانیدا ئاسووده ده بیّت، چونکه بازنه ی هه لال فراوانه و، به سه بو تیرکردنی ئاره زوو، پیویست به چوونه ناو تاوان نییه.

هه رگیز بیرم ناچیت. هاوپییه کم هه بوو به ناوی (ساینور). نۆر جوان بوو، له کوتا سالی ئاماده ییدا دهستی دابوو خواری و هاوپییه تی به کیکی ده کرد. به لام نه و هاوپییه تییه نۆری نه خایاند، هاوپی کورپه که ی به جی هیشیت. نه وه نده تووښی نا په حه تی بوو ویستی خو ی بکوژیت. به رده وام له سه ر زمان ی بوو ده یوت: "چۆن ده بیّت به م جوانییه مه وه به جی بهیژیم". شاده ماری دهستی خو ی پری، تا گه یه نرایه نه خوښخانه خه ریک بوو به مریت.

چونکه نه یقوانی ئه و نیعمه تی جوانییه به پاکی بپارێزیت، کردییه نازار و نارپه هه تی به سه ر خۆیه وه. له ژیا نی هاوسه ریشیدا ئاسوده نه بوو. به زۆری ئه و کچانه ی دلداری ده که ن، ئه وه ی چاوه پێی ده که ن له هاوسه ره کانیا ن ده ستیا ن نا که ویت، به رده وام چاویان به شوین هاوپێ پیشینه کانیا نه وه یه و ده لێن: "خۆزگه هاوسه رێتیما ن له گه ل ئه واندایه بکر دایه". ئه مه ش پێگره له به خته وه ری.

چونکه ئه و ههستی خۆشه و یستییه ی پێتان دراوه بۆ ئه وه یه که له پێگه ی راستدا به کاری بهێنن نه ک بۆ خۆشه و یستییه کاتییه کان، به لام ئه گه ر ئیوه بێن و ئه و خۆشه و یستییه له جیگایه کی ناشایسته دا سه رف بکه ن، به رده وام له نازاردا ده بن. ئه مه له به ر ئه وه یه که هه ندیک له و خۆشه و یستانه بێ ئه وه ی خودا حافیز یشتان لێ بکه ن پشستا ن تی ده که ن و ده پۆن، هه ندیکیشیا ن خۆشیا ن ناوین. خۆشیشیا ن بوین هیچ سوودیا ن نییه بۆتا ن. دواتریش جگه له کۆلێک بێ ئومیدی و جیا بوونه وه هیچتا ن بۆ نامێنێته وه. وه ره ئه و هه موو خۆشه و یستییه بشاره وه بۆ ئه و که سه ی له ئاینده دا هاوسه رێتی له گه ل ده که یت و ئاسوده ببه.

ئه و عه شقانه ی له بازنه ی هه رامدا ن کاتی و پڕ نازارن

نۆر به ناگاییه وه گویم بۆ کاک ئه رکوت پارگرتبوو...

- ده مه ویت په ودا وێکی ترت بۆ بگێر مه وه.

له قوتا بخانه ی بنه په تی ما مۆستایه کما ن هه بوو. کچیکی جوان بوو. جوانییه که ی خۆی به کاره ی ناو کوپانی نۆری له خۆی کۆ کرد بووه وه،

تەنەنەت نۆرىيى كات لەبەر ئەوئەي لەگەل ھاوپى كۆپەكانىدا دەچۈرە
دەرەوئە ئىمە وانەكانغان دەفەوتا.

مامۇستاكامان پۇرۇت ئەفسەرىكى سەريازى بەرزى ناسىبوو، بىريارىان
دا بىنە ھاوسەرى يەكتى، بەلام ئەوئەفسەرە كە لە پابىردوى
مامۇستاكامانى كۆلىبوويەو، لە ھەركەسىكى پىرسىبوو وتبووى ھاوپى
كۆپى نۆرىبوو. ئەويش يەكسەر پەشىمان بوويەو.

بەم پووداۋە مامۇستاكامان تووشى شۆك بوو، لەبەرئەوئەي
نەيدەتوانى ئەوئەفسەرە لەياد بىكات، ئىتەر لەگەل كەس ھاوسەرىتى
نەكرد. بەدرىزايى تەمەنى تەنيا مايەو. بەردەوام بە پەشىمانى و ئازارەو
دەژيا.

لەبەر كېشەو پووداۋى لەم جۆرە بەرەنگارى ھاوپىتە كىچ و كۆپ
دەبىنەو. بەدلىيايىشەو تاوانەكانىشيان لە ئەستى خۇيانە. چەندىن كىچ
بەھۇئەم ھاوپىتەتتەو بە ھىلاك دەچىن، ئازار دەچىن يان لەژيانى
ھاوسەرىياندا دلخۇش نابىن.

لە ھەمويشى گىرنگىر ھاوپىتە كۆپان و كچان پىخۇشكەرە بۇ
چەندىن پەيوەندى ئاشەرى. لەدەرئەنجامىشدا بەلەيكى نۆر چاۋەپى
كۆمەل دەكات. ھەر لەو مىندالانەو كە لە سەرجادە بەجى دەھىلەن تا
چەندىن دەردى ۋەكو ئايدىز...

دەمزانى من مافى ئەوئەم نىيە ئەو پىرسىارانە بىكەم، بەلام مېشك و دلم
ئەوئەندە لەكە و پىسى تىدابو دەمويست ھۆكارى ھەموو ئەوانە دەرىخەم
و بەتەۋاۋى دلىيا بىم.

بۆچی دايكەم ئەو نەخۇشییەى چەشت؟

خەيال بىردىيومىيەو بۇ كاتى مىندالىم... دايكى خۇشەويستىم ھاتەو
پېش چاوم. دايكى پەخمەتىم زۆر نەخۇش و پەرىشان بوو. پۇژىكى
خۇشى نەدى.. خۇشى ناو خىزانى نەبىنىبوو ئەو دايكە بېچارەيەم كە
لەگەل پياوئىكى تېنەگە يىشتوو و سەرخۇشدا ژيا. بەردەوام لەناو ئازار و ئاخ
و ئۇفدا بوو. پۇيشت بېئەو ەى پۇژىك بەئاسوودەيى بۇى...

- كاك ئەركوت، دايكەم كەسىكى زۆر چاك و دلپاك بوو، بەلام بەردەوام
نەخۇش بوو، ئازارى دەچەشت، بۆچى خۇاى گەورە نەخۇشى ئاوا دەدا
بەسەر ئەو كەسانەدا كە خۇشيان دەوئەت و گوپراپەلى دەكەن؟ ئايا ئەمە
پېچەوانەى بەزەيى و سۆز و شەفەقەت نىيە؟ لە كاتىكدا چەندىن كەسى
تر ھەن نافەرمانى خودا دەكەن و شاينەى نەخۇشىن.

- سىفدا خان، نەخۇشى ئاگادار كەردنەو ەيەكە بۇ مۇۋە تا خۇى بناسىت
و، تىبكات و، بەندايەتى خۇى بزائىت و، مردنى بىر بگەوئەو.

"مۇۋە بۇ ئەو نەھاتوۋەتە دىنيا كە ژيانىكى ئاسوودە و نەرمونيانى
تېدا بىباتە سەر، ژيانىكى وا كە لەھەموو لايەكەو ە سىروەى ھەوانەو ە و
خۇشگوزەرانىيە سەردا ھەلبكات، بەلكو كاتىك ھاتوۋەتە ئەم دىنبايە،
دەسمايەيەكى پى دراو ە كە بتوانىت ژيانىكى خۇشى نەپراو ەى پى دەستە
بەر بكات، بۇ ئەم مەبەستەش چەندىن پى بازىرگانى بۇ ئاسان كراو ە.

جا ئەگەر نەخۇشى نەبىت، ئەوا بە ھۇى تەندىروستى و خۇشحالىيەو ە
مۇۋە لە خۇاى گەورە بىئاگا دەبىت و، جىھان لە بەرچاويدا پاراۋو ە و بە تام
دەردەكەوئەت و ھەمىشە لەدلىدا دەبىت، بەلام نەخۇشى لە خەوى بى

ئاڭايى چاۋى پى دەكاته وە پى دەلئىت: (تۆ مردنت لە پىدايە و ھەرگىز جەلەوت بۆ شىل نەكراو، بەلكو ئەرك و فەرمانبەرىيەكت خراو تە ئەستۆ...)

كەواتە سكاالى لە دەست مەكە ! بەلكو پىۋىستە بەرەو سىبەرى ھەوينەرى سوپاس كردن ھەنگاۋ بىئىت خوداى پەرورەدگار كە بەرگى جەستەى لەبەر كردوويت و، ئەو پۇشاكەى بە چەند ھەستىكى تىشكدارو پووناكى ەك ژىرى و چار و گوئ و... ەتد پازاندوۋەتەو، ئەو خودايە، دەيەوئ نەخشە پەنگىنەكانى ناو ە جوانەكانى خۆى بە ھەموو شىۋەيەك لە پىشانگاى بوونەو ەردا دەريخات...

ھەرەك بەھۆى برسېتىيەو لە ناۋى(الرزاق)ى خودا تىدەگەيت و (پۆزىدەرى)ى ئەوت بۆ دەردەكەوئ، بە ھەمان شىۋە لە پىگاى (نەخۆشى)يەو ە ناۋى (الشافى) ى ئەوت بۆ دەردەكەوئ و لى تىدەگەيت، نەخۆشى بۆ ەندىك كەس دەيئ بە گەنجىنەيەكى گەرەو ديارىيەكى بەنرخى خودايى. ھەموو نەخۆشىكىش بۆى ھەيە نەخۆشىەكەى خۆى لەو جۆرە نەخۆشيانە بژمىرئ.

نەخۆشى بىئاڭايى مرؤف دەپەوينئتەو ە ھەمىشە يادى پۆزى دوايى لە ھۆش و دل و دەروونىدا ئامادە دەكات. تەنانەت ەندىك چار نەخۆش لەماو ەى بىست پۆزى نەخۆشىدا ەئندە سوود و قازانجى ئۆرى دەستدەكەوئ كە نەتوانئت بە ئاسانى لە ماو ەى بىست سالدآ بە دەستى بھئئت ! ھەرەو ەا نەخۆشى خۆشەويستى زىاد لە پىۋىستى دىناو پەيوەندى توندو تۆلى مرؤف بە دىناو ە كەم دەكاتەو، پادەى تالى و

ئازارى لىكدابراڭ و جودايىش لەدلى ئەھلى دنيادا سووك و كەم دەكات
كاتىك كە دنيا بەجى دەھىلن، تەنانت ھەندى جار ئو لىكدابراڭەيان لە لا
خۆشەويست دەكات.

ھەموو شتىك بەھوى دژەكەيەو دەناسرئت!
ئەگەر ئىش و ئازار نەبوونايە نرخ و تامى (لەشساغى) مان نەدەزانى..
ئەگەر نەخۆشى نەبوايە، بايەخمان بە (تەندروستى) نەدەداو بى تام
دەبوو لەلامان.

زۆرەي ئازار و ترس و بيمەكانى (نەخۆشى) دەگەپتەو بۆ ئەوھى
كە ھەندىك جار دەبىتە ھوى (مردن) .!

لە كاتىكدا (ماوھى ژيان "ئەجەل" ئەندازەي خۆي ھەيە، ھىچ
ئالوگپو زىادو كەمبەكە تىدا نابىت) ئەوھەتا ھەندى جار پووى داوھ كە
نەخۆش گەيشتووەتە سەرە مەرگ كەچى لە جارەن باشتريش چاك
بووھتەو، بەلام ئەو لەش ساغانەي بۆي دەگريان، ئەوان مردن و
مالئاواييان لە دنيا كرد!

(نەخۆشى) گرنگترين پەيوەندىدەري ژيانى كۆمەلايەتى و مۇوافايەتى
فەيرى نەخۆش دەكات، كە برىتبيە لە پىزگرتن و خۆشەويستى! چونكە
نەخۆشى خاوەنەكەي دەرباز دەكات لەوھى كە لەخەلكى دوورە پەريز
بىت و پىويستى بەكەس نەبىت و ھەر بە تەنيا بۆ خۆي بۆي!

تاوانبارى نەخۆشى ھەميشەيە لە ژيانى ھەتاھەتايى پۆڭى دوايىدا،
ھەرەك لەم ژيانەي دنياشدا چەندىن نەخۆشى لە دل و گيان و ويژدانى
مۇوافدا دروست دەكات.

جا نه گەر له کاتى نه خوښيدا نارام بگريت و سکالا نه کهيت، نه وا به م نه خوښيه که م خايه ن و بچوکه خوټ له چه ندين نه خوښى زځر و هه تا هه تايى ده رياز ده کهيت.^{۱۱}

ئينشائه لالا بۆ دايکيشم به و شيويه بووه. ئينشائه لالا نه و دايکه شم که له ژيانيدا خوښى و ئاسووده يى نه ديوه شايسته ي نه و سۆز و به زه بيه ي خواى گه وره ده بېت...

خواى گه وره له و هه موو تاوانه خوښ ده بېت؟!

هه موو نه مانه پاستيگه ليکى زځر بېتونه و به جى بوون. سالانتيكى ته مه نم به بى ناگا له مانه گوزه راند بوو، من نه وه ندهم تاوان و خه تام هه بوو که سه د جاريش ته ويه م بکرايه باوه رم نه ده کرد سوودى هه بېت و شايانى ليخوشبوون بم. واتا نه و ئوميدانه ي تازه به تازه له ناخمدان چرويان کردبوو نه يانده توانى پرگارم بکن. من که سيکى بى چاره و فه وتاو بووم. له نيۆ بېئوميدى و په شېبنيدا خه يال بردبووميه وه، که کاک نه رکوت و شهيدا نه م حاله ميان بينى وتيان:

– زځر هيلاک بوويت سيقدا خان، نه گەر ده ته ويټ توژيک پشوو بده. کاتى زځرمان ده بېت بۆ قسه کردن.

– نه خير، هيلاک نيم، به پيچه وانه وه خه ريکه ناخم ده بوژيته ره. ده لئى پوچه مردووه که م تازه ده بېته وه و به هيژ ده بېت. دۆزينه وه ي دونيا به کى

۱- بريسکه کان، "بريسکه ي بيست و پينج".

ئاوا و گويگرتن له م پاستيانه، هه سترکردن به بهندهی بۆ خوا و چهشتنی چێژهکە، چەندە خوشە.

به لام من مرقیکم تاوانه کانم ئەوەندە زۆر، ئەوەندە لەکەدار و پیس بووم که خودا به هیچ شیوەیهک لێم خوشنابیت. لەبەر ئەمە گەشبین و ئومێدەوار نیم، زۆر دلێش خۆش ناکەم بەم ئاسوودەییە ئیستا لەناخمدایە.

خێرا کاک ئەرکوت قسەکە ی پێ بپریم و وتی:

- نەخێر سێفدا خان، ئێوە هەلە بیر دەکەنەوه، بێرتان نەچیت بەخشندهی و میهری خودا له هه موو تاوان و خراپه یه ک زیاتره. خاوهنی بهزەییەکه که له گه وره ترین تاوان خۆش ده بێت، ته نیا ئەوەندە پێویسته که بهنده به هه موو دلێوه ته و به بکات و په شیمانی خۆی پابگه یه نیت. تۆ ئومێدەوار به. چەندە تاوان و کاری خراپ و هەلەت ئەنجامدا بیت بزانە که خوایه که هیه ده تبینیت و ده نگت ده تبیسیت و چاوه پێی یه که م ههنگاوی تۆیه لیت خوشبیت.

ئەو ئومێدە ناخمی گەشاندبوویه. وامدەزانی که یه کسه ر خوا لێم خوشبووه، بۆیه دهستم کرده گریان.

شهیدا هاته لاسه وه و باوهشی پێداکردم. به باوه شه توندوتۆڵه که ی هیزی وه به ره ئی نامه وه. هه ولێ دا دلم بداته وه، له ولشه وه پوو ره هاجه ر ده یوت:

- ئومیدت به خوا هه بیت، بزانە گه وره ترینی بهنده کان و به رزترینان ئەوانەن که له هه له کانیا ن ده گه رپینه وه، له گه رناهه کانیا ن تیده گەن و، پوو

دهكهنه خواو دلاوى ليڅو شېوونى لى دهكهن. چهنده دلخوشيه بى تو كه خوا دهره فته تيكى ناواى پيداووت. ده زانيت چى ده بوو پيش نه وهى نه م پاستيپانه بزانيت بمرديتايه؟ نه و كات ترسى نه وه هه بوو بى هه تاهه تايى له دوزه خدا بيت، به لام نيستا نيمه ش له به رده م خودادا شايه تى نه وه ده دهن كه تو له هه له كانى پاردووت په شيمانيت.

به لى زور په شيمان بووم، زور شهرم ده كرد، زور ته ريق ده بوومه وه، زور بچوك بوومه وه. نه گهر گريمانى يه كه له ملياريش هه بيت بى نه وهى خواى گهره ليم خوش بيت هه ر خوشحالم.

كومه له وه لام تيكى ناپايى له په پامه كانى نوور خوښنده وه
 وه لامه كانى منى سه رسام كړدبوو. تا نه و پوزه هيچ شتيك نه وهنده كارى تينه كړدبووم... ده توت بر دووميه ته دنيا يه كى تره وه، پاكي كړدبوومه وه وه موو چلكه كانى ليكړدبوومه وه. تينو يتى پوحم و نار په حه تيبه كانى نه هيتشبوو.

له وانه يه هاوشيوهى نه مانه م پيشتر له دايم و پوره هاجره وه گوى لى بووييت. به لام وه نه مانه نه بوون. له وانه يه هى نه وه بيت كه زور پيوستم پتى هه بووييت وا نه وهنده كارى تيكردم.

كومه له هه ستيكى نه وهنده جوان و پاك و خوشبويه كى وا چووبوه دلته وه ده توت له م دنيا خنكيته ر و بيزار كره دا به هه شتم دوزيوه ته وه.
 بى وه ستان نه و پرسيار و گومانانه ي ميشكميان دا گير كړدبوو يه كه يه كه دهره وينه وه. له كوتاييدا هه ستم به وه كرد كه نيتر كه سيكم و له م

دونيایه دا ده ژیم. دواى چەند سال بۆ یه که مجار چیژم له وه وەر ده گرت که وهک مړۆف ده ژیم.

ههروه ها یه که مجارم بوو نه وه نده له ناخه وه په شیمان بم ، له هه موو خانه کانی جهسته مه وه داواى لیخۆشبوون و دهنگی تهویه بهرز ده بووه وه. نه وه ستانه نه وه نده بى وینه بوون، وامده زانی وهک قالیکی سه هۆل وام و له بهردهم خوادا ده تویمه وه.

نه و ناو و ههوا سحر اوییهى که تا نه و کاته پى ناشنا نه بوو بووم به ته و اوى په یوه سستی خۆى کرد بووم، خه ریک بوو له خۆشیدا له هۆش خۆم ده چووم. له راستیدا مه ستیوونیکى مه عنه وى وابوو که نه ناگام له وه بوو فرمیسه که کانم بوونه ته ده ریا و نه هۆشم لای هه نسکه نه پراوه کانم بوو.

بهردهوام دوعام ده کرد:

- نهى خواى گه وره! لیت ده پاریمه وه نه م هه ستانه له ناخمدا کوتایى پى مه هینه. نامه ویت جاریکى تر له نىو لیتاوى تاواندا نوقم بم. تا مردنم بمگپره به بهنده یه کی شایسته ی خۆت.

به و تهى "کچم؟! "ی پووره هاجه ر- که له جییه کی زۆر دووره وه ده هات- هاتمه وه هۆش خۆم.

هه موو نه و که سه انه ی له وى بوون چاویان له سه ر من بوو. هه موو چاویان پرپوو له نه سرین و سه یری شه رمه زار بوونی منیان ده کرد له حزوورى خودادا.

- نه م وه لامانه زۆر نایابن، زۆر راستى بى وینه یان تیا به. نه م کتیبانه زۆر کاریگه رن و پۆحى مړۆف پاراو ده که ن. نهى باشه بۆچى تا ئیستا نه م

کټيټبانه مان نه خویندووه ته وه؟ بډچی تا ئیستا سووډمان لی
وهرنه گرتوون؟

- بډ نه وهی نه تانوانیوه هم کټيټبانه بخویننه وه له سره حه قن. له بهر
نه وهی له دهروربه رتاندا که سیټ نه بووه سوډی له م کټيټبانه وهرگرتبیټ.
هم کټيټبانه (په یامه کانی نوور) نووسراوی دهستی به دیعوززه مان
ماموستا (سه عیدی نوورسی) ن.

هم په یامانه، رافه و ته فسیری قورئان و نووسراون که باوه پی
مروغه کان پزگار بکه ن .

به داخه وه هم کټيټبانه ی که تا ئیستا وهرگړېدراونه ته سر چه ندین
زمانی جیهانی و خراونه ته خزمه تی مروغایه تیبه وه، له ولاتی ئیمه دا
نه توانزوه وه پټویست بناسیئرین، یان هه ندیک ده یانه ویت خه لک به هه له
له و کټيټبانه تیږگه یه نن.

بروانه با نووسراویکت بډ بخویننه وه دهریاره ی خوشکیکمان که باسی
هسته کانی خوی ده کات سه باره ت به په یامه کانی نوور:

" له وه ته ی دهستم کردووه به خویندنه وهی په یامه کانی نوور
که سانی دهروربه رم پیم ده لئین که زور گړاوم. که هوکاری نه مه شیان لی
ده پرسم پیم ده لئین بوویت به که سیټی ته واو جیاواز. منیش پییان ده لئیم:
به لی زور گړاوم. نه گهر راستر بلیم دنیا که م گړاوه. جاران به یانیا ن
هه لده ستام کاره کانی مال وه م ده کرد، مناله کانم به پی ده کرد بډ
قوتا بخانه و دهستم ده کرد به چنین. دواتر پوژنامه کانم هه لده گرت و
ده مخویندنه وه. سه یرم ده کرد، نه و هونه رهنده نه و کاره ی کردووه، هم

هونه رهنده نهم کاره ی کردووه. جگه له هه والی مردن و خۆکوشتن و که تن و کاره په شه کان. نه مانه ش پۆحمیان ئازار ددها، به رده وام هه مان شت دوو یاره ده بوویه وه. پۆمانی خۆشه ویستی و شتی بیهووده پۆزه کانمیان پپ ده کرده وه. زۆرجار له خۆم ده پرسى: مانای ژيان و نامانچ له ژياندا نه مانه یه؟! ته نیا کاره کانى ناوماڵ و چنن و خویندنه وه ی نه وهاله دوو یارانه یه؟ ده بی ژيان مانایه کی تری هه بیته، نامانچیک هه بیته له ژيان. پتویست ده کات کومه له شتی که هه بن مرقۆ بیریان لی بکاته وه، به لام نه وانه چین؟

له و کاته دا بوو که زه مین له رزه ی ۱۷ ی ئاب^۱، پوویدا له و کاته وه ئیتر زۆر به جدی بیرم له م بابته انه کرده وه. ئیتر هه ستم کرد که ده بی نوێز بگه م و، ده ستم کرد به نوێز کردن. به لام نه مه بۆ من به س نه بوو. دواتر به (په یامه کانى نوو) ئاشنا بووم. نه وکات ئیتر وتم: "نه مانه ن! نه و کتیبانه ی که به دواياندا ده گه پام و ده بوو بیانخوینمه وه." ... ئیستا فیریووم نامانچ له ژيان چیه. له نهینی نه وه گه یستم که بۆچی ده ژیم و مه به ست له دروستبوونم چیه.

۱- زه مین له رزه که ی ۱۷ ی ئاب یان زه مین له رزه ی مارمارا، نه و زه مین له رزه یه بوو که له به ره به یانی پۆزی ۱۷ ی ئابی (۱۹۹۹) دا دای له ناوچه یه کی زۆر له خۆئاوای تورکیا. پتوانه ی زه مین له رزه که ۷.۵ بوو به پله ی پختهر. له م زه مین له رزه یه دا ۱۷۴۸۰ که س گیانیان له ده ست داو ۲۳۷۸۱ که س برینداربوون و نزیکه ی ۶۰۰ هه زار که س بی مال و حال مانه وه، نه مه جگه له کاوالبوونی زیاد له ۲۸۵ هه زار جیی نیشه جیبوون و نزیکه ی ۴۳ هه زار دوکان و کارگه.

پلانى بۇ پۇرۇشكانى دانا. تا نيوپۇكار دەكەم، دواتر (پەيامەكانى نور) دەخوئىنمەۋە. دواى نوپۇزى عەسرىش، جەۋشەن، دواى نوپۇزى ئىۋارەش سۈرەتەكانى ۋەك (يس) و (الملك) دەخوئىنمەۋە لە قورئاندا. ئىستا ئەۋ بېزارىيەى پېشوم نەماۋە. ژيانم مانايەكى دىكەى ھەيە؛ جاران كات نەدەپۇشت بەلام ئىستا كات بەشم ناكات.

مىۋە بەردەۋام بىر دەكاتەۋە، باشە من بۇ ھاتومەتە دۇنياۋە؟ لە كۆيۈە ھاتوم و بۇ كۆيۈ دەپۇم؟ ئەم دۇنيايە چىيە؟ بۇچى دەژىم؟ لەمەۋدوا چىم لى دىت؟ ئەۋانەى چۈۋنەتە ژىر خاكەۋە بۇ كۆيۈ دەپۇن؟ بەرەۋ نەمان دەچن يان دۇنيايەكى تر ھەيە؟ ژيانى دواى مردن چۈنە؟ ماناى ژيان چىيە؟ ئەگەر تەنبا خواردن و خواردنەۋە بىت و دواتر بېۋىت و بەجىي بېئىلى ئەى كەۋاتە بۇچى دروستكراۋىن؟ ئەۋ كىرگارى مىنى دروستكرد بۇ مىنى ناردە ئىرە؟ و چى لىم دەۋىت؟

ھەمو مىۋىك لەم ژيانەدا ئەم پرسىيارانە لەخۆى دەكات. دەيەۋىت ۋەلامى ئەم پرسىيارانە بدۇزىتەۋە. چۈنكە مىۋە گياندارىك نىيە پەتى لەمل كرابىت و لە جىگايەكدا بلەۋەپۇت. جىاۋاز لە ئازەلان مىۋە كىركى گرانبەھى ۋەك عەقلى پى بەخىراۋە. مىۋە لە سايەى ئەۋ كىركەۋە، پرسىيارگەلىكى ۋەك (من چىم؟ لە كۆيۈە ھاتوم؟ بۇ كۆيۈ دەپۇم؟) دەپرسىت .

لەبەر ئەۋەشە ئەۋ زاتەى مىۋەكانى پەۋانەى دۇنيا كىردۈۋە، چەندىن ئامانجى گىنگىشى پىشانداۋە. ئەۋى نەناردۈۋە تا لە كىركى بۈۋنەۋەراندا بە شىۋەيەكى ھەپەمەكى و ھەرچۇن پى خۇشە بۇى. مىۋە مەبەست و

ئامانجىكى ھەيە. ئەوزاتەي ئەوى بەجوانترين شېۋە دروستكردوۋە و
ھەموو شتېكى كىردوۋەتە خىزمەتكار و خىستوۋىيەتییە بەردەستى بېگومان
داۋاكارییەكى لىي ھەيە".

بەشى شەشەم

لەكاتىڭدا پۇژۇم دىمۇمارد بۇ خۇڭوشتىن، شىنەبايەكى
ئەفسۇسناۋى ھەئىكىرد. ھەرچى لەكەو تاۋان و كوفر
بوو لەناخمدا ھەموۋى پامالى و پاكى كىردمەۋە.
لەو دونيا پىر چىڭر و خۇشپىيەدا
سەرم سوورپامبوو. تىگەيشتم كە گەۋرەترىن
بەختەۋمىرى لە بەندايەتىدايە بۇ خۋاى گەۋرە.

سهرم برده سوجدە و

دەستم کرد بە گریان

یەكەمین نوێز و فرمیسك

ئەو گفتوگۆیەى دونیای منى گۆپى و سەرلەنوێ ئاسۆیەكى نوێى
پیشاندام، تا نزىكى بەرەبەیانى خایاند.

ئەو پاستییانەى باسەدەكران نوورانى و ئارامیان دروستكردبوو بە جۆرێك
كە هەموویانى ئاسودە كردبوو. ژيانم بەتەواوى گۆپا، ئەو دونیا
مەعنەوییەى سالانێك بوو بى هۆدە بە دەرد و غەم پېرم كردبوویەوه،
لێوان لێو بوو لە شادی. كەواتە ئەوێ پێى دەلێن ئاسوودەیی و دلخۆشی
پاستەقینە ئەمەیه. منیش ئەو هەموو كاتە لەژێر ناوی (ئاسوودەیی و
دلخۆشی)دا باوەشتم بە كێدا كردووه و نەمزانیوه.

لە بلندگۆى مزگەوتەكانەوه دەنگى بانگى بەیانى بیسترا. تا ئەم پۆژه
هەزاران جار دەنگى بانگم بیستووه، بەلام هیچیان وەك ئەمجارە دلى
نەخستەمە جۆش و خۆشەوه. دەتوت بانگەكانیش جیاوازن.

كاك ئەركوت و پووره هاجەر و شەیدا وردە وردە خۆیان بۆ نوێزى بەیانى
نامادە دەکرد.

من له وجيئەى لئى دانىشتبووم خەرىكى مەلەننەىكى گەرە بووم لەگەڵ
خۆمدا. لە ناخمدا دەموت: "ئەگەر ئەوان مەرۆف بن منیش مەرۆفم. ئەوان
دەژىن و منیش دەژىم. ئەوان دەمرن و منیش دەمرم. هەمووشمان
لەبەردەم خۆى گەرەدا پاداشت و سزای کردەوه کائەنمان وەرەگرين".
بەئى، ئەمە وەك پاستىيەكى بۆيۆنە لە مەشکەدا چەسپىبوو. مادام وایە
سەبەينى پەنگە درەنگ بێت. هەستام بە دەنگىكى گر و بە كەمىك
شەرمە زارىيەوه بە شەيدام وت:

- منیش نوێژ دەكەم.

چاوەكانى لە خۆشیدا دەبرىسكايەوه.

- ئای سێفدا گيان، ئەمە چ هەوائىكى خۆشە!

بە دڵخۆشەىكى زۆرەوه باوەشى پێداکردم و گوشىمى بە خۆيەوه.

خۆم و نکر دبوو

ئەوکات خۆم نەگرت. لەوانەى ئەو هەموو غەم و پەژارەى بێت و لە
يەك چرکەدا تەقەبێتەوه

- توخوا شەيدا، بەجێم مەهێلە. من ناتوانم بگەرێمەوه بۆ ژيانى
پێشوم، دەمەوێت لە دونیای نووردا بعمێنمەوه. دەمەوێت تەويە بکەم.
دەمەوێت وەك ئێو بيمە بەندەى خودا. توخوا يارمەتيم بدە.

ئەويش لەمن تێدەگەيشت و هەستى دەکرد لە چ خۆشەىيە کەدام.
ئەويش لە خۆشیدا فرمىسكى دەپشت. پورە هاجەريش هاتە لام و
سەرمى نا بە سىنگىيەوه و وتى:

- پۆلە گیان، غەمبار مەبە. ئیتەر دەستت لی بەرنادەم. تۆ مندالی
پاستەقینەى منى، ئەو پۆزانە کۆتاییان هات که تۆیان بە هەدر دا و
ژیانیان لی تال کردیت. تۆ که بە هەموو دلتەوه گەپایتەوه بۆلای خودا و
تەوبەت کرد. وادەزانی ئەو دەستت لی بەردەدات؟!

دواى ئەو ژيانە لەکەدارەم، ئەمە یەکەمین نوێژم بوو. لەگەڵ چەند
مروفتیکی فریشتەئاسا چوووبومە بەردەمی خوای گەرە.

ئای خواپەگیان! ئەمە چ ملکەچیپەکی نایاب و چ چیژێکی مەعنەوی
بەرز بوو. وامدەزانی هەموو ئەندامەکانی لاشەم هەستاوونەتە سەرپێ و
داواى لیخۆشبوون لە خوا دەکەن.

دڵم خەریکبوو دەوەستا. بە درێژایی نوێژەکە هەنسکەکانم
پانەدەوەستان. دەتوت هەموو تاوان و هەلەکانم وەك ئاو دەچۆرپێنەوه و
دەپۆن. وامدەزانی ملیۆنان تەن کێشی قورس لەناخمدادەتوێتەوه و
دەپوات.

بە هەموو هیژنکەوه دەپارامەوه: "خواپەگیان! تا کۆتایی تەمەنم
لەم بەختەوهریبە بێبەشم مەکە و، بەکە بە بەندەیهکی شایستەى خۆت...
ئیتەر دەرگایەکی ترم نییە جگە لە دەرگای تۆ. کەسم نییە جگە لە تۆ..."
قۆر بە ناپەختەى توانیم نوێژەکە تەواو بکەم. سەرم خستەوه سەر
زەوی و بە شیۆرەیهک دەگریام دەمویست دەروونم تەواو پاکبێتەوه.
تینگەیشتم که خوای گەرە بەختەوهری پاستەقینەى لە فرمیسکی ناو
سوچدەدا داناهە.

چه‌ندین ساله له جینی تر به‌دوای ئاسووده‌ییدا گه‌پاوم. که‌چی له
پاستیدا گه‌وره‌ترین ئاسووده‌یی له به‌رده‌م خۆمدا وه‌ستاوه.

شه‌یدا یه‌کسه‌ر گرتمیه‌ باوه‌ش.. به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌وه
هه‌لێساندمه‌وه، به‌ ده‌سته‌سپه‌که‌شی فرمێسکه‌کانمی سپی.

خوای گه‌وره‌ چه‌ دۆستانێکی چاکی بۆ من ناردبوو. که‌ مۆفه
چاگه‌کانی ئه‌م دونیایه‌م ده‌بینی، ملیاران جار سه‌رزه‌نشتی خۆم ده‌کرد.
به‌لام خوای گه‌وره‌ ئه‌م پۆژانه‌شی نیشاندام. ئیتر پووره‌ هاجه‌ر ده‌ستی لێ
به‌رنه‌دام... نزیکه‌ی هه‌فته‌یه‌ک میوانیان بووم، به‌ دلتیاییه‌وه‌ به‌مه
نه‌ده‌وترا میوانی. ئه‌و مامه‌له‌یه‌ی ئه‌و ده‌یکرد جیاوازی نه‌بوو له‌ مامه‌له‌ی
دایک له‌گه‌ڵ منداڵه‌که‌یدا. ده‌توت من کچی ئه‌وم و دوای دا‌پران و دووری پێم
گه‌یشته‌وه‌ته‌وه‌.. گرنگیه‌کی زۆریان پێدام.

خوایه‌گیان ئه‌مانه‌ چه‌ چاگه‌یه‌ک بوون له‌گه‌ڵم ده‌کران؟ ئه‌مه‌ چه‌ پاکیه‌ک
بوو؟

باش ده‌مزانی که‌ پووره‌ هاجه‌ر و خه‌زانه‌که‌ی گه‌وره‌ترین به‌خششی
خوا و گه‌وره‌ترین یارمه‌تیده‌رم بوون. خوای گه‌وره‌ له‌وه‌موو به‌لاو
ناخۆشیه‌ به‌ مو‌عجیزه‌ منی پزگاکردو، سه‌ره‌پای هه‌موو تاوانه‌کانم
خستمیه‌ به‌رده‌ستی پووره‌ هاجه‌ر. ئه‌گه‌رنا ده‌مێک بوو له‌ناوچه‌وبووم و،
دونیاو دواپۆژی خۆم دۆپانبوو.

خوایه‌گیان! سوپاسی بێ‌ پایان بۆ‌تۆ، به‌ته‌واوی له‌ لی‌واری
خۆکوشتندا منت گێترایه‌وه‌. ئه‌گه‌ر تا کۆتایی ته‌مه‌نم سو‌جده‌ی
سوپاسگوزاری بۆ‌تۆ بیه‌م له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌خششه‌دا هه‌شتا که‌مه‌...

دووباره گه پامه وه بۆ ژيان

له مالى پوره هاجره ههستم به ئارامى و ئاسوده بيهكى بيسنور كرد
كه لى تير نه ده بوم. وام ده زانى له دزه خ پزگارم بووه و به به ههشت
شاد بوم.

ئو خانمه فرشته ئاسايه، به گفتوگۆ، ئامۆزگارى و، دلدانه وه كانى
منى هتايه وه سهرخۆم، به هۆى ئه وه وه دواى چه ندين سال ههستم كرد
منيش مرقوم و له دونيادا ده ژيم.

قسه ئه فسووناوبيه كانى ئو خانمى كه كاتى خۆى هاته مالممان و
داواى پهرداخك ئاوى لى كردين پاست ده رچوو، چونكه پى پى وتم: "خوا
سه ره نجامتان به خىر بگيريت".

ئو مالهى كه تيدا هاته وه سهرخۆم و ژيانم بۆ گه پايه وه و دووباره
گه پامه وه بۆلاى خوا و تيدا سوجهم بۆ خواى گهره برد هى بيگانه يه ك
بوو. نه يانده توانى ههتا ههتايه من لهو حاله دا بهيانه وه. چونكه نه گهر
منيان بهيشتايه ته وه نه يانده توانى ئه وه بۆ خه لكى پوون بكه نه وه.
له وانه يه به هۆى منه وه تووشى كيشه ببونايه، و له بهرامبه ر ده ووبه ريانده
تووشى شه رمه زارى ببونايه. ئه مه ماناى وابوو كه ده بوو پىيه ك هه لى ژيم،
به لام به ره و كوئى؟ من ئه و ده فته ره كۆنه م داخستبوو. نه مده توانى
بگه پىمه وه بۆ ئه وى. كه سيش باوه پى پىم نه ده كرد. ئه وانه ي منيان
ده ناسى، ئه وانه ي هه والى منيان بيستبوو كه ده يانبينيم ته بيه تيان تىك
ده چوو.

ئای خویبه گیان! من دەبوایه چیم بکردایه؟ دووباره بەره و
 بپچاریی هه نگارم دەنا، ئەم بیرە بەردەوام مێشکمی دەخوارد و
 خۆشییهکانی لی تیکەدام. چونکه چەندە خۆشیان تیکە دەن و وا بکەن
 که هەستی پێتەکم بەلام هەم پورە هاجەر و هەم شەیدا لە حاڵی من
 ئاگادار بوون، لەسەر و ئەوەشەوه منیان گرتبوو خۆیان و باوەشی
 میهره بانیاان بۆ کردبوو هە.

نەمدەویست بەهۆی منەرە تووشی قسە و قسە لۆک بین.

لەو مالهەدا بێگانە بووم

کاتی ئەوە بوو که لەگەڵ پورە هاجەر قسە بکەم. ئەو بەیانیه دواى
 ئەوەی پێکەوه نانی بەیانیمان خوارد وتم:
 - پورە هاجەر، تۆ بوویت بە دایکێکی راستەقینه بۆم. ئەوەندە
 چاکەت بەسەر مەوهیه ناتوانم باسی بکەم. لیژە وادەزانم لە بەهەشتم. منت
 بۆ ژیان گیرایهوه، دووباره گیانت هێنايهوه بە بەرمدا. بویته هۆکاری
 گەڕانهوه، تامی بەندایهتی خوات پێ چەشتم...

بە نوێژانەى بە ملکه چیهکی زۆرەوه دەیانکەم لەزەتیکم
 چەشتوو که پێشتر هەستم پێ نەکردوو. زۆر خۆشحالم بەوهی که شو
 تا بەیانى لە خوا دەپاڕیمهوه و داواى لیخۆشبوونی لی دەکەم. هەموو
 ئەمانە لە سایهى تۆوه بوو. خوا بۆ هەتا هەتا یه لێت پازی بیت. بەلام
 لەسەر و هەموو ئەمانەشەوه من لەم مالهەدا بێگانەم. مانی ئەوەم نییه ئیت
 ئەوەندە بێم بە بار بەسەر تانەوه. نامەوێت بەهۆی منەرە ناپههتە بن.
 بۆیه ئەگەر دەرکێت ئیزم بەدەن.

ئۆزى بە ئاگاھىيەۋە گۆتى لىگرتىبوم. لەپىر ھەستايە سەرپىي، چاۋى
پىرپوۋ لە ئاۋ:

– تۆ چى دەلىيت كچم. تۆ دەتەۋىت خۇشەۋىستىرىن و شىرىنترىن مىندالم
لە باۋەش دەرىپىنىت؟ جىگاي تۆ لە دلى مىندايە...

مىن تەنھا پوۋرە ھاجەرى تۆ نىم و بەس، بەلكو ھاۋپىي پۆزى داۋىي
دايكىشىتم. تۆ يادگارى ئەۋىت لاي مىن. ۋەك كچى پاستەقىنەي خۆم وايت.
ئەگەر لىزە بېۋىت بېتۆ بەرگە ناگرم. ئەگەر كارى وا بىكەيت گەۋرەترىن
خراپە لەگەل مىن دەكەيت لە دونىادا.

لە ناخى دىلمەۋە سوپاسى خوا دەكەم لەسەر ئەۋەي تا مىردن ۋەك
دايك و كچ دەمىنىنەۋە لەم مالاۋدا. كەچى تۆيش داۋاي نىزىم لى دەكەيت.
بۆ خاترى خوا چۆن دەتوانى ئەمە بىكەيت؟! ئەگەر پىزۋ قەدرم ھەيە لات
ئەۋ بىرۆكەيە لە مىشكىتدا مەھىلە.

كى دەتوانىت لەۋە زىاتىر بەرگەي ئەۋ خۇشەۋىستىيە قوۋلە و ئەۋ
سۆزە بىئەندازەيە بگرىت؟

ۋەك دايك و كچ باۋەشمان كىرد بە يەكدا... دووبارە فرمىسكە كانمان
تىكەلى يەكتر بوۋ، لە ناخەۋە ھەستىم بەۋ خۇشەۋىستىيە قوۋلەي پوۋرە
ھاجەر دەكرد. ئەۋ ھەست و سۆزە بەرفراوان و پاك و بىگەردەي
سەرسامى كىردىبوم.

ئىتر كچى ئەو مائە بووم

لەو مائەدا مامەو... پوورە ھاجەرم بە دايكى خۆم و مائەكەيشى بە مائى خۆم دانا.

لەلايەك شەيدا و پوورە ھاجەر، لەلايەكى ترەوہ ئەو خانمە شیرين زوبانەى ھەفتەى جارێك دەھاتن بۆ مائە نوێیەكەم، ئاسۆيان بۆ دەکردمەوہ و دلیان خاویڤ دەکردم و باوہ پەمیان زیاد دەکرد. دەتوت ئەو مائە مائىكى ئاساىى نىيە بەلكو قوتابخانەيەكە و لەو قوتابخانەيە پەرەردە دەکړيڤ.

شەش مانگ تېپەپېيوو بەسەرگەپانەوہمدا بۆلاى پوورە ھاجەر. سوپاسى بېڤايان بۆ خوا لەو شەش مانگەدا زۆر شت گۆپابوو. بەتەواوى ھاتبوومەوہ سەر خۆم. ئەو بېرۆکەو گومانە ھەلانەم پەوييويونەوہ و مېشکم و ناپەحەتيەکانى دلم يەك يەك وەك سەھۆل توابوونەوہ. بەتەواوى چووبوومە بەردەم بارەگای پەرەردگار و بە بەخشندەيى و ميھرى ئوميدم بۆ گەپايەوہ.

لەسەررو ھەموو ئەو پووداوہ سەرنچراکێشانەوہ ناليم کە پۆژەکانى پاپرېدوم خەويان لى نەدەزپاندم، بەلام ترس و ماتى بېتاقەتييەکانم پۆژ لە دواى پۆژ کۆتاييان پېدەھات.

بهشی حهوتهم

پووداویك پووی دا له مندا ئیمه وه به خه یالی
ئه وه وه دمژ یام. له کاتیکیشدا که هیچ ئومیدی کم
نه بوو... ده چوومه پرۆسه ی هاوسه ریتییه وه، زۆر
به بی دمنگی و بی ترپه و بی سه دا... یه که مجارم بوو
نهینی به خته و مریم دۆزیبوه وه. خوا یه گیان! تا
کو تای ی با ئه مه به رده وام بی ت...

له کاتیکی چاومرواننه کراودا،
رووداویکی باومرپینه کراو پرویدا

ئهمه چاومروان نه کراو بوو

زه ماوه ندى شهيدا نزيكبوو بوويه وه، له بهر ئه وهى مالىيان له قاتى
سه ره وهى ماله كهى پووره هاجه ره وه بوو، ئيمهش به شدار بووين له
ئاماده كردنى ماله كه دا بۆ ئاههنگه كه، شهيدا به هۆى ئه وهى له گه ل باوكيدا
ده مايه وه، هه موو ئىواره يه ك يان ئه وه دهاته خواره وه، يان ئيمه
ده چووينه سه ره وه، به م شيوه يه بوو بووينه پشت و په نا بۆ يه كترى.

ئو شه وه من و پووره هاجه ره ده عوه تى شهيدا بووين:

- ئه م شه و خواردنىكى تاييه تتان بۆ ئاماده ده كه م، باوكيشم له مال
نييه. به يه كه وه داده نيشين نانێك ده خۆين.

نانه كه مان خوارد و، خهريكى چا خواردنه وه بووين. سه یرم كرد
پووره هاجه ره شهيدا ئامازه بۆ يه كتر ده كن. وا تىگه يشتم شتىك هه يه
يان ده يانه ویت له منى بشارنه وه يان زۆر گرنگه و ده يانه ویت پيم بلين.
بۆيه ده ليم گرنگ چونكه شتيان له من نه ده شارده وه. ئه گه ر شتىك
هه يیت و له منيان شارديته وه ده يیت شتىكى زۆر گرنگ بوويیت.

یەكەمجار ئۆز ترسام لەوێ دەربارەى پابردووی من ھەواتىكى
تازەیان پى گەشتىت، بەلام كە سەیری دەم و چاویانم دەکرد
نیشانەىەكى وام بەدى نەکرد.

ئەم دۆخە ئۆزى نەخایاند. پوورە ھاجەر كە لە بەرامبەردا دانىشتبوو
بە دەنگى ھىواش كەمىك بە شەرمەو ەوتى:

- كچم سىڤدا! من و شەيدا بېرمان لە بابەتىكى گرنگ كردوو ەتەو ە
سەبارەت بە تۆ. وتەمان با لە تۆ پېرسىن، پایەكت وەرېگرىن. نازانم دەلتىت
چى؟

ئۆز مەراقم بوو بزەنم چىيە، بۆيە بە كەمىك ترس و وریایى ەو ەلامم
دانەو ە:

- خىر دەبىت ئىنشائەللا.

دووبارە پوورە ھاجەر لە ترسى ئەو ەى دلم نەشكىتت نەیدەزانى
چۆن باسەكە بكاتەو ە، بۆيە وتم:

- پوورە ھاجەر، با بزەنم چىيە. یەكىكتان بىلین توخوا!

- پۆلەكەم! تۆ گەنجىت، جوانىت، ھىشتا لە سەرەتای ژيانقداىت.

شاىەنى پۆزانى خۆش و جىگای بەرز و باشى.

ئۆز دلتنەگىن كە تۆمان لێرە بەند كردوو ە. لەبەرئەو ە لەگەل شەيدا

بېرمان كردهو ە و بېارماندا و كەسىكى چاكمان بۆ دۆزىتەو ە.

یەكەمجار ئۆز بە وردى تێنەگەيشتم لىيان:

- دەتەنەو یت خواحافىزىم لى بكەن. وانىيە؟

پووره هاجەر و شهیدا که لامه وه دانیشتیوون خیرا به دلّه ساف و
گه وه ر ئاساکه یانه وه سه غلّه ت بوون:

- نه خیر! به هیچ شیوه یه که مه به استمان ئه وه نییه! تۆ جیگات له سهر
سهری ئیمه یه. نییه تی ئیمه ئه وه نه بوو. ویستمان به خته وه رتر و خوشتر
بژیته. ویستمان مالتیکی پر به خته وه ری خۆت مه بیت.
تیگه یشتم...

پووره هاجەر به رده وام بوو:

- داواکاریکیشمان دۆزیه وه.

نۆر سه رسام بووم به مه:

- چی؟! داواکارتان بۆ دۆزیمه وه؟!

- به ئی کچه که م!

وه که ئه وه ی له ناخمه وه هات وتم:

- پووره هاجەر، ئه وه ی داواکاری منه یان من ناناسیت یان عه قلی نیوه
ناته واره.

- نه خیر کچم هیچیان نییه. هه م تۆ نۆر باش ده ناسیت و هه م پیاویکی
تا بلتی باشه. تاکه عه بیی ئه وه یه که مێک ته مه نی له تۆ گه ورتیه.

نه مه ده زانی چی بلیم. پێم وانه بوو ئاماده ی هاوسه ریتی بم. له دوا ی ئه
ژیانه پر له خراپه یه باوه رهم نه ده کرد به که لکی هاوسه ریتی بێم. بۆ من نۆر
قورس بوو.

دوه میش ده ترسام له وه ی هه موو جارێک ژیا نی خۆم بداته وه به
پوو مدا.

به لām هەر پرسیم:

- ئەم داواکاره کێیه ؟

پووره هاجەر و شهیدا به خندهیه که وه سهیریان کردم، به لām پووره
هاجەر وه لāmیدایه وه:

- باوکی شهیدا، واته یوسفی کوپم.

ئای خواجه گیان!

له شهردا سووره لگه پام. چون ده بوو ئەمه ببیت؟ که سێکی
پۆشنیر و به خته وه ری واکه من باش بناسیت و حالم بزانییت چون
ههولێ شتی وادهات؟ تو بلێی له بهر ئەوه واکات که زۆر به زهیی پێمدا
بیته وه!؟

که وتبوومه ناو گێژاویکی گه وره وه. نه مده توانی بهم خێزانه بلێم
(نه خێرا!) وتنی نه خێر گه مژهیی بوو به لām نه شمده توانی بلێم به لێ.
چونکه ده ترسام له ژێر چاکه ی ئەم مرقفانه دا ده رنه چم.

شهیدا به جۆش و خرۆشیکێ زۆره وه پرسى:

- جی ده لێیت سێفدا؟

سووره لگه پابووم، سه رم دانه واند. دلم زۆر به خێرایى لێی ده دا،
به لām ناچار بووم شتێک بلێم.

- بوون به بووکی ئێوه بۆ من شه ره فیکێ زۆر گه وره یه، به لām ده ببیت
بزانی که من که سێکی چونم. ئەگه ر من ده ناسن چون به م حاله مه وه قبولم
ده که ن؟ چون پێم پازى ده بن؟ نه گه ر ئیستاش گوێی نه ده نی، سبه ی و
دوو سبه ی هەر تیکده چیت. ئەمه وابه یوه ناچیت.

- مەترسە پۆلەگيان، ئىمە باسى ھەموو شىتېكمان كىردۈۈ. ھەموومان بە تۆ پارىزىن و خۆشمان دەۋىتت و دەمانەۋىت وەك بووكتىك لەم مالىدا بمىنىتەۋە.

- جا با ئىۋە منتان بویت و پارىشې بن. بەلام من چۆن دەتوانم پابردۈۋى خۆم لەگەل كەسانىكى پاكى وەك ئىۋەدا بەش بىكەم. چۆن دەتوانم بەم تاوانانەۋە بىمە بووكتى ئىۋە. چۆن دەتوانم بەرامبەر كاك يوسف پۆلى بى تاوان بىبنم.

پوۋرە ھاجەر دوۋبارە بە سۆز و بەزەبىيەكى دايكانەۋە لە باۋەشى گىرم و ماچى كىردم:

- ئاى پۆلە بەدبەختەكم! خۆ تۆ بە ويستى خۆت نەچۋىتە ناۋئەۋ تاوانانەۋە، بەلام بە ويستى خۆت ھەۋلى پىزگارېۋونت دا. بۆ تەۋبەكردن لەۋ تاوانانە چەندىن شەۋ تا بەيانى فرمىسكت پىشت. ئىمە دەزانىن تۆ بەھۋى دلپاكى و نىەت پاكى و ساۋىلكەبىتەۋە فرىۋدرائىت و كەۋتتە ناۋئەۋ تەلەيەۋە.

تاۋانەكان ھەرچى بن و ھەرچەند بن، سۆز و بەزەبىي خوا دەيانسېرىتەۋە. ئەۋزاتە ھىچ كەسكى تۆبەكار و گەپاۋە لە بەردەم بارەگاگەى و دەدرىنايت. تەنيا ئەۋەندە گىرنگە كە دوۋبارە نەكەۋىتەۋە ناۋ ئەۋ تاۋانانە. خۆ تۆش ھەر بۆ ئەۋە ھەۋل دەدەيت.

یه کهم ههنگام بهر و دنیای پر ئاسوودهی

به راستی خوی گهره پیزی لێنام و دهرووی خیری لیکردمهوه، نه مه
شتیکی باوه پینه کراو بوو. نه مده توانی خه یالی ئه وه ش بکه م که ئه
خیزانه من قبول بکه ن. به لام نه گهر خوا بیه ویت هه موو شتیک له جیی
خویدا ده بیت و ده که ویت هه سر پی.

ئیه سهیری کاری خوا بکه ن. پوره هاجه ریک که هه ر له مندالیمه وه
وه ک دایک وابوه بۆم، ده بووه خه سوم و منیش ده بووه بووکی ئه.
کاک یوسفیش به ته واده تی پیاویکی پیاوانه بوو.
پاک و پاست و پیک و پیک...

دل و ده روون و قسه ی زویانی وه که یه ک...
ژیانی له پیناو به ده سته پنانی په زامه ندیی خوادا ته رخا نکر دبوو.
ئه هه موو ته مه نی بق خزه تی باوه پ و قورئان ته رخا ن کر دبوو...
هه موو ده رد و خه میکی ئه، خویندکاره که مده ست و گه نه بیکه سه کان
و که سانی خاوه ن پیداو یستیه تایبه ته کان بوو.
زۆر با شتر له وه ی چاوه رپم ده کرد پیشوازی لیکردم. له گه ل
خۆشه ویستی و یارمه تی ئه ودا توانیمان خیزانیکی به خته وه ر پیکه پینین.

ماله که مان بووه قوتا بخانه یه ک

ماله که مان ده لئی قوتا بخانه یه. نوێژه کا نمان به جه ماعت ده که یه.
دوای نوێژه کان به یه که وه ته سیب حات ده که یه، هه روه ها هه موو جار یک
دوای نوێژه کان ته فسیری قورئان ده خوینین. واته له سایه ی کاک یوسفه وه
ماله که مان بووه قوتا بخانه یه ک.

ئېستا له گال كاك يوسف ته نيا نيكاحيك له نيتواندا هه يه . چونكه نه و
ته نيا بډ نه وه مني قبول كرد كه له قسه ي ده ورويهر بعماريزيت نه گهرنا
نييه تيكى ترى نه بوو . به لام پوره هاجر و شهيدا نه مه نازانن . نه سلې
نه م سه له يه ش هيج كه س نابيت بيزانيت . نه و ئاسووده ييه ي له ماله كه دا
هه بوو بايي هه موو شتيكه .

له دواي هه موو نه وانه بوم دهركه وت كه به خته وه ري پاسته قينه و
چيز و دلخوشي هه ميشه يي له سايه ي باوه پ و قورئانه وه ده سته كه ویت .
نه و ئاسووده ييه ي كه به ندايه تي خودا ده ييه خشيت له هيج شتيكي تردا
نييه . هيج شتيك نييه هينده ي كړنوش بردن و فرميسك پشتن له به رده م
نه و زاته پوچ پاك و خاوين بگاته وه و ئاسووده ي بگات . خواي گه وړه له
پتي پاست لاما نه دات .

دايكم له خه ودا بيني

دواي شوو كردنم دايكم له خه ودا بيني . پتم وت :

- چوني دايه گيان ؟
- زور باشم كچه شيرينه كم . من و كاكت زور باشين ، به لام هيج
هه واليكمان له باوكت نييه .

ترسي خوم خسته پوو و له دايكم پرسى :

- دايه ! له وى چي له تاوانباران ده كه ن ؟
- دايكم وه كه نه وه ي زور باش بزيانيت چيم ده ویت وه لامى دامه وه :
- مه ترسه كچم . هيج بهنده يه ك بى تاوان نييه . خواي گه وړه په حم
ده كات به و كه سانه ي تزبه ده كه ن و تاوانه كانيان دووباره ناكه نه وه . سوز

و به زهیی نه و زاته هه موو شتیکی گرتوووه ته وه . له په حمه تی خوا بیئو میډ
مه به . به رده وام به له سر به ندایه تی و توبه ی خوت . زور بیرت ده که ین .
لیره جی مان بۆ تو داناوه چاوه پیت ده که ین .

به ناگا هاتمه وه ... به لئ ... ده بیت خوم ناماده بکه م بۆ نه و مردنه ی
هه موو کاتی که نه گه ری نه وه ی هه یه پیم پی بگریت . نه گه ر به بی ناماده یی
پیمان پی بگریت ، زور په شیمان ده بیننه وه . نه وه گه پانه وه و قه ره بووی
نییه !

خوا ی گه وره هه موومان له و به ندانه بگریت که پیش مردن خویان بۆ
ناماده کردوه ! بمانکاته به نده یه کی شایسته ی خوی ! !

خوا یه گیان ! په حم به گه نجه کان بکه یت نه بنه قوریانی و دوو چاری
نه وه لانه نه بن که من تووشی بووم ! عه قل و هه سستیان پی ببه خشه
تاوه کو خویان نه خه نه ناگره وه ! هاو وینه ی که سانی چاکه خوازی وه ک
پووره هاجه روکاک یوسف زیاده بکه ! ... نامین ...

پږست

- پېشه‌کی نووسه..... ۵
- ته‌له‌فونټکی پر نه‌ینی..... ۷
- به‌شی په‌که‌م..... ۱۱
- که چاوم کرده‌وه په‌که‌م شتیک بینیم گریانی دایکم بوو..... ۱۳
- به‌شی دووهم..... ۲۷
- دایک و کچ به ته‌نیا مابووینه‌وه، تاکه دزستمان پووره هاجه‌ر بوو..... ۲۹
- به‌شی سیهم..... ۴۱
- له‌پټناو خه‌یا له‌کانی ه‌رزه‌ییمدا هیچ نه‌مایه‌وه نه‌یکه‌مه قوریانی..... ۴۳
- به‌شی جواره‌م..... ۶۷
- ثیر وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی بی گیان وابووم..... ۶۹
- به‌شی پینجه‌م..... ۸۳
- نه‌و پږده‌ی ژیا‌نی گوری..... ۸۵
- به‌شی شه‌شه‌م..... ۱۵۷
- سه‌رم برده‌ سوچه‌، و ده‌ستم کرد به‌ گریان..... ۱۵۹
- به‌شی حه‌وته‌م..... ۱۶۷
- له‌کاتیکی چاوه‌پواننه‌کراودا، پووداویکی باوه‌پپینه‌کراو پوودا..... ۱۶۹
- پږست..... ۱۷۷

SEVDA

Bir gençlik dramı

HALİT ERTUĞRUL

سېڦدا، باس له ژيانې كچېكې لاو دهكات كه بهدواى خه ياله
ئه رخه وانيه كانى گه نجيدا وېله و سهر له كولاڼه تاريك و بن
به سته كان دهردهكات. زنجيره ي پووداوه كان هيڼده
سهرسوپه يڼهر و كاريگه رن كه مړوځ له خوې ده پرسيت "ناخر
تا ئه ورا ده يه ش؟! "

سېڦدا، ئاوينه ي ژيانه له ناو دنياى سهرنچراكيش و پر
ئه نديشه ي گه نجانى ئه م سهرده مه دا.
له لاپره كانيدا هه موو لاويك چه ند ديمه نيك له ژيانې خوې به دى
دهكات.

هر به سهرهاتيك كه له م كتيبه دا ده خويننه وه، پووداويكي
په ند ئاميژتان نيشان دهاد و يارمه تيتان دهاد به خوتاندا
بچه وه. له هه مووشى گرنگتر، واتان ليديت به په روشيه وه
ساتيك خيراتر پيشنيارى ئه م كتيبه بكن بؤ دوستان و
هاوپيانتان.

بؤ ئه و دلانه ي به رگه ده گرن...

ISBN 0-0133-0000-8

9 780013 300007

نرخى (۳۰۰۰) دينار

ناوښت رځپاڼه

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

